

Bruselj, 24.7.2013
COM(2013) 547 final

2013/0264 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o plačilnih storitvah na notranjem trgu, o spremembah direktiv 2002/65/ES, 2013/36/EU
in 2009/110/ES ter o razveljavitvi Direktive 2007/64/ES**

(Besedilo velja za EGP)

{SWD(2013) 282 final}

{SWD(2013) 288 final}

{SWD(2013) 289 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

Razlogi za predlog in njegovi cilji

Trg elektronskih plačil v Evropi nudi velike možnosti za inovacije. Potrošniki so v zadnjih letih že močno spremenili svoje plačilne navade. Poleg vedno večjega števila plačil s kreditnimi in debetnimi karticami sta porast e-trgovine in čedalje večja priljubljenost pametnih telefonov utrla pot novim načinom plačevanja. Koristi, ki jih prinašata boljša integracija in manjša razdrobljenost trga na tem področju na evropski ravni, so velike.

Predlog bo potrošnikom in trgovcem omogočil v celoti izkoristiti notranji trg, zlasti na področju e-trgovine. Njegov cilj je pomagati pri nadaljnjem razvoju vseevropskega trga elektronskih plačil, ki bo potrošnikom, trgovcem na drobno in drugim udeležencem na trgu omogočil, da v celoti izkoristijo prednosti notranjega trga EU v skladu s strategijo Evropa 2020 in digitalno agendo. Takšno nadaljnje povezovanje postaja čedalje pomembnejše zaradi prehoda s tradicionalnih načinov trgovanja na digitalno ekonomijo.

Da bi to dosegli in spodbudili večjo konkurenco, učinkovitost in inovacije na področju elektronskih plačil, je treba vzpostaviti pravno jasnost in enake konkurenčne pogoje, kar prinaša znižanje stroškov in cen za uporabnike plačilnih storitev ter več izbire in preglednosti pri plačilnih storitvah, spodbuja ponujanje inovativnih plačilnih storitev ter zagotavlja varne in pregledne plačilne storitve.

Ti cilji bodo doseženi s posodobitvijo in dopolnitvijo sedanjega okvira za plačilne storitve, s čimer se bodo določila pravila za povečanje preglednosti, inovacij in varnosti na področju plačil malih vrednosti in izboljšala skladnost nacionalnih predpisov s poudarkom na legitimnih potrebah potrošnikov. Cilj predlaganih ukrepov je, da se to izvede tehnološko nevtravno, tako da bo uporabno tudi med nadaljnjim razvojem plačilnih storitev.

Ta predlog tudi vključuje in razveljavlja Direktivo 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta (tako imenovano „direktivo o plačilnih storitvah“)¹, ki določa temelje usklajenega pravnega okvira za oblikovanje integriranega trga plačil, kar bi izboljšalo enakost konkurenčnih pogojev in dostopnost sedanjega plačilnega okvira za vse deležnike.

V času, ko zaradi združevanja tehnologije in poslovnih modelov čedalje bolj izginjajo razlike med plačilnimi institucijami (za katere velja direktiva o plačilnih storitvah) in institucijami za izdajo elektronskega denarja (za katere velja Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta², druga direktiva o elektronskem denarju), bi bila optimalna rešitev popolna modernizacija okvira digitalnih plačil, ki bi privedla do združitve obeh kategorij udeležencev

¹ Direktiva 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu (UL L 319, 5.12.2007, str. 1).

² Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L 267, 10.10.2009, str. 7).

in ustreznih zakonodaj. Vendar bi to pomenilo, da bi bilo treba zaradi zagotovitve skladnega zakonodajnega okvira najprej pregledati drugo direktivo o elektronskem denarju. Na žalost so jo številne države članice pozno prenesle v svojo zakonodajo, zato ni bilo mogoče pridobiti dovolj izkušenj z njenim izvajanjem, da bi jo lahko ovrednotili skupaj z direktivo o plačilnih storitvah in pri reviziji proučili morebitne sinergije. Revizija Direktive 2009/110/ES je predvidena v letu 2014.

Splošno ozadje

V zadnjih 12 letih sta bila v skladu s sedanjim regulativnim in zakonodajnim pravnim redom o plačilih v EU dosežena precejšen napredek in integracija na področju plačil malih vrednosti.

Pravni okvir, ki ga določajo direktiva o plačilnih storitvah, Uredba (ES) 924/2009 o čezmejnih plačilih³ in druga direktiva o elektronskem denarju, je že prinesel precejšen napredek pri integraciji evropskih trgov plačil malih vrednosti. Z Uredbo (EU) št. 260/2012⁴ o dokončnem prehodu na okvir SEPA je bil storjen še korak dlje, saj so bili določeni roki za uvedbo kreditnih plačil in direktnih obremenitev, ki naj bi nadomestili nacionalne sheme za nacionalna in čezmejna plačila v eurih v EU (1. februar 2014 za euroobmočje). Ta regulativni okvir dopolnjujejo sodna praksa Sodišča Evropske unije in sklepi Komisije v okviru konkurenčnega prava na področju plačil malih vrednosti.

Trg plačil malih vrednosti je zelo dinamičen in zanj je bila v zadnjih nekaj letih značilna velika inovativnost. Hkrati so pomembna področja trga plačil, zlasti kartična plačila in novi načini plačevanja, kot so spletna in mobilna plačila, pogosto še vedno razdrobljena zaradi državnih meja, kar otežuje učinkovit razvoj inovativnih digitalnih plačilnih storitev, ki so preproste za uporabo ter potrošnikom in trgovcem na drobno zagotavljajo priročne in varne plačilne metode (pri čemer so lahko izjema kreditne kartice) na vseevropski ravni za kupovanje čedalje večjega obsega blaga in storitev. Zaradi zadnjih dogodkov na teh trgih so se pokazale tudi nekatere vrzeli v sedanjem pravnem okviru za plačila in tržne nepopolnosti na trgih za kartična, spletna in mobilna plačila, ki so obravnavane v tej pobudi.

Pregled evropskega okvira in zlasti direktive o plačilnih storitvah ter posvetovanja o zeleni knjigi Komisije „Na poti k integriranemu evropskemu trgu za kartična, spletna in mobilna plačila“⁵ leta 2012 so privedli do sklepa, da so potrebni dodatni ukrepi in regulativne posodobitve, vključno s prilagoditvijo direktive o plačilnih storitvah, da bo lahko plačilni okvir bolje služil potrebam uspešnega evropskega trga plačil in v celoti prispeval k plačilnemu okolju, ki spodbuja konkurenco, inovativnost in varnost.

³ Uredba (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o čezmejnih plačilih v Skupnosti in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2560/2001 (UL L 266, 9.10.2009, str. 11).

⁴ Uredba (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L 94, 30.3.2012, str. 22).

⁵ Zelena knjiga Evropske komisije „Na poti k povezanemu evropskemu trgu za kartična, spletna in mobilna plačila“, COM (2011) 941 final.

V Sporočilu Komisije iz leta 2012 „Akt za enotni trg II — Skupaj za novo rast“⁶ je bila posodobitev zakonodajnega okvira za plačila malih vrednosti opredeljena kot ključna prednostna naloga zaradi možnosti za novo rast in inovacije. Revizija direktive o plačilnih storitvah in priprava zakonodajnega predloga o večstranskih medbančnih provizijah za kartična plačila sta bili opredeljeni med ključnimi ukrepi Komisije za leto 2013.

Veljavne določbe na področju, na katero se nanaša predlog

Ta pobuda je del širšega svežnja zakonodajnih ukrepov o plačilnih storitvah, s katerim bo dopolnjen in posodobljen sedanji pravni okvir za plačilne storitve v EU, ki ga sestavljajo:

- Direktiva 2007/64/ES, ki vzpostavlja usklajen pravni okvir za lažje in hitreje izvrševanje plačil po vsej EU s povečanjem konkurence na področju plačilnih sistemov in omogočanjem ekonomij obsega. Prav tako je olajšala operativno izvajanje enotnega območja plačil v eurih (SEPA).
- Uredba (ES) št. 924/2009 o čezmejnih plačilih in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2560/2001 ter razširitvi področja uporabe Uredbe na direktne obremenitve. Odpravila je razlike v višini nadomestil za plačilne storitve za uporabnike plačilnih storitev med nacionalnimi in čezmejnimi plačili v eurih v Evropski uniji. Uporablja se za vsa elektronsko obdelana plačila.
- Uredba (EU) št. 260/2012, v kateri so določeni roki za prehod na vseevropska kreditna plačila in direktne obremenitve ter nadomestitev nacionalnih sistemov nacionalnih in čezmejnih plačil v eurih v Evropski uniji.
- Direktiva 2009/110/ES o elektronskem denarju, ki določa pravni okvir za izdajanje in unovčevanje elektronskega denarja ter usklajuje bonitetni režim za institucije za izdajo elektronskega denarja z zahtevami za plačilne institucije iz direktive o plačilnih storitvah.
- Uredba (ES) št. 1781/2006 o določitvi pravil za ponudnike plačilnih storitev za pošiljanje podatkov o plačniku po vsej plačilni verigi za potrebe preprečevanja, preiskovanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma.

Protikonkurenčne prakse so bile razen v zakonodajnem okviru obravnavane tudi v več postopkih v zvezi s kršitvijo konkurenčnega prava na evropski in nacionalni ravni.

Usklajenost z drugimi politikami in cilji Unije

Cilji predloga so v celoti skladni s politikami EU in cilji, za katere si prizadeva Unija. Prvič, predlog bo izboljšal delovanje notranjega trga za plačilne storitve in bolj na splošno za vse blago in storitve glede na potrebo po inovativnih, učinkovitih in varnih načinih plačevanja. Z lajšanjem ekonomskih transakcij znotraj Unije bo to tudi pripomoglo k doseganju širših ciljev strategije EU 2020 in spodbujanju nove rasti. Drugič, ta pobuda podpira politike EU na drugih področjih, kot so varstvo podatkov, upravne sankcije, preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma, ter zlasti:

⁶ Sporočilo Evropske Komisije „Akt za enotni trg II — Skupaj za novo rast“, COM(2012) 573 final.

- zakonodajne pobude Komisije v zvezi z digitalno agendo za Evropo⁷, predvsem predlog Komisije za uvedbo pravnega okvira za elektronsko identifikacijo in skrbniške storitve za elektronske transakcije⁸, njen predlog v zvezi z ukrepi za zagotavljanje visoke skupne ravni varnosti omrežij in informacij v Uniji⁹ ter ključne prednostne naloge, opredeljene v sporočilu o elektronskem poslovanju in spletnih storitvah¹⁰, ki so namenjene vzpostavljanju enotnega digitalnega trga;
- prizadevanja Komisije za povečanje konkurence z določitvijo enakih obveznosti, pravic in možnosti za udeležence na trgu in lažje čezmejno opravljanje plačilnih storitev;
- zakonodajni predlog Komisije o medbančnih provizijah za kartične plačilne transakcije in uporabi nekaterih omejevalnih poslovnih pravil in praks, ki se pripravljajo sočasno in v tesni povezavi s tem predlogom;
- Direktivo 2011/83/ES o pravicah potrošnikov¹¹, katere cilj je spodbujati resnični notranji trg za poslovanje med podjetji in potrošniki, na katerem bi obstajalo pravo ravnovesje med visoko ravno varstva potrošnikov in konkurenčnostjo podjetij, kar bi omejilo zmožnost trgovcev, da določajo nadomestila za uporabo plačilnih instrumentov glede na dejansko nastale stroške.

2. POSVETOVANJE Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCENA UČINKA

Posvetovanje z zainteresiranimi stranmi

Evropska komisija je 11. januarja 2012 objavila zeleno knjigo z naslovom „Na poti k integriranemu evropskemu trgu za kartična, spletna in mobilna plačila“¹², ki so ji sledila obsežna javna posvetovanja. Od organov, civilne družbe, poslovnih združenj in podjetij z različnih področij, ki predstavljajo zelo različne deležnike, je prejela več kot 300 odgovorov. Zunaj postopka posvetovanja je prejela še številne pripombe, stališča in druge prispevke.

Izčrpne povratne informacije, ki so jih zagotovili deležniki¹³, so vsebovale pomembne podatke o nekaterih najnovejših dogajanjih in možnih potrebah po spremembah sedanjega plačilnega okvira. Javno zaslišanje v istem okviru je potekalo 4. maja 2012 in se ga je udeležilo približno 350 deležnikov.

Evropski parlament je 20. novembra 2012 sprejel resolucijo „Na poti k integriranemu evropskemu trgu za kartična, spletna in mobilna plačila“¹⁴. V njej so priznani cilji in ovire,

⁷ Sporočilo Evropske komisije: „Evropska digitalna agenda“, COM (2010) 245 final.

⁸ Evropska komisija „Predlog Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o elektronski identifikaciji in skrbniških storitvah za elektronske transakcije na notranjem trgu“, COM(2012) 238 final.

⁹ Evropska komisija „Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o ukrepih za zagotavljanje visoke skupne ravni varnosti omrežij in informacij v Uniji“, COM(2013) 48 final.

¹⁰ Sporočilo Evropske komisije: „Skladen okvir za okrepitev zaupanja v enotni digitalni trg elektronskega poslovanja in spletnih storitev“, COM(2011) 942.

¹¹ Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 304, 22.11.2011, str. 64).

¹² <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0941:FIN:SL:PDF>.

¹³ http://ec.europa.eu/internal_market/payments/docs/cim/gp_feedback_statement_en.pdf.

¹⁴ Resolucija Evropskega parlamenta z dne 20. novembra 2012 „Na poti k integriranemu evropskemu trgu za kartična, spletna in mobilna plačila“, (2012/2040(INI)).

opredeljeni v zeleni knjigi, hkrati pa poziva k zakonodajnemu ukrepanju na različnih področjih v zvezi s kartičnimi plačili in svetuje več previdnosti pri spletnih in mobilnih plačilih zaradi manjše zrelosti teh trgov. Poleg tega poziva k reformi modela upravljanja enotnega območja plačil v eurih (SEPA).

Rezultati posvetovanj so pokazali potrebo po pomembnih regulativnih prilagoditvah sedanjega okvira, da se poveča učinkovitost evropskega trga plačil in prispeva k plačilnemu okolju, ki bo spodbujalo konkurenco, inovativnost in varnost.

Uporaba strokovnih mnenj

Komisija je v zvezi s pregledom direktive o plačilnih storitvah in uredbe o čezmejnih plačilih na notranjem trgu ter potencialno potrebo po reviziji obeh zakonskih besedil zbrala dodatne dokaze na terenu in si prizadevala zagotoviti polno sodelovanje različnih deležnikov.

Njen proces pregleda učinkov direktive o plačilnih storitvah in uredbe o čezmejnih plačilih na notranjem trgu je temeljil na dveh namenskih zunanjih študijah. Študiji sta Komisiji predstavili celotno sliko gospodarskih in pravnih posledic direktive o plačilnih storitvah. V prvi študiji, ki jo je leta 2011 izvedlo zunanje svetovalno podjetje Tipik, je bila ocenjena pravna skladnost pri prenosu direktive o plačilnih storitvah v 27 državah članicah¹⁵. V drugi študiji, ki sta jo v letu 2012 pripravili svetovalni podjetji London Economics in IFF v sodelovanju s PaySys, sta bila analizirana učinek direktive o plačilnih storitvah na notranjem trgu in uporaba uredbe o čezmejnih plačilih v Skupnosti. Poleg tega so prek svetovalnih odborov Komisije s področja plačilne politike, tj. prek odbora za plačila (ki ga sestavljajo predstavniki držav članic EU) in strokovne skupine za trg plačilnih sistemov (ki jo sestavljajo predstavniki trga tako s strani ponudbe kot povpraševanja), svoj delež prispevali tudi države članice in ustrezni udeleženci na trgu. Komisija se je poleg tega o posameznih vprašanjih po potrebi posvetovala še z drugimi ustreznimi deležniki.

Ocena učinka

Komisija je izvedla oceno učinka¹⁶, v kateri je analizirala možne posledice odsotnosti integriranega evropskega trga plačil. Preučeni so bili zlasti naslednji vzroki težav:

- nedosledna uporaba sedanjih pravil v državah članicah zaradi številnih možnosti in pogosto zelo splošnih meril za uporabo. Zlasti se zdi, da so nekatera izvzeta, določena v direktivi o plačilnih storitvah, preveč splošna ali zastarela glede na razvoj trga in se razlagajo zelo različno. Vrzeli v področju uporabe nastajajo tudi pri plačilih, pri katerih se ena stran transakcije nahaja zunaj EGP, in plačilih v valutah držav, ki niso članice EU, kar povzroča stalno razdrobljenost trga, regulativno arbitražo in izkrivljanje konkurence;
- pravna praznina za nekatere nove ponudnike spletnih storitev, kot so tretji ponudniki storitev, ki ponujajo odrejanje plačil prek spletnega bančništva. Te storitve

¹⁵ Študija je na voljo na naslovu:

http://ec.europa.eu/internal_market/payments/framework/transposition/index_en.htm.

¹⁶ Različne možnosti politik in njihovi učinki so podrobno obravnavani v oceni učinka, ki je na voljo na naslovu [dodati povezavo].

predstavljajo izvedljivo in pogosto cenejšo alternativo kartičnim plačilom in so zanimive tudi za potrošnike brez plačilnih kartic. Za večino teh ponudnikov trenutno ne velja noben pravni okvir, saj nikoli ne razpolagajo z denarnimi sredstvi. Pravna praznina lahko ogrozi inovacije in ustrezne pogoje dostopa na trg;

- pomanjkanje standardizacije in interoperabilnosti različnih možnosti plačevanja (kartična, spletna in mobilna plačila) z različnih vidikov in v različnem obsegu, zlasti na čezmejni ravni, kar še poslabšujejo šibke upravljavske ureditve za evropski trg plačil malih vrednosti;
- različne in neskladne prakse zaračunavanja nadomestil (za uporabo posameznega plačilnega instrumenta, ki ga uporabljajo trgovci) med državami članicami (pri čemer približno polovica držav članic dovoljuje, druga polovica pa prepoveduje zaračunavanje doplačil), zaradi česar med potrošniki pri nakupovanju v tujini ali prek spleta prihaja do zmede, konkurenčni pogoji pa niso za vse enaki;
- na področju plačilnih kartic več omejevalnih poslovnih pravil in praks, ki izkrivljajo konkurenco (v zvezi z večstranskimi medbančnimi provizijami ter pravili o izbiri in prožnosti trgovcev glede sprejemanja kartic).

Posledice zgoraj opisanih težav čutijo potrošniki, trgovci, novi ponudniki plačilnih storitev in trg plačilnih storitev kot celota.

V oceni učinka je bilo ugotovljeno, da bi bile najboljše možnosti politike za izboljšanje sedanjega stanja s (i) hitrejšo vzpostavitev enakih konkurenčnih pogojev za že obstoječe in nove ponudnike kartičnih, spletnih in mobilnih plačil, (ii) povečanjem učinkovitosti, preglednosti in izbire plačilnih instrumentov za uporabnike plačilnih storitev (potrošnike in trgovce) ter (iii) zagotovitvijo visoke ravni zaščite slednjih v zvezi z direktivo o plačilnih storitvah naslednje:

- okrepiti projekt SEPA in spodbuditi vse deležnike k prevzemanju aktivnejše vloge pri oblikovanju in uresničevanju politike na področju plačil malih vrednosti (upravljanje);
- omogočiti standardizacijo z ustreznim upravljavskim okvirom in večjo vključenostjo evropskih organizacij za standardizacijo (standardizacija);
- zagotoviti pravno varnost na področju medbančnih provizij za kartična plačila in zagotoviti jasnost o sprejemljivem poslovnem modelu za tekoče in prihodnje pobude za kartična plačila (medbančne provizije);
- odpraviti omejevalna poslovna pravila za kartična plačila, ki povzročajo izkrivljanje trga (spremljajoči ukrepi v zvezi z medbančnimi provizijami);
- uskladiti politike držav članic o doplačilih v skladu z regulativnimi sklepi o medbančnih provizijah (spremljajoči ukrepi v zvezi z medbančnimi provizijami);
- opredeliti pogoje dostopa do informacij o razpoložljivosti sredstev za tretje ponudnike storitev, vključno s storitvami odreditve plačila (področje uporabe direktive o plačilnih storitvah);
- prilagoditi obseg in izboljšati usklajenost zakonodajnega okvira (področje uporabe direktive o plačilnih storitvah);
- izboljšati izvajanje sedanje direktive o plačilnih storitvah (ukrepi za izboljšanje direktive o plačilnih storitvah);

- okrepiti pravice uporabnikov plačilnih storitev in zaščititi pravice potrošnikov zaradi regulativnih sprememb (področje uporabe direktive o plačilnih storitvah, spremljajoči ukrepi v zvezi z medbančnimi provizijami).

Ocena učinka je na zaslišanju 20. marca 2013 dobila pozitivno mnenje odbora za oceno učinka. V skladu s priporočili odbora je bilo sprejetih več sprememb dokumenta, predvsem pri:

- utemeljitvi nujnosti revizije direktive o plačilnih storitvah ter razlogov za urejanje večstranskih medbančnih provizij z zakonodajo,
- racionalizaciji predstavitve učinkov z osredotočanjem na učinke najpomembnejših možnosti iz glavnega dela besedila in predstavitevijo manj pomembnih zadev v priloge,
- boljši pojasnitvi soodvisnosti različnih možnosti in svežnjev.

V tem predlogu je obravnavana večina predlaganih ukrepov politike. To se nanaša zlasti na področja, ki so že zajeta v sedanja pravila direktive o plačilnih storitvah, npr. tržni dostop za tretje ponudnike storitev, doplačila in pravila za plačilne institucije. Drugi ukrepi, zlasti uredba o večstranskih medbančnih provizijah in dopolnilni ukrepi, bodo obravnavani v posebnem zakonodajnem predlogu, ki bo predložen sočasno.

Nekateri opisani ukrepi bi morali biti izvedeni z nezakonodajnimi sredstvi, na primer vprašanja, povezana s sodelovanjem evropskih organizacij za standardizacijo in upravljanjem SEPA.

Sedanje ureditve za upravljanje SEPA, vključno z vlogo Sveta SEPA, priložnostnim upravljavskim telesom na visoki ravni, ki je bilo najprej ustanovljeno za tri leta in ga skupaj vodita Komisija in Evropska centralna banka za izboljšanje sodelovanja deležnikov v SEPA, je treba okrepiti. Zato je treba razjasniti pooblastila Sveta SEPA, pregledati njegovo sestavo in vzpostaviti boljše ravnovesje med interesi na strani ponudbe in na strani povpraševanja, da se zagotovi učinkovito svetovanje Komisiji in Evropski centralni banki o usmerjanju projekta SEPA v prihodnosti ter olajša vzpostavljanje integriranega, konkurenčnega in inovativnega trga za plačila malih vrednosti, zlasti v euroobmočju. Komisija bo skupaj z Evropsko centralno banko opredelila primerne načine za preučitev nalog, sestave, vodenja in delovanja ureditev, ki veljajo za upravljanje SEPA.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

Pravna podlaga

Sedanji predlog temelji na členu 114 PDEU.

Subsidiarnost in sorazmernost

Integriran evropski trg elektronskih plačil malih vrednosti prispeva k doseganju cilja iz člena 3 Pogodbe o Evropski uniji, ki določa vzpostavitev notranjega trga. Integracija trga je nujno potrebna za doseganje številnih koristi za evropske državljane. Med temi so večja konkurenca med ponudniki plačilnih storitev in več izbire, inovacij in varnosti za uporabnike plačilnih storitev, zlasti potrošnike. Integriran trg plačil pospešuje tudi čezmejno prodajo blaga in storitev ter s tem prispeva k resnično enotnemu trgu. Obsežnost revizije direktive o plačilnih storitvah je sorazmerna z vprašanji, ki so se pojavila doslej. Direktiva v osnovi še vedno ustreza namenu, vendar je treba razširiti pravni okvir EU, da se ustrezno upoštevajo najnovejši tehnološki in poslovni trendi na področju plačil malih vrednosti.

Integrirani trg plačil, ki temelji na omrežjih, ki presegajo nacionalne meje, po svoji naravi zahteva pristop na ravni Unije, saj morajo zaradi doseganja pravne varnosti in enakih konkurenčnih pogojev za vse ustrezne udeležence na trgu v vseh državah članicah veljati usklajeni načela, pravila, procesi in standardi. Glede na sedanjo razdrobljenost trga s posamičnimi ukrepi na ravni držav članic ne bi bilo mogoče doseči cilja integriranega in učinkovitega plačilnega trga za domače in čezmejno blago in storitve.

Pristop podpira nadaljnjo krepitev enotnega območja plačil v eurih (SEPA) in je usklajen z digitalno agendo, kar velja zlasti za vzpostavitev enotnega digitalnega trga. Spodbujal bo tehnološke inovacije ter prispeval k novi rasti in delovnim mestom, zlasti na področjih elektronskega in mobilnega trgovanja.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Proračunske posledice direktive so navedene v oceni finančnih posledic zakonodajnega predloga, ki je priložena predlogu.

5. DODATNE INFORMACIJE

Evropski gospodarski prostor

Predlagani akt se nanaša na zadevo EGP in ga je zato treba razširiti na Evropski gospodarski prostor.

Obrazložitevni dokumenti

Predlagana nova direktiva vsebuje številne prilagoditve obstoječe direktive in nekatere nove obveznosti, kot so nove določbe o varnosti, za države članice, pri čemer lahko slednje v veliki meri same odločijo o načinu njihovega prenosa v nacionalno zakonodajo. Od držav članic se zato zahteva predložitev obrazložitvenih dokumentov v zvezi s prenosom ukrepov, ki jih je treba sprejeti, da bi Komisija lahko bolje opredelila ustrezne nacionalne ukrepe in spremljala, ali se direktiva pravilno izvaja.

Podrobna obrazložitev predloga

Naslednji kratek povzetek je namenjen lažjemu procesu odločanja in vsebuje kratek opis glavnih sprememb v primerjavi z razveljavljeno direktivo o plačilnih storitvah:

Člen 2 – Področje uporabe: Predlagana je razširitev področja uporabe, in sicer tako z vidika geografskega območja kot zajetih valut.

Člen 2(1): Določbe o preglednosti in zahtevah po obveščanju iz direktive o plačilnih storitvah bodo veljale tudi za transakcije s tretjimi državami, pri katerih se samo eden od ponudnikov plačilnih storitev nahaja v Evropski uniji (tako imenovane „transakcije, pri katerih se ena stran nahaja zunaj EU“), v zvezi s tistimi deli plačilnih transakcij, ki so izvršeni v Evropski uniji.

Člen 2(2): Določbe direktive o plačilnih storitvah o preglednosti in zahtevah po obveščanju bodo razširjene, tako da bodo veljale za vse valute in ne samo za valute EU kot doslej.

Člen 3 – Negativni obseg področja uporabe: Ta določba pojasnjuje in posodablja „negativni obseg področja uporabe“ iz sedanje direktive, ki izvzema več plačilnih (ali s tem povezanih) dejavnosti iz področja uporabe direktive o plačilnih storitvah.

Člen 3(b): Izvzetje „trgovskega zastopnika“ je spremenjeno, tako da se nanaša samo na zastopnike, ki delujejo v imenu bodisi plačnika bodisi prejemnika plačila, ne pa tudi na tiste, ki delujejo v imenu obeh. Izvzetje, dovoljeno v sedanji direktivi o plačilnih storitvah, se je čedalje pogosteje uporabljalo za plačilne transakcije, obravnavane na platformah za e-trgovanje tako v imenu prodajalca (prejemnika plačila) kot kupca (plačnika). Ta uporaba presega namen izvzetja in bi jo bilo treba zato podrobneje določiti.

Člen 3(k): Izvzetje, ki velja za „omejene mreže“, se je čedalje pogosteje uporabljalo za velike mreže, katerih poslovanje zajema velik obseg plačil in ponudbo blaga in storitev. To očitno presega prvotni namen tega izvzetja, saj so velike količine plačil izvršene zunaj regulativnega okvira, konkurenčni položaj reguliranih udeležencev na trgu pa je slabši. Nova opredelitev, ki je skladna z opredelitvijo omejenih mrež iz Direktive 2009/110/ES, bi morala prispevati k zmanjšanju teh tveganj.

Člen 3(l): Sedanje izvzetje digitalne vsebine ali „telekomunikacijsko“ izvzetje je na novo in strožje opredeljeno, saj se bo nanašalo izključno na pomožne plačilne storitve, ki jih izvajajo ponudniki elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev, kot so na primer telekomunikacijski operaterji. Izvzetje se bo uporabljalo za zagotavljanje digitalne vsebine, ki jo zagotovi tretja stran, ob upoštevanju nekaterih mejnih vrednosti, določenih v tej direktivi. Nova opredelitev bi morala zagotoviti enake konkurenčne pogoje za različne ponudnike in učinkoviteje obravnavati potrebe glede varstva potrošnikov na področju plačil.

Črtanje prejšnjega člena 3(o): Izvzetje storitev na bankomatih, ki jih upravljajo neodvisni ponudniki storitev iz direktive o plačilnih storitvah, je omogočilo vzpostavitev mrež bankomatov, ki zaračunavajo visoke provizije za dviganje gotovine. Zdi se, da je ta določba spodbudila obstoječe mreže bankomatov v lasti bank k odpovedi njihovih pogodbenih razmerij z drugimi ponudniki plačilnih storitev, da bi lahko zaračunavale višje provizije neposredno potrošnikom. Zato je treba to izvzetje črtati.

Člen 9 – Zahteve glede varstva denarnih sredstev: Te zahteve bodo racionalizirane, zahteve glede varstva denarnih sredstev za plačilne institucije, ki so pridobile dovoljenje, izdano na podlagi direktive o plačilnih storitvah, pa bodo še dodatno usklajene, zlasti se bodo zmanjšale sedanje možnosti držav članic za omejitev zahtev glede varstva denarnih sredstev in zmanjšalo število možnih načinov varstva zaradi izenačevanja konkurenčnih pogojev za vse in večje pravne varnosti.

Člen 14 – Evropska točka za elektronski dostop v okviru EBA: Edina točka za elektronski dostop bi morala omogočiti večjo preglednost plačilnih institucij, ki so pridobile dovoljenje, in registriranih plačilnih institucij z zagotavljanjem medsebojne povezanosti nacionalnih javnih registrov na ravni Unije.

Člen 27 – Pogoji: Možnost uporabe „blažjega režima“ za „male plačilne institucije“ bo razširjena, tako da bo zajemala večje število malih institucij, ker so imele nekatere države članice negativne izkušnje (kot je insolventnost) z malimi ponudniki plačilnih storitev, katerih

dejavnosti so presegale trenutni prag za uporabo opustitev. Namen je doseči pravo ravnovesje in po eni strani preprečiti nepotrebno regulativno obremenitev za zelo male institucije, po drugi pa poskrbeti, da so uporabniki plačilnih storitev deležni ustrezne ravni zaščite.

Člen 29 – Dostop do plačilnih sistemov: V tem členu so podrobno določena pravila glede dostopa do plačilnih sistemov in pojasnjeni pogoji za posredni dostop plačilnih institucij do plačilnih sistemov, določenih v Direktivi 98/26/ES (direktiva o dokončnosti poravnave), in sicer na način, ki bo primerljiv z dostopom, ki ga uporabljajo manjše kreditne institucije.

Člen 55(3) in (4) – Nadomestila, ki se uporabljajo: S tem pravilom se bodo še bolj uskladile prakse zaračunavanja doplačil ob ustreznem upoštevanju Direktive 2011/83 o pravicah potrošnikov in predloga Komisije za Uredbo (EU) XXX Evropskega parlamenta o medbančnih provizijah za kartične plačilne transakcije, ki je predložen skupaj s tem predlogom. Prožnost v okviru sedanje direktive o plačilnih storitvah, ki trgovcem omogoča, da od plačnika zahtevajo nadomestilo, mu ponudijo popust ali ga kako drugače spodbudijo k uporabi najučinkovitejšega plačilnega sredstva, s pridržkom, da lahko države članice prepovejo ali omejijo vsa taka doplačila na svojem ozemlju, je privedla do izredne raznolikosti trga. Možnost prepovedi zaračunavanja doplačil iz sedanje direktive o plačilnih storitvah je izkoristilo trinajst držav članic. Različni režimi v državah članicah povzročajo težave in zmedo tako trgovcem kot potrošnikom, zlasti pri čezmejnem prodajanju ali kupovanju blaga in storitev prek spleta. Predlagana prepoved zaračunavanja doplačil je neposredno povezana z določitvijo zgornjih mej medbančnih provizij v skladu z navedenim predlogom uredbe o medbančnih provizijah za kartična plačila. Glede na precej manjše provizije, ki jih bo moral trgovec plačati svoji banki, zaračunavanje doplačil pri karticah, za katere veljajo večstranske medbančne provizije, ne bo več upravičeno, poleg tega bodo te kartice predstavljale več kot 95 % trga potrošniških kartic. Predlagana pravila bodo zato prispevala k boljšim izkušnjam potrošnikov pri kartičnem plačevanju po vsej Uniji in večji uporabi plačilnih kartic namesto gotovine.

Kar zadeva kartice, za katere ne bo veljala uredba o medbančnih provizijah, kot je predlagana v navedenem predlogu o medbančnih provizijah za kartične plačilne transakcije, tj. poslovne kartice in kartice tristranskih shem, bodo lahko trgovci še vedno zaračunavali doplačila, če bodo ta ustrezala dejansko nastalim stroškom ob ustreznem upoštevanju Direktive 2011/83.

Člena 65 in 66 – Odgovornost ponudnika plačilnih storitev in plačnika za neodobrene plačilne transakcije: Predlagane spremembe bodo racionalizirale in dodatno uskladile pravila o odgovornosti v primeru neodobrenih transakcij, kar bo okrepilo zaščito legitimnih interesov uporabnikov plačilnih storitev. Razen v primeru goljufije in velike malomarnosti bo najvišji znesek, ki ga bo moral uporabnik plačilnih storitev v kakršnih koli okoliščinah plačati v primeru neodobrene plačilne transakcije, znižan s sedanjih 150 EUR na 50 EUR. Prav tako bo pojasnjeno, da plačila z zamudo ne sprožijo nujno povračila.

Člen 67 – Povračila za plačilne transakcije, ki jih odredi prejemnik plačila ali se odredijo prek njega: To pravilo pojasnjuje pravico do povračila pri direktnih obremenitvah, tako da bo usklajena s Pravili delovanja osnovne sheme SEPA za direktne obremenitve, pod pogojem, da plačano blago ali storitev še nista bila potrošena. V skladu z veljavnimi pravili se za direktne obremenitve uporabljajo različni sistemi povračil, odvisno od tega, ali je bila izdana

predhodna odobritev ali znesek presega pričakovani znesek oziroma ali je bila dogovorjena dodatna pravica.

Člen 85 – Varnostni ukrepi: Predlagana pravila se nanašajo na varnostne vidike in vidike preverjanja pristnosti strank v skladu s predlogom Komisije za direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o varnosti omrežij in informacij.

Naslovi I–V in točka 7 Priloge I – Kritje novih storitev in ponudnikov storitev, ki omogočajo dostop do plačilnih računov: Sedanja direktiva o plačilnih storitvah ne zajema teh udeležencev, če v nobenem trenutku ne razpolagajo s sredstvi plačnika ali prejemnika plačila. Dejstvo, da zaenkrat za te tretje ponudnike storitev ne velja zakonska ureditev kljub potencialnim koristim, ki jih te storitve in njihovi ponudniki prinašajo, sproža vprašanja glede varnosti, varstva podatkov in odgovornosti. V tem predlogu so tretji ponudniki storitev, ki ponujajo predvsem odrejanje plačil prek spletnega bančništva, zajeti v področje uporabe direktive o plačilnih storitvah (točka 7 Priloge I). To bi moralo povečati število možnosti elektronskega plačevanja na spletu ob zagotavljanju upoštevanja ustreznih standardov v zvezi z varnostjo, varstvom podatkov in odgovornostjo. Tretji ponudniki storitev bi morali za opravljanje storitev odreditve plačila pridobiti dovoljenje ali se registrirati in biti pod nadzorom kot plačilne institucije (Naslov II). Kot za druge ponudnike plačilnih storitev bodo tudi zanje veljale usklajene pravice in obveznosti, zlasti zahteve glede varnosti (člena 85 in 86). Predvidena pravila se bodo zlasti nanašala na pogoje za dostop do podatkov o računih (člen 58), zahteve glede avtentikacije (člen 87) in popravkov transakcij (člena 63 in 64) ter uravnoteženo porazdelitev odgovornosti (člena 65 in 66). Ta nova ureditev bo koristila novim ponudnikom storitev, ne glede na to, ali kdaj razpolagajo s sredstvi plačnika ali prejemnika plačila.

Poglavje 6 – Izvensodni pritožbeni postopki in postopki za izvensodno reševanje sporov bodo povečali učinkovito upoštevanje te direktive. Z novimi ukrepi bodo posodobljene zahteve glede izvensodnih pritožbenih postopkov in postopkov za izvensodno reševanje sporov ter ustreznih kazni.

Člen 92 – Sankcije: V skladu z drugimi novejšimi predlogi v sektorju finančnih storitev bodo morale države članice uskladiti upravne sankcije, zagotoviti, da so za kršitve direktive na voljo ustrezni upravni ukrepi in sankcije, ter poskrbeti, da se sankcije ustrezno izvajajo.

Evropski bančni organ – Direktiva vsebuje več področij, na katerih je predvideno delo EBA v skladu s pooblastili, ki jih ima za prispevanje k doslednemu in skladnemu delovanju nadzora (kakor je navedeno v Uredbi (ES) št. 1093/2010). Od njega se bo zlasti pričakovalo izdajanje smernic in osnutkov regulativnih tehničnih standardov na različnih področjih, na primer, za pojasnitev pravil o čezmejnem opravljanju plačilnih storitev z enotnim dovoljenjem za plačilne institucije, ki delujejo v več državah članicah (*passporting*), ali zagotavljanje vzpostavitve ustreznih varnostnih zahtev.

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**o plačilnih storitvah na notranjem trgu, o spremembah direktiv 2002/65/ES, 2013/36/EU in 2009/110/ES ter o razveljavitvi Direktive 2007/64/ES**

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹⁷,ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke¹⁸,

po posvetovanju z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V zadnjih letih je bil v Uniji dosežen precejšen napredek pri integraciji trga plačil malih vrednosti, zlasti v okviru zakonodajnih aktov Unije o plačilih, in sicer z Direktivo 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁹, Uredbo (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta²⁰, Direktivo 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta²¹ in Uredbo (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta²². Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta²³ je še dopolnila pravni okvir za plačilne storitve, saj je prodajalcem na drobno izrecno in natančno omejila možnosti zaračunavanja doplačil njihovim strankam za uporabo določenih plačilnih sredstev.

¹⁷ UL C , , str. .

¹⁸ UL C , , str. .

¹⁹ Direktiva 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu (UL L 319, 5.12.2007, str. 1).

²⁰ Uredba (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o čezmejnih plačilih v Skupnosti in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2560/2001 (UL L 266, 9.10.2009, str. 11).

²¹ Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L 267, 10.10.2009, str. 7).

²² Uredba (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L 94, 30.3.2012, str. 22).

²³ Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 304, 22.11.2011, str. 64).

- (2) Direktiva 2007/64/ES je bila sprejeta decembra 2007 na podlagi predloga Komisije iz decembra 2005. Od takrat je na trgu plačil malih vrednosti prišlo do pomembnih tehničnih inovacij s hitrim naraščanjem števila elektronskih in mobilnih plačil ter pojavom novih vrst plačilnih storitev na trgu.
- (3) Pregled pravnega okvira EU o plačilnih storitvah ter zlasti analiza učinka Direktive 2007/64/ES in posvetovanja o zeleni knjigi Komisije „Na poti k integriranemu evropskemu trgu za kartična, spletna in mobilna plačila“²⁴ so pokazali, da je razvoj privedel do pomembnih regulativnih izzivov. Pomembna področja trga plačil, zlasti kartična, spletna in mobilna plačila, so še vedno razdrobljena zaradi državnih meja. Mnogi inovativni plačilni produkti ali storitve v veliki meri ali v celoti niso zajeti v področje uporabe Direktive 2007/64/ES. Poleg tega se je področje uporabe Direktive 2007/64/ES in zlasti izvzetih elementov, kot so nekatere s plačili povezane dejavnosti, za katere ne veljajo splošna pravila, v nekaterih primerih izkazalo za preveč dvoumno, presplošno ali preprosto zastarelo glede na razvoj trga. To povzroča pravno negotovost, možna varnostna tveganja v plačilni verigi in pomanjkanje varstva potrošnikov na nekaterih področjih. Za inovativne digitalne plačilne storitve, ki so preproste za uporabo, se je izkazalo, da se težko uveljavijo ter potrošnikom in trgovcem na drobno zagotovijo učinkovite, priročne in varne načine plačevanja v Uniji.
- (4) Glede na razvoj digitalnega gospodarstva je vzpostavitev integriranega enotnega trga za elektronska plačila ključnega pomena, da bodo lahko potrošniki, trgovci in podjetja v celoti izkoristili vse prednosti notranjega trga.
- (5) Treba bi bilo določiti nova pravila za zapolnitev pravnih vrzeli in zagotavljanje večje pravne jasnosti in dosledne uporabe zakonodajnega okvira po vsej Uniji. Obstoječim in novim udeležencem na trgu bi bilo treba zagotoviti enakovredne pogoje poslovanja, ki bi olajšali nove načine plačevanja, da se poveča trg, in zagotovili visoko raven varstva potrošnikov pri uporabi teh plačilnih storitev po vsej Uniji. To bi moralo privedi do znižanja stroškov in cen za uporabnike plačilnih storitev ter večje izbire in preglednosti plačilnih storitev.
- (6) V zadnjih letih so se povečala varnostna tveganja pri elektronskih plačilih, kar je posledica večje tehnične zapletenosti elektronskih plačil, njihovega čedalje večjega obsega na svetovni ravni in novih vrst plačilnih storitev, ki se pojavljajo. Ker so varne plačilne storitve bistven pogoj za dobro delujoč trg plačilnih storitev, bi morali biti uporabniki teh storitev ustrezno zaščiteni pred takšnimi tveganji. Plačilne storitve so bistvene za ohranjanje temeljnih gospodarskih in družbenih dejavnosti, zato so bili ponudniki plačilnih storitev, kot so kreditne institucije, opredeljeni kot udeleženci na trgu v skladu s členom 3(8) Direktive *[vstaviti številko direktive o varnosti omrežij in informacij, ko bo sprejeta]* Evropskega parlamenta in Sveta²⁵.
- (7) Poleg splošnih ukrepov, ki jih je treba sprejeti na ravni držav članic v Direktivi *[vstaviti številko direktive o varnosti omrežij in informacij, ko bo sprejeta]*, bi bilo treba varnostna tveganja, povezana s plačilnimi transakcijami, obravnavati tudi na ravni ponudnikov plačilnih storitev. Varnostni ukrepi, ki jih morajo sprejeti ponudniki plačilnih storitev, morajo biti sorazmerni z zadevnimi varnostnimi tveganji. Uvesti je treba mehanizem rednega poročanja, da se zagotovi, da ponudniki plačilnih storitev pristojnim organom vsako leto predložijo posodobljene podatke o oceni svojih varnostnih tveganj in (dodatnih) ukrepih, ki so jih sprejeli v odziv na ta tveganja. Da bi bila škoda, kot so na primer večje motnje plačilnega sistema, povzročena drugim ponudnikom plačilnih storitev in plačilnim sistemom ter uporabnikom, čim manjša, je tudi bistveno da se od ponudnikov plačilnih

²⁴ COM(2012) 941 final.

²⁵ Direktiva XXXX/XX/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne [datum] o ukrepih za zagotavljanje visoke skupne ravni varnosti omrežij in informacij v Uniji (UL L x, str. x).

storitev zahteva, da Evropskemu bančnemu organu nemudoma sporočijo vse večje varnostne incidente.

- (8) Revidiran regulativni okvir za plačilne storitve dopolnjuje Uredba (EU) [XX/XX/XX] Evropskega parlamenta in Sveta²⁶. Ta uredba uvaja pravila o zaračunavanju večstranskih in dvostranskih medbančnih provizij za vse transakcije s potrošniškimi debetnimi in kreditnimi karticami ter elektronska in mobilna plačila na podlagi teh transakcij ter omejuje uporabo določenih poslovnih pravil v zvezi s kartičnimi transakcijami. Namen te uredbe je še pospešiti doseganje učinkovitega integriranega trga za kartična plačila.
- (9) Da bi se izognili različnim pristopom v državah članicah v škodo potrošnikov, bi se morale določbe o zahtevah glede preglednosti in obveščanja za ponudnike plačilnih storitev iz te direktive uporabljati tudi za transakcije, pri katerih se ponudnik plačilnih storitev plačnika ali prejemnika plačila nahaja v Evropskem gospodarskem prostoru (v nadaljnjem besedilu: EGP), drugi ponudnik plačilnih storitev pa zunaj njega. Prav tako je primerno, da se uporaba določb o preglednosti in obveščanju razširi na transakcije v vseh valutah med ponudniki plačilnih storitev, ki se nahajajo v EGP.
- (10) Opredelitev plačilnih storitev bi morala biti tehnološko nevtralna in omogočati nadaljnji razvoj novih vrst plačilnih storitev, hkrati pa zagotavljati enake pogoje poslovanja tako za obstoječe kot nove ponudnike plačilnih storitev.
- (11) Izvzetje plačilnih transakcij s posredovanjem zastopnika v imenu plačnika ali prejemnika plačila, kot je določeno v direktivi 2007/64/ES, se v državah članicah uporablja zelo različno. Nekatere države članice dovoljujejo uporabo izvzetja platformam za e-trgovanje, ki delujejo kot posrednik v imenu posameznih kupcev in prodajalcev brez dejanskega manevrskega prostora za pogajanja ali sklenitev dogovora o nakupu ali prodaji blaga ali storitev. To presega predvideno področje uporabe izvzetja in lahko poveča tveganja za potrošnike, saj ti ponudniki ostajajo zunaj zaščite pravnega okvira. Različni načini uporabe tudi izkrivljajo konkurenco na trgu plačil. Zaradi tega bi morala opredelitev postati natančnejša in jasnejša.
- (12) Povratne informacije s trga kažejo, da plačilne dejavnosti, ki jih pokriva izvzetje omejenih mrež, pogosto zajemajo ogromne količine in zneske plačil ter nudijo potrošnikom na stotine ali tisoče različnih proizvodov in storitev, kar ni skladno z namenom izvzetja omejenih mrež, kot je določeno v Direktivi 2007/64/ES. To pomeni večja tveganja in nobene pravne zaščite za uporabnike plačilnih storitev, zlasti za potrošnike, ter očitno slabši položaj za regulirane udeležence na trgu. Za zmanjšanje teh tveganj je treba natančneje opisati omejene mreže v skladu z Direktivo 2009/110/ES. Za plačilni instrument bi se torej moralo šteti, da se uporablja v okviru take omejene mreže, če ga je mogoče uporabljati samo za nakup blaga in storitev v specifični trgovini ali verigi trgovin ali za omejen izbor blaga ali storitev, ne glede na zemljepisno lego prodajnega mesta. Taki instrumenti lahko vključujejo kartice trgovin, kartice za nakup goriva, članske kartice, kartice za javni prevoz, bone za prehrano ali bone za različne storitve, za katere včasih velja poseben davek ali pravni okvir na področju dela, ki je namenjen spodbujanju uporabe takih instrumentov, da se izpolnijo cilji, zapisani v socialni zakonodaji. Če se tak instrument za posebne namene razvije v instrument za splošne namene, se izvzetje iz področja uporabe te direktive ne bi smelo več uporabljati. Instrumenti, ki jih je mogoče uporabljati za nakupe v trgovinah trgovcev, ki so vključeni na seznam, ne bi smeli biti izvzeti iz področja uporabe te direktive, ker so praviloma zasnovani za mrežo ponudnikov storitev, ki se nenehno širi. Izvzetje bi se moralo uporabljati skupaj z

²⁶ Uredba (EU) št. [XX/XX/XX] Evropskega parlamenta in Sveta z dne [datum] o medbančnih provizijah za kartične plačilne transakcije (UL L x, str. x).

obveznostjo potencialnih ponudnikov plačilnih storitev, da priglasijo dejavnosti, ki sodijo v obseg opredelitve omejene mreže.

- (13) Direktiva 2007/64/ES izvzema iz področja svoje uporabe nekatere plačilne transakcije prek telekomunikacijskih naprav ali naprav informacijske tehnologije, pri katerih operater omrežja ni le posrednik za dobavo digitalnega blaga in storitev prek zadevne naprave, ampak jim tudi dodaja vrednost. To izvzetje zlasti omogoča tako imenovano plačevanje prek operaterja ali neposredne nakupe prek mobilnega naročniškega razmerja, ki začenši z melodijami zvonjenja in premijskimi storitvami SMS prispeva k razvoju novih poslovnih modelov na podlagi prodaje digitalnih vsebin male vrednosti. Povratne informacije s trga ne prinašajo nobenih dokazov o tem, da se je ta način plačevanja, ki je za potrošnike priročen za plačila malih vrednosti, razvil v splošno posredniško plačilno storitev. Vendar se je to pravilo zaradi dvomne ubeseditve sedanjega izvzetja v državah članicah različno izvajalo. To vodi do pomanjkanja pravne varnosti za operaterje in potrošnike ter je občasno omogočalo, da se je upravičenost do izvzetja iz področja uporabe Direktive 2007/64/ES zahtevala tudi za druge posredniške plačilne storitve. Zato je področje uporabe navedene direktive primerno zmanjšati. Izvzetje bi moralo biti namenjeno izrecno mikro plačilom za digitalne vsebine, kot so melodije zvonjenja, ozadja, glasba, igrice, videi ali aplikacije. Izvzetje bi se moralo uporabljati samo za plačilne storitve, ki so zagotovljene kot pomožne storitve pri storitvah elektronskih komunikacij (tj. glavni dejavnosti zadevnega operaterja).
- (14) Podobno so bile v Direktivi 2007/64/ES iz področja njene uporabe izvzete plačilne storitve, ki jih nudijo ponudniki storitev na bankomatih, ki so neodvisni od bank ali drugih ponudnikov plačilnih storitev. Namen te določbe je bil spodbuditi namestitve samostojnih bankomatov v odmaknjenih in malo naseljenih območjih, saj je poleg provizij, plačanih ponudnikom plačilnih storitev, ki so izdali kartice, dovoljevala tudi zaračunavanje dodatnih provizij, ne pa temu, da jo uporabljajo ponudniki storitev na bankomatih z omrežji, v katerih je na stotine ali tisoče bankomatov v eni ali več državah članicah. Zaradi tega se za čedalje večji del trga bankomatov ta direktiva ne uporablja, kar negativno vpliva na potrošnike. Prav tako spodbuja obstoječe ponudnike storitev na bankomatih, da spremenijo svoje poslovne modele in prekinijo običajno pogodbeno razmerje s ponudniki plačilnih storitev, da lahko zaračunavajo višje provizije neposredno potrošnikom. Zato bi bilo treba to izvzetje črtati.
- (15) Ponudniki storitev, ki želijo izkoristiti izvzetje iz področja uporabe Direktive 2007/64/ES, se o tem, ali so njihove dejavnosti zajete v področje uporabe te direktive ali ne, ne posvetujejo z organi, ampak se zanašajo na lastno presojo. Zdi se, da so ponudniki plačilnih storitev nekatera izvzetja morda uporabili za spremembo svojih poslovnih modelov, tako da bi bile plačilne storitve, ki jih nudijo, zunaj področja uporabe te direktive. To lahko privede do povečanih tveganj za uporabnike plačilnih storitev in različnih pogojev za ponudnike plačilnih storitev na notranjem trgu. Zato bi morali biti ponudniki storitev dolžni priglasiti določene dejavnosti pristojnim organom, da se zagotovi enotna razlaga pravil na celotnem notranjem trgu.
- (16) Pomembno je, da se vključi zahteva, da morajo potencialni ponudniki plačilnih storitev priglasiti svoj namen zagotavljanja dejavnosti v okviru omejene mreže, če je obseg plačilnih transakcij nad določenim pragom. Pristojni organi bi morali na podlagi meril iz člena 3(k) preučiti, ali se lahko te dejavnosti štejejo za dejavnosti, zagotovljene v okviru omejene mreže, in sprejeti utemeljeno odločitev o tem.
- (17) Pri novih pravilih bi bilo treba uporabiti pristop iz Direktive 2007/64/ES, ki zajema vse vrste elektronskih plačilnih storitev. Zato še vedno ni primerno, da se nova pravila uporabljajo za storitve, pri katerih se prenos sredstev od plačnika k prejemniku plačila ali njihov transport izvrši samo v bankovcih in kovancih ali pri katerih prenos temelji na papirnih čekih, papirnih menicah, zadolžnicah ali drugih instrumentih, papirnih potrdilih ali karticah, ki so

izdani na ponudnika plačilnih storitev ali drugo stranko z namenom dajanja sredstev na razpolago prejemniku plačila.

- (18) Od sprejetja Direktive 2007/64/ES so se pojavile nove vrste plačilnih storitev, zlasti na področju spletnih plačil. Zlasti so se razvili tretji ponudniki storitev, ki potrošnikom in trgovcem nudijo tako imenovane storitve odreditve plačil, pogosto brez posedovanja sredstev, ki se prenesejo. Te storitve omogočajo lažje plačevanje v okviru e-trgovanja z vzpostavitvijo programske povezave med spletno stranjo trgovca in spletno bančno platformo potrošnika za odrejanje spletnih plačil na podlagi kreditnih plačil ali direktnih obremenitev. Tretji ponudniki storitev nudijo trgovcem in potrošnikom poceni načine plačevanja v primerjavi s kartičnimi plačili ter možnost spletnega nakupovanja tudi potrošnikom brez kreditnih kartic. Ker pa za tretje ponudnike storitev Direktiva 2007/64/ES zaenkrat ne velja, ni nujno, da jih nadzira pristojni organ in da ravnajo v skladu z zahtevami Direktive 2007/64/ES. To sproža vrsto pravnih vprašanj s področij varstva potrošnikov, varnosti in odgovornosti ter konkurence in varstva podatkov. Zato bi se morala nova pravila odzvati na ta vprašanja.
- (19) Denarno nakazilo je enostavna plačilna storitev, običajno osnovana na denarnih sredstvih, ki jih plačnik zagotovi ponudniku plačilnih storitev, ki ustrezen znesek nakaže, na primer po komunikacijskem omrežju, prejemniku plačila ali drugemu ponudniku plačilnih storitev, ki deluje v imenu prejemnika plačila. V nekaterih državah članicah veleblagovnice, trgovci in drugi trgovci na drobno javnosti nudijo ustrezno storitev, ki omogoča plačilo javnih storitev in drugih rednih gospodinjskih računov. Te storitve plačevanja računov bi morale biti obravnavane kot denarno nakazilo, razen če pristojni organi menijo, da ta dejavnost sodi pod drugo plačilno storitev.
- (20) Treba je navesti kategorije ponudnikov plačilnih storitev, ki lahko zakonito opravljajo plačilne storitve po vsej Uniji, in sicer kreditne institucije, ki od uporabnikov sprejemajo depozite, ki se lahko uporabijo za financiranje plačilnih transakcij, in bi morale še naprej izpolnjevati zahteve skrbnega in varnega poslovanja iz Direktive 2013/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁷, institucije za izdajo elektronskega denarja, ki se lahko uporabi za financiranje plačilnih transakcij, ki bi morale še naprej izpolnjevati zahteve skrbnega in varnega poslovanja iz Direktive 2009/110/ES, plačilne institucije in poštno institucije, ki opravljajo storitev brezgotovinskega poslovanja, katere opravljajo te storitve na podlagi nacionalne zakonodaje.
- (21) Ta direktiva bi morala določiti pravila za izvrševanje plačilnih transakcij, pri katerih so sredstva v obliki elektronskega denarja, kakor je določeno v Direktivi 2009/110/ES. Ne bi pa smela urejati izdajanja elektronskega denarja niti spreminjati ureditve skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja, kakor določa navedena direktiva. Zato plačilne institucije ne bi smele izdajati elektronskega denarja.
- (22) Z Direktivo 2007/64/ES je bil uveden režim skrbnega poslovanja z uvedbo enotnega dovoljenja za vse ponudnike plačilnih storitev, ki niso povezani s sprejemanjem depozitov ali izdajanjem elektronskega denarja. Zato je bila v Direktivi 2007/64/ES uvedena nova kategorija ponudnikov plačilnih storitev, „plačilne institucije“, za katero je bilo predpisano izdajanje dovoljenj pravnim osebam zunaj obstoječih kategorij za opravljanje plačilnih storitev na celotnem ozemlju Unije ob upoštevanju vrste strogih in celovitih pogojev. Zato bi se morali za tovrstne storitve uporabljati enaki pogoji na celotnem ozemlju Unije.

²⁷ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

- (23) Pogoji za izdajanje in ohranjanje dovoljenj za plačilne institucije se niso bistveno spremenili. Tako kot v Direktivi 2007/64/ES vključujejo zahteve skrbnega in varnega poslovanja, sorazmerne z operativnimi in finančnimi tveganji, s katerimi se soočajo taki subjekti pri svojem poslovanju. V zvezi s tem so potrebne jasne zahteve za začetni kapital v povezavi s tekočim kapitalom, ki bi jih lahko naknadno natančneje opredelili glede na potrebe trga. Zaradi raznolikosti na področju plačilnih storitev bi morala ta direktiva dopuščati različne načine, povezane z določeno diskrecijsko pravico nadzornih organov za zagotovitev, da so enaka tveganja enako obravnavana pri vseh ponudnikih plačilnih storitev. Zahteve za plačilne institucije bi morale odražati dejstvo, da se plačilne institucije ukvarjajo z bolj specializiranimi in omejenimi dejavnostmi, pri čemer nastajajo tveganja, ki so ožja in jih je lažje spremljati in nadzirati kot tista, ki nastanejo pri širšem spektru dejavnosti kreditnih institucij. Plačilnim institucijam bi bilo treba zlasti prepovedati sprejemanje depozitov od uporabnikov in jim sredstva, prejeta od uporabnikov, dovoliti uporabljati samo za opravljanje plačilnih storitev. Zahtevana pravila varnega in skrbnega poslovanja, vključno z začetnim kapitalom, bi morala biti ustrezna glede na tveganje, povezano s posamezno plačilno storitvijo, ki jo nudi plačilna institucija. Storitve, ki samo omogočajo dostop do plačilnih računov, ne nudijo pa nobenih računov, bi se morale obravnavati kot srednje tvegane glede na začetni kapital.
- (24) Treba bi bilo določiti, da se sredstva strank vodijo ločeno od sredstev, ki jih ima plačilna institucija za druge poslovne dejavnosti. Vendar pa se zdi, da so zahteve glede varstva denarnih sredstev nujne samo, kadar plačilna institucija poseduje sredstva strank. Za plačilne institucije bi se morale uporabljati tudi učinkovite zahteve za preprečevanje pranja denarja in preprečevanje financiranja terorizma.
- (25) Ta direktiva ne bi smela spreminjati obveznosti plačilnih institucij glede njihovega računovodskega poročanja ter revizije letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov. Plačilne institucije bi morale letne in konsolidirane računovodske izkaze pripraviti v skladu z Direktivo Sveta 78/660/EGS²⁸ ter, če je ustrezno, direktivama Sveta 83/349/EGS²⁹ in 86/635/EGS³⁰. Letni računovodski izkazi in konsolidirani računovodski izkazi bi morali biti revidirani, razen če ta obveznost v skladu z Direktivo 78/660/EGS ter, kadar je ustrezno, direktivama 83/349/EGS in 86/635/EGS za plačilno institucijo ne velja.
- (26) S tehnološkim razvojem se je v zadnjih letih pojavila tudi vrsta dopolnilnih storitev, kot sta storitvi vpogleda v bančni račun in združevanja podatkov o več računih na enem mestu. Tudi te storitve bi morale biti zajete v to direktivo, da se potrošnikom zagotovita ustrezna zaščita in pravna varnost glede njihovega statusa.
- (27) Ponudniki plačilnih storitev bi morali imeti pri zagotavljanju ene ali več plačilnih storitev, ki jih zajema ta direktiva, vedno plačilne račune, ki se uporabljajo izključno za plačilne transakcije. Za plačilne institucije je dostop do plačilnih računov nujno potreben, da lahko zagotavljajo plačilne storitve. Države članice bi morale zagotoviti, da je takšen dostop zagotovljen sorazmerno z legitimnim ciljem, ki mu je namenjen.
- (28) Ta direktiva bi morala urejati odobritev posojil plačilnih institucij, tj. odobritev posojil in kreditnih kartic, samo v primerih, ko je to tesno povezano s plačilnimi storitvami. Samo v primeru, da je posojilo odobreno zaradi lažjega izvajanja plačilnih storitev, in pod pogojem, da je to kratkoročno posojilo, ki ni odobreno za obdobje, daljše od 12 mesecev, kar velja

²⁸ Direktiva Sveta 78/660/EGS z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb (UL L 222, 14.8.1978, str. 11).

²⁹ Direktiva Sveta 83/349/EGS z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih (UL L 193, 18.7.1983, str. 1).

³⁰ Direktiva Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L 372, 31.12.1986, str. 1).

tudi za obnavljajoča posojila, je plačilnim institucijam primerno dovoliti, da tako posojilo odobrijo za svoje čezmejne dejavnosti, če se financira v glavnem iz kapitala plačilne institucije in drugih sredstev na trgih kapitala, vendar ne iz sredstev, ki se hranijo v imenu strank za namene plačilnih storitev. Ta pravila ne bi smela posegati v Direktivo Sveta 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta³¹ ali drugo ustrezno zakonodajo Unije ali nacionalno zakonodajo o pogojih za odobritev posojil potrošnikom, ki ni usklajena s to direktivo.

- (29) Na splošno se pokazalo, da pristojni nacionalni organi, odgovorni za izdajanje dovoljenj plačilnim institucijam, ki izvajajo kontrole in odločajo o preklicu teh dovoljenj, zadovoljivo sodelujejo. Vendar je treba sodelovanje med pristojnimi organi okrepiti, in sicer tako glede izmenjanih informacij kot usklajene uporabe in razlage Direktive, v primerih, ko želi plačilna institucija, ki je pridobila dovoljenje, zagotavljati plačilne storitve tudi v državi članici, ki ni njena matična država članica, to je pri uveljavljanju pravice ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev (čezmejno opravljanje plačilnih storitev z enotnim dovoljenjem ali *passporting*). Evropski bančni organ (EBA) bi bilo treba pozvati, naj pripravi niz smernic za sodelovanje in izmenjavo podatkov.
- (30) Za povečanje preglednosti institucij, ki so jim pristojni organi izdali dovoljenje ali jih registrirali, vključno z njihovimi zastopniki in podružnicami, bi bilo treba pri EBA vzpostaviti spletni portal, ki se bo uporabljal kot evropska točka za elektronski dostop in povezoval nacionalne registre. Ti ukrepi bi morali biti namenjeni krepitvi sodelovanja pristojnih organov.
- (31) Razpoložljivost točnih in posodobljenih informacij bi bilo treba okrepiti z zahtevo, da plačilne institucije pristojni organ matične države nemudoma obvestijo o vseh spremembah, ki vplivajo na točnost informacij in dokazov, predloženih v zvezi z izdajo dovoljenja, vključno z dodatnimi zastopniki, podružnicami ali zunanjimi izvajalci. Pristojni organi bi morali v primeru dvoma tudi preveriti pravilnost prejetih informacij.
- (32) V tej direktivi je določen minimalni obseg pooblastil, ki bi jih morali imeti pristojni organi pri nadziranju upoštevanja direktive s strani plačilnih institucij, vendar se morajo pri njihovem izvajanju spoštovati temeljne pravice, vključno s pravico do zasebnosti. Države članice bi morale v zvezi z izvajanjem teh pooblastil, ki lahko privedejo do resnega poseganja v pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja, domačega okolja in komunikacij, vzpostaviti ustrezne in učinkovite zaščite pred vsakršno zlorabo ali samovoljnostjo, na primer z zahtevo po predhodnem dovoljenju pravosodnega organa zadevne države članice, kadar je primerno.
- (33) Pomembno je zagotoviti, da se za vse osebe, ki zagotavljajo storitve nakazovanja sredstev, določijo določene minimalne pravne in regulativne zahteve. Zato je zaželeno zahtevati registracijo identitete in lokacije vseh oseb, ki opravljajo storitve nakazovanja sredstev, vključno z osebami, ki ne izpolnjujejo vseh pogojev, da bi prejele dovoljenje za delovanje kot plačilna institucija. Ta pristop je v skladu z utemeljitvijo iz posebnega priporočila VI projektne skupine za finančno ukrepanje pri pranju denarja, da se oblikuje mehanizem, s katerim bodo lahko ponudniki plačilnih storitev, ki ne morejo izpolniti vseh pogojev iz navedenega priporočila, kljub temu obravnavani kot plačilne institucije. Za navedene namene bi morale države članice vpisati takšne osebe v register plačilnih institucij, pri čemer ne bi uporabile vseh ali nekaterih pogojev za pridobitev dovoljenja. Vendar pa je nujno, da za možnost uveljavljanja opustitve veljajo stroge zahteve v zvezi z obsegom transakcij. Plačilne institucije, za katere velja opustitev, ne bi smele imeti niti pravice do ustanavljanja

³¹ Direktiva 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (UL L 133, 22.5.2008, str. 66).

niti svobode opravljanja storitev, prav tako teh pravic ne bi smele izvajati posredno kot članice plačilnega sistema.

- (34) Za vse ponudnike plačilnih storitev je nujno, da imajo dostop do storitev tehnične infrastrukture plačilnih sistemov. Vendar bi moral biti takšen dostop pogojen z ustreznimi zahtevami, da se zagotovita integriteta in stabilnost teh sistemov. Vsak ponudnik plačilnih storitev, ki zaprosi za udeležbo v plačilnem sistemu, bi moral udeležencem v plačilnem sistemu predložiti dokaz, iz katerega je razvidno, da je njegova notranja ureditev dovolj odporna na vse vrste tveganj. Taki plačilni sistemi navadno vključujejo npr. štiristranske kartične sheme, kot tudi večje sisteme, ki obdelujejo kreditna plačila in direktne obremenitve. Da bi po vsej Uniji zagotovili enako obravnavo različnih kategorij ponudnikov plačilnih storitev z dovoljenjem v skladu s pogoji njihovega dovoljenja, je nujno pojasniti pravila v zvezi z dostopom do opravljanja plačilnih storitev in dostopom do plačilnih sistemov.
- (35) Treba bi bilo določiti pravila za nediskriminatorno obravnavo plačilnih institucij, ki so pridobile dovoljenje, in kreditnih institucij, tako da lahko vsi ponudniki plačilnih storitev, ki konkurirajo na notranjem trgu, uporabljajo storitve tehnične infrastrukture teh plačilnih sistemov pod enakimi pogoji. Zaradi razlik v pravilih skrbnega in varnega poslovanja je primerno določiti, da se ponudniki plačilnih storitev, ki so pridobili dovoljenje, in tisti, ki so upravičeni do opustitve v skladu s to direktivo in opustitve v skladu s členom 3 Direktive 2009/110/ES, obravnavajo različno. V vsakem primeru bi se morale razlike v cenovnih pogojih dopustiti samo, če so utemeljene z razlikami v stroških, ki jih imajo ponudniki plačilnih storitev. To ne bi smelo posegati v pravico držav članic do omejitve dostopa do sistemsko pomembnih sistemov v skladu z Direktivo 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta³² in v pristojnosti Evropske centralne banke in Evropskega sistema centralnih bank (ESCB) glede dostopa do plačilnih sistemov.
- (36) V nekaterih primerih so države članice specifičnim ponudnikom plačilnih storitev odobrile posreden dostop do določenih plačilnih sistemov po analogiji z določbami Direktive 98/26/ES. Države članice odločajo o tem po lastni presoji. Vendar bi morale biti zaradi zagotavljanja poštene konkurence med ponudniki plačilnih storitev v tej direktivi določeno, da bi morali biti v primeru, ko je država članica ponudniku plačilnih storitev zagotovila posreden dostop do takih sistemov, enake nediskriminatorne obravnave deležni tudi drugi ponudniki plačilnih storitev, ki so v enakem položaju.
- (37) V zadnjih letih so nekateri tristranski plačilni sistemi, v katerih plačilni sistem deluje kot edini ponudnik plačilne storitve tako za plačnika kot za prejemnika plačila, postali upoštevanja vredni udeleženci na trgu za obdelavo plačil. Zato ni več upravičeno dovoliti tem sistemom, da izkoriščajo izvzetje v zvezi z zagotavljanjem dostopa drugim ponudnikom plačilnih storitev, pri čemer drugi plačilni sistemi takšnega izvzetja ne morejo izkoristiti.
- (38) Treba bi bilo določiti vrsto pravil za zagotavljanje preglednosti pogojev in zahtev v zvezi z obveščanjem za plačilne storitve.
- (39) Ta direktiva se ne bi smela uporabljati niti za gotovinske plačilne transakcije, ker enotni trg za gotovinska plačila že obstaja, niti za plačilne transakcije, ki temeljijo na papirnih čekih, saj jih zaradi njihove narave ni mogoče obdelovati tako učinkovito kot druga plačilna sredstva. Dobra praksa na tem področju pa bi morala kljub temu temeljiti na načelih, določenih s to direktivo.
- (40) Ker potrošniki in podjetja niso v enakem položaju, ne potrebujejo enake stopnje zaščite. Čeprav je pomembno pravice potrošnikov zaščititi z določbami, od katerih s pogodbo ni

³² Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (UL L 166, 11.6.1998, str. 45).

mogoče odstopati, je primerno, da se podjetjem in organizacijam dovoli, da se dogovorijo drugače, kadar ne poslujejo s strankami. Vseeno bi morale imeti države članice možnost določiti, da se mikropodjetja, kot so opredeljena v Priporočilu Komisije 2003/361/ES³³, obravnavajo enako kot potrošniki. V vsakem primeru bi morale določene temeljne določbe te direktive vedno veljati ne glede na status uporabnika.

- (41) V tej direktivi bi morale biti določene obveznosti ponudnikov plačilnih storitev glede obveščanja uporabnikov plačilnih storitev, ki bi morali prejeti enako jasne podatke o plačilnih storitvah, da bi se lahko ustrezno odločali in izbirali znotraj Unije. Zaradi zagotavljanja preglednosti bi morale biti v tej direktivi določene usklajene zahteve, potrebne za zagotavljanje potrebnih in zadostnih informacij uporabnikom plačilnih storitev tako glede pogodbe o plačilnih storitvah kot glede plačilnih transakcij. Da bi spodbudili nemoteno delovanje enotnega trga plačilnih storitev, bi moralo biti državam članicam omogočeno, da sprejmejo samo tiste določbe o obveščanju, ki so določene v tej direktivi.
- (42) Potrošnike je treba zaščititi pred nepoštenimi in zavajajočimi praksami, in sicer v skladu z Direktivo 2005/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta³⁴, Direktivo 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta³⁵ in Direktivo 2002/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta³⁶. Dodatne določbe iz teh direktiv še vedno veljajo. Vendar bi bilo treba zlasti jasno opredeliti razmerje med zahtevami, povezanimi s predpogodbenimi informacijami, iz te direktive in Direktive 2002/65/ES.
- (43) Zahtevane informacije bi morale biti sorazmerne s potrebami uporabnikov in sporočene na običajen način. Vendar bi se morale zahteve po obveščanju pri enkratnih plačilnih transakcijah razlikovati od tistih pri okvirnih pogodbah, v katerih je določenih več plačilnih transakcij.
- (44) V praksi so okvirne pogodbe in plačilne transakcije, za katere veljajo, veliko pogostejše in gospodarsko pomembnejše kot enkratne plačilne transakcije. Če obstaja plačilni račun ali določen plačilni instrument, se zahteva okvirna pogodba. Zato bi morale biti zahteve po predhodnem obveščanju pri okvirnih pogodbah precej izčrpnije, informacije pa vedno posredovane na papirju ali na drugem trajnem nosilcu, kot so izpisi iz bančnih tiskalnikov, CD-ROM-i, DVD-ji in trdi diski osebnih računalnikov, na katerih se lahko shranjuje elektronska pošta, ter na spletnih mestih, če je ta mogoče uporabljati toliko časa, kolikor je potrebno za namene obveščanja, in omogočajo reproduciranje nespremenjenih shranjenih informacij. Vendar bi moralo biti ponudniku in uporabniku plačilnih storitev omogočeno, da se v okvirni pogodbi dogovorita o načinu nadaljnjega obveščanja o izvršenih plačilnih transakcijah, na primer, da so pri spletnem bančništvu vse informacije o plačilnem računu dostopne neposredno na spletu.
- (45) Pri enkratnih plačilnih transakcijah bi moral ponudnik plačilnih storitev na lastno pobudo vedno zagotoviti samo bistvene informacije. Ker je plačnik ob izdaji plačilnega naloga običajno navzoč, ni treba zahtevati, da se informacije v vsakem primeru predložijo na papirju ali drugem trajnem nosilcu. Ponudnik plačilnih storitev lahko informacije poda ustno na okencu ali omogoči, da so zlahka dostopne, na primer tako, da pogoje objavi na oglasni deski v svojih prostorih. Uporabnike bi moral tudi obvestiti, kje so na voljo podrobnejše

³³ Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi malih, srednje velikih in mikro podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36.).

³⁴ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu (UL L 149, 11.6.2005, str. 22.)

³⁵ Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (UL L 178, 17.7.2000, str. 1).

³⁶ Direktiva 2002/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2002 o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo (UL L 271, 9.10.2002, str. 16).

informacije (na primer, naslov spletnega mesta). Vendar bi morale biti na zahtevo potrošnika bistvene informacije zagotovljene na papirju ali drugem trajnem nosilcu.

- (46) Ta direktiva bi morala potrošniku zagotoviti pravico do brezplačnih ustreznih informacij, preden se zaveže s kakršno koli pogodbo o plačilnih storitvah. Potrošniku bi moralo biti prav tako omogočeno, da brezplačno zahteva predhodne informacije in kadar koli med pogodbenim razmerjem okvirno pogodbo na papirju, da se mu omogoči primerjanje storitev in pogojev ponudnikov plačilnih storitev ter, v primeru spora, preverjanje njegovih pogodbenih pravic in obveznosti. Te določbe bi morale biti združljive z Direktivo 2002/65/ES. Izrecne določbe o brezplačnih informacijah iz te direktive ne bi smele povzročiti, da se lahko potrošnikom te informacije zaračunajo na podlagi drugih veljavnih direktiv.
- (47) Pri načinu zagotavljanja zahtevanih informacij uporabniku plačilnih storitev s strani ponudnika plačilnih storitev bi bilo treba upoštevati potrebe uporabnika plačilnih storitev kakor tudi praktične tehnične vidike in stroškovno učinkovitost glede na dogovor v zadevni pogodbi o plačilnih storitvah. Zato bi morala ta direktiva razlikovati med dvema načinoma zagotavljanja informacij s strani ponudnika plačilnih storitev: informacije bi morale biti zagotovljene, tj. ponudnik plačilnih storitev bi jih moral v skladu s to direktivo v ustreznem času sam zagotoviti, ne da bi bilo treba uporabniku plačilnih storitev to izrecno zahtevati, ali pa bi morale biti uporabniku plačilnih storitev dane na voljo ob upoštevanju vseh njegovih zahtev po dodatnih informacijah. V zadnjem primeru bi si moral uporabnik plačilnih storitev dejavno prizadevati za pridobitev informacij, na primer, jih izrecno zahtevati od ponudnika plačilnih storitev, se prijaviti v poštni nabiralnik bančnega računa ali vstaviti bančno kartico v tiskalnik za bančne izpiske. Ponudnik plačilnih storitev bi moral v ta namen zagotoviti, da ima uporabnik plačilnih storitev možnost dostopa do informacij in da so mu te na voljo.
- (48) Poleg tega bi moral potrošnik prejeti osnovne informacije o izvršenih plačilnih transakcijah brez dodatnih nadomestil. Pri enkratnih plačilnih transakcijah ponudnik plačilnih storitev teh informacij ne bi smel ločeno zaračunavati. Podobno bi se morale poznejše mesečne informacije o plačilnih transakcijah na podlagi okvirne pogodbe zagotavljati brezplačno. Glede na pomembnost preglednosti določanja cen in različne potrebe strank pa bi moralo biti pogodbenim strankam omogočeno, da se dogovorijo o nadomestilih, zaračunanih za pogostejše ali dodatne informacije. Da bi se ustrezno upoštevale različne nacionalne prakse, bi bilo treba državam članicam dovoliti, da določijo pravila, na podlagi katerih je treba mesečne izpiske plačilnih računov na papirju vedno zagotoviti brezplačno.
- (49) Za omogočanje večje mobilnosti strank bi morali imeti potrošniki na voljo možnost, da po preteku enega leta prekinejo okvirno pogodbo brez stroškov. Za potrošnike dogovorjeni odpovedni rok ne bi smel biti daljši od enega meseca, za ponudnike plačilnih storitev pa ne krajši od dveh mesecev. Ta direktiva ne bi smela posegati v obveznost ponudnika plačilnih storitev, da v izjemnih primerih prekine pogodbo o plačilnih storitvah v skladu z drugo zadevno zakonodajo Unije ali nacionalno zakonodajo, npr. zakonodajo na področju pranja denarja in financiranja terorizma, kakršnimi koli ukrepi za zamrznitev sredstev ali kakršnim koli posebnim ukrepom, povezanim s preprečevanjem in preiskovanjem kaznivih dejanj.
- (50) Instrumenti za plačila malih vrednostih bi morali biti pri blagu in storitvah nizke vrednosti poceni in preprosta alternativa ter ne bi smeli biti preobremenjeni s pretiranimi zahtevami. Ustrezne zahteve glede obveščanja in pravila za njihovo izvajanje bi zato morali biti omejeni na bistvene informacije, pri čemer bi bilo treba upoštevati tudi tehnične zmogljivosti, ki se jih lahko upravičeno pričakuje pri instrumentih, namenjenih plačilom malih vrednosti. Uporabniki plačilnih storitev bi morali biti kljub manj strogemu režimu deležni zadostne zaščite ob upoštevanju omejenih tveganj, ki jih prinašajo ti plačilni instrumenti, kar velja zlasti za predplačniške plačilne instrumente.

- (51) Treba je vzpostaviti merila, v skladu s katerimi sta tretjim ponudnikom storitev dovoljena dostop do informacij o razpoložljivosti sredstev na računu uporabnika plačilnih storitev, odprtem pri drugem ponudniku plačilnih storitev, ter uporaba teh informacij. Zlasti bi morala ustrezne zahteve glede varstva podatkov in varnosti, določene ali omenjene v tej direktivi ali v smernicah EBA, izpolnjevati tako tretji ponudnik storitev kot ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun uporabnika plačilnih storitev. Plačniki bi morali dati tretjim ponudnikom storitev izrecno soglasje za dostop do svojih plačilnih računov in biti ustrezno obveščeni o obsegu tega dostopa. Da se omogoči razvoj drugih ponudnikov plačilnih storitev, ki ne morejo sprejemati depozitov, je nujno, da jim kreditne institucije zagotavljajo informacije o razpoložljivosti sredstev, če je plačnik podal soglasje, da se te sporočajo ponudniku plačilnih storitev izdajatelja plačilnega instrumenta.
- (52) Pravice in obveznosti uporabnikov in ponudnikov plačilnih storitev bi bilo treba ustrezno prilagoditi, tako da se ob vsaki uporabi storitve odreditve plačila upošteva vpletenost tretjih ponudnikov storitev v transakcijo. Natančneje, uravnotežena porazdelitev odgovornosti med ponudnika plačilnih storitev, ki vodi račun, in tretjega ponudnika storitev, ki je vpleten v transakcijo, bi morala zagotoviti, da vsak prevzame odgovornost za svoj del transakcije, ki je pod njunim nadzorom, ter v primeru incidenta jasno izpostaviti odgovorno stranko. Če pride do goljufije ali spora, bi moral imeti tretji ponudnik storitev specifično obveznost, da plačniku in ponudniku plačilne storitve, ki vodi račun, zagotovi sklic na transakcije in informacije o odobritvi v zvezi z zadevno transakcijo.
- (53) Da bi zmanjšali tveganja in posledice neodobrenih ali nepravilno izvršenih plačilnih transakcij, bi moral uporabnik plačilnih storitev ponudnika plačilnih storitev čim prej obvestiti o morebitnem nasprotovanju domnevno neodobrenim ali nepravilno izvedenim plačilnim transakcijam, pod pogojem, da je ponudnik plačilnih storitev v skladu s to direktivo izpolnil svoje obveznosti posredovanja informacij. Če je uporabnik plačilnih storitev poslal takšno obvestilo v predpisanem roku, bi moral imeti možnost, da takšne zahtevke uveljavi v rokih, predpisanih v nacionalni zakonodaji. Ta direktiva ne bi smela vplivati na druge zahtevke med uporabniki in ponudniki plačilnih storitev.
- (54) V primeru neodobrenih plačilnih transakcij bi bilo treba plačniku nemudoma povrniti znesek zadevne transakcije. Da se preprečijo morebitne negativne posledice za plačnika, datum valute knjiženja povračila v dobro ne sme biti poznejši od datuma obremenitve z zadevnim zneskom. Da bi uporabnike plačilnih storitev spodbudili, da svojega ponudnika plačilnih storitev nemudoma obvestijo o kraji ali izgubi plačilnega instrumenta in tako zmanjšajo tveganje neodobrenih plačilnih transakcij, bi moral biti uporabnik odgovoren samo za omejeni znesek, razen če je ravnal goljufivo ali hudo malomarno. V okviru tega se zdi 50 EUR primerno visok znesek, da se zagotovi usklajena in visoka raven zaščite uporabnikov v Uniji. Poleg tega se od uporabnika potem, ko je ponudnika plačilne storitve obvestil, da bi bil lahko njegov plačilni instrument zlorabljen, ne bi smelo zahtevati, da krije kakršne koli nadaljnje izgube, ki so posledica nedovoljene uporabe navedenega instrumenta. Ta direktiva ne bi smela posegati v odgovornost ponudnikov plačilnih storitev za tehnično varnost njihovih proizvodov.
- (55) Pri ocenjevanju morebitne malomarnosti uporabnika plačilnih storitev bi bilo treba upoštevati vse okoliščine. Dokaze in stopnjo domnevne malomarnosti bi bilo na splošno treba ocenjevati v skladu z nacionalno zakonodajo. Pogodbeni pogoji v zvezi z zagotavljanjem in uporabo plačilnega instrumenta, ki bi posledično povečali dokazno breme za potrošnika ali zmanjšali dokazno breme za izdajatelja, bi se morali šteti za nične in neveljavne. Poleg tega se zdi v posebnih razmerah, zlasti če plačilni instrument ni prisoten na prodajnem mestu, kot v primeru spletnih plačil prek interneta, primerno, da mora ponudnik plačilnih storitev zagotoviti dokaz domnevne malomarnosti, saj ima plačnik v takih primerih zelo omejene možnosti, da to stori.

- (56) Treba bi bilo sprejeti določbe za razporejanje izgub v primeru neodobrenih plačilnih transakcij. Potrošnik ne bi smel biti v primeru neodobrene transakcije s svojega računa nikoli dolžan plačati več kot 50 EUR, razen v primerih goljufije in hude malomarnosti. Za uporabnike plačilnih storitev, ki niso potrošniki, se lahko uporabljajo drugačne določbe, ker so taki uporabniki običajno zmožni bolje presoditi tveganje goljufije in sprejeti izravnalne ukrepe.
- (57) V tej direktivi bi morala biti zaradi zaščite potrošnika določena pravila za povračila, kadar izvršena plačilna transakcija prekorači upravičeno pričakovan znesek. Zaradi preprečevanja negativnih finančnih posledic za plačnika je treba zagotoviti, da datum valute knjiženja katerega koli povračila v dobro ni poznejši od datuma obremenitve z zadevnim zneskom. V primeru direktnih obremenitev bi morali ponudniki plačilnih storitev svojim strankam zagotoviti še ugodnejše pogoje in stranke bi morale imeti brezpogojno pravico do povračila vsake sporne plačilne transakcije. Vendar ta brezpogojna pravica do povračila, ki zagotavlja najvišjo raven varstva potrošnikov, ni upravičena, če je trgovec že izpolnil pogodbo in je bila ustrezna dobrina ali storitev že porabljena. V primerih, ko uporabnik terjaja povračilo plačilne transakcije, pravice do povračila ne bi smele vplivati niti na obveznost plačnika do prejemnika, ki izhaja iz temeljnega pogodbenega razmerja, npr. za naročeno, potrošeno ali zakonito zaračunano blago ali storitve, niti na pravice uporabnika do preklica plačilnega naloga.
- (58) Za finančno načrtovanje in pravočasno izpolnjevanje plačilnih obveznosti morajo imeti potrošniki in podjetja zagotovilo glede obdobja, ki je potrebno za izvršitev plačilnega naloga. Zato bi morala ta direktiva določiti, kdaj začnejo veljati pravice in obveznosti, in sicer ko ponudnik plačilnih storitev prejme plačilni nalog, tudi kadar ga je imel možnost prejeti po sredstvih obveščanja, dogovorjenih v pogodbi o plačilnih storitvah, ne glede na predhodno sodelovanje v postopkih, ki so privedli do nastanka in posredovanja plačilnega naloga, kot so preverjanje varnosti in razpoložljivosti sredstev, informacije v zvezi z uporabo osebne identifikacijske številke ali obljuba plačila. Poleg tega bi se moral za čas prejetja plačilnega naloga šteti trenutek, ko ponudnik plačilnih storitev prejme plačilni nalog, ki bo obremenil plačnikov račun. Dan ali trenutek, ko prejemnik plačila svojemu ponudniku plačilnih storitev posreduje plačilne naloge za poravnavo, na primer, plačil s karticami ali direktnih obremenitev ali ko ponudnik plačilnih storitev prejmemniku plačila odobri predhodno financiranje zadevnih zneskov (s posojilom v primeru nepričakovanih dogodkov), bi moral biti pri tem brezpredmeten. Uporabniki bi morali imeti možnost, da se zanesejo na pravilno izvršitev popolnega in veljavnega plačilnega naloga, če ponudnik plačilnih storitev nima pogodbenih ali zakonskih razlogov za zavrnitev. Če ponudnik plačilnih storitev plačilni nalog zavrne, bi moral to dejstvo in razlog zanj sporočiti uporabniku plačilnih storitev ob prvi priložnosti, v skladu z zakonodajo Skupnosti in nacionalno zakonodajo.
- (59) Glede na hitrost, s katero sodobni, popolnoma avtomatizirani plačilni sistemi obdelujejo plačilne transakcije, kar pomeni, da po določenem trenutku plačilnega naloga ni mogoče preklicati brez visokih stroškov ročnega posredovanja, je treba določiti jasen rok za preklic plačila. Vendar se lahko pogodbene stranke dogovorijo o drugačnem roku, odvisno od vrste plačilne storitve in plačilnega naloga. V tem smislu se preklic lahko uporablja samo v razmerju med uporabnikom in ponudnikom plačilnih storitev, kar ne posega v nepreklicnost in dokončnost plačilnih transakcij v plačilnih sistemih.
- (60) Taka nepreklicnost transakcij ne bi smela vplivati na pravico ali obveznost ponudnika plačilnih storitev v skladu z zakonodajo nekaterih držav članic, na podlagi okvirne pogodbe plačnika ali nacionalnih zakonov, predpisov, upravnih določb ali smernic, da plačniku v primeru spora med plačnikom in prejmemnikom plačila povrne znesek izvršene plačilne transakcije. Takšno povračilo bi se moralo šteti za nov plačilni nalog. V vseh drugih

primerih bi se morali pravni spori, izhajajoči iz razmerja, na katerem temelji plačilni nalog, reševati izključno med plačnikom in prejemnikom plačila.

- (61) Za popolnoma integrirano obdelavo plačil brez ročnega posredovanja in pravno varnost v zvezi z izpolnjevanjem osnovnih obveznosti med uporabniki plačilnih storitev je nujno, da bi moral biti celotni znesek, ki ga prenese plačnik, nakazan na račun prejemnika plačila. V skladu s tem ne bi smelo biti dovoljeno, da posredniki, ki sodelujejo v izvršitvi plačilnih transakcij, uveljavljajo odbitke od prenesenih zneskov. Po drugi strani pa bi moralo biti omogočeno, da prejemnik plačila sklene dogovor s ponudnikom plačilnih storitev, po katerem lahko slednji odbije svoja nadomestila. Vendar bi morale naknadne informacije o plačilni transakciji poleg celotnega zneska prenesenih sredstev vsekakor vsebovati tudi znesek morebitnih nadomestil, da bi prejemnik plačila lahko preveril, ali je bil dolgovani znesek pravilno plačan.
- (62) Kar zadeva nadomestila, so izkušnje pokazale, da je delitev nadomestil med plačnikom in prejemnikom plačila najučinkovitejši sistem, ker pospešuje obdelavo plačil brez ročnega posredovanja. Zato bi bilo treba določiti, da vsak ponudnik plačilnih storitev v običajnih okoliščinah zaračuna nadomestila neposredno prejemniku plačila in plačniku. Vendar bi se moralo to uporabljati le, če plačilna transakcija ne zahteva menjave valut. Znesek zaračunanih nadomestil je lahko tudi nič, ker določbe te direktive ne bi smele vplivati na prakso, ko ponudnik plačilnih storitev potrošnikom ne zaračunava knjiženja v dobro njihovih računov. Podobno lahko, odvisno od pogodbenih pogojev, ponudnik plačilnih storitev zaračuna uporabo plačilnih storitev samo prejemniku plačila (trgovcu), kar pomeni, da se plačniku ne zaračunajo nobena nadomestila. Plačilni sistemi lahko nadomestila zaračunavajo v obliki naročnine. Določbe o prenesenem znesku ali morebitnih zaračunanih nadomestilih ne vplivajo neposredno na oblikovanje cen med ponudniki plačilnih storitev ali morebitnimi posredniki.
- (63) Različne nacionalne prakse glede zaračunavanja nadomestil za uporabo določenega plačilnega instrumenta (v nadaljnjem besedilu: zaračunavanje doplačil) so povzročile izjemno raznolikost trga plačil v Uniji in veliko zmede pri potrošnikih, zlasti na področju e-trgovine in čezmejnih plačil. Trgovci s sedežem v državah članicah, v katerih je zaračunavanje doplačil dovoljeno, nudijo proizvode in storitve v državah članicah, kjer je prepovedano, in kljub temu v tem primeru potrošniku še vedno zaračunajo doplačilo. Poleg tega močne argumente v prid pregledu praks zaračunavanja doplačil podpira tudi dejstvo, da so v Uredbi (EU) št. xxx/yyyy določena pravila za večstranske medbančne provizije za kartična plačila. Ker so medbančne provizije glavni element, zaradi katerega je večina kartičnih plačil draga, doplačila pa se zaračunavajo samo za kartična plačila, bi bilo treba skupaj s pravili o medbančnih provizijah pregledati tudi pravila o zaračunavanju doplačil. Države članice in ponudniki plačilnih storitev zaradi spodbujanja preglednosti stroškov in uporabe najučinkovitejših plačilnih instrumentov prejemniku plačila ne bi smeli preprečevati, da od plačnika zahteva nadomestilo za uporabo posameznega plačilnega instrumenta, ob ustreznem upoštevanju določb Direktive 2011/83/EU. Vendar bi morala pravica prejemnika plačila, da zahteva doplačilo, veljati samo za plačilne instrumente, za katere medbančne provizije niso zakonsko urejene. To bi moralo delovati kot mehanizem za usmerjanje k najcenejšim načinom plačevanja.
- (64) Za izboljšanje učinkovitosti plačil v Uniji bi bilo treba za vse plačilne naloge, ki jih plačnik odredi v eurih ali v valuti države članice zunaj euroobmočja, vključno s kreditnimi plačili in denarnimi nakazili, kot skrajni rok izvršitve določiti en dan. Za vsa druga plačila, kot so plačila, ki jih je odredil prejemnik plačila ali so bila odrejena prek njega, vključno z direktnimi obremenitvami in plačili s karticami, bi se moral uporabljati enak enodnevni rok izvršitve, če ni izrecnega dogovora med ponudnikom in plačnikom o daljšem roku izvršitve. Če je plačilni nalog izdan na papirju, bi moralo biti omogočeno, da se navedena roka podaljšata za dodaten delovni dan. To omogoča neprekinjeno zagotavljanje plačilnih storitev

tistim potrošnikom, ki so navajeni uporabljati samo papirne dokumente. Pri shemah direktnih obremenitev bi moral ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila posredovati nalog za direktno obremenitev v roku, o katerem se je dogovoril s prejemnikom plačila, tako da je poravnava mogoča na dogovorjeni dan zapadlosti. Glede na to, da so plačilne infrastrukture pogosto zelo učinkovite in da bi preprečili poslabšanje obstoječe kakovosti storitev, bi bilo treba državam članicam dovoliti, da po potrebi ohranijo ali določijo pravila, po katerih je čas izvršitve krajši od enega delovnega dne.

- (65) Določbe o izvršitvi za celotni znesek in o času izvršitve bi morale pomeniti dobro prakso, kadar se eden od ponudnikov storitev ne nahaja v Uniji.
- (66) Za uporabnike plačilnih storitev je nujno, da poznajo realne stroške in nadomestila za plačilne storitve, da lahko izbirajo. V skladu s tem se ne bi smela dovoliti uporaba nepreglednih načinov oblikovanja cen, ker je splošno znano, da ti načini uporabnikom zelo otežujejo ugotavljanje realne cene plačilne storitve. Uporaba datuma valute v škodo uporabnika ne bi smela biti dovoljena.
- (67) Za nemoteno in učinkovito delovanje plačilnega sistema je pomembno, da se lahko uporabnik zaneša na ponudnika plačilnih storitev, da bo plačilno transakcijo izvršil pravilno in v dogovorjenem času. Navadno je ponudnik tisti, ki lahko oceni tveganja, povezana s plačilno transakcijo. Ponudnik je namreč tisti, ki zagotavlja plačilni sistem, izvede aktivnosti za odpoklic napačno ali nepravilno dodeljenih sredstev in v večini primerov odloča o posrednikih, ki sodelujejo pri izvršitvi plačilne transakcije. Glede na vse te okoliščine je popolnoma primerno, da se, razen v neobičajnih in nepredvidljivih okoliščinah, odgovornost za izvrševanje plačilnih transakcij, ki jih sprejme od uporabnika, naloži ponudniku plačilnih storitev, razen za dejanja in opustitve ponudnika plačilnih storitev prejemnika plačila, za izbiro katerih je odgovoren le prejemnik plačila. Da pa plačnika ne bi pustili nezavarovanega v malo verjetnih situacijah, v katerih ni mogoče dokončno ugotoviti (*non liquet*), ali je ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila ustrezno prejel znesek plačila ali ne, bi moral dokazno breme nositi plačnikov ponudnik plačilnih storitev. Praviloma se lahko pričakuje, da bo posredniška institucija (običajno „nevtralen“ organ, kot je centralna banka ali klirinška hiša), ki prenese znesek plačila s ponudnika plačilnih storitev – pošiljatelja na ponudnika plačilnih storitev – prejemnika, shranila podatke o računu in jih po potrebi lahko ponovno priskrbel. Kadar je znesek plačila knjižen v dobro računa ponudnika plačilnih storitev – prejemnika, bi moral imeti prejemnik plačila nemudoma možnost uveljavljanja zahtevka za dobropis zneska na svojem računu pri svojem ponudniku plačilnih storitev.
- (68) Ponudnik plačilnih storitev plačnika bi moral prevzeti odgovornost za pravilno izvršitev plačila, vključno in predvsem za celotni znesek plačilne transakcije in čas izvršitve, ter polno odgovornost za morebitno neizpolnjevanje obveznosti drugih pogodbenih strank v plačilni verigi, vse do računa prejemnika plačila. Zaradi te odgovornosti bi moral ponudnik plačilnih storitev plačnika v primeru, da celoten znesek ni bil knjižen v dobro ponudnika plačilnih storitev prejemnika plačila ali pa je bil knjižen z zamudo, popraviti plačilno transakcijo ali plačniku brez nepotrebnega odlašanja povrniti ustrezen znesek te transakcije brez poseganja v morebitne druge zahtevke v skladu z nacionalno zakonodajo. Plačnik ali prejemnik plačila zaradi odgovornosti ponudnika plačilnih storitev ne sme biti obremenjen z nobenimi stroški, povezanimi z nepravilnim plačilom. Če plačilne transakcije niso izvršene pravočasno, če so izvršene neustrezno ali z zamudo, bi morale države članice zagotoviti, da je datum valute popravnega plačila ponudnikov plačilnih storitev vedno enak, kot bi bil datum valute pri pravilni izvršitvi.
- (69) Ta direktiva bi se morala nanašati le na pogodbene obveznosti in odgovornosti med uporabnikom plačilnih storitev in njegovim ponudnikom plačilnih storitev. Vendar so za pravilno delovanje kreditnih plačil in drugih plačilnih storitev potrebne pogodbe med ponudniki plačilnih storitev in posredniki, kot so obdelovalci, v katerih se dogovorijo o

vzajemnih pravicah in obveznostih. Vprašanja v zvezi z obveznostmi so bistven del teh standardnih pogodb. Da bi se lahko ponudniki plačilnih storitev in posredniki, ki sodelujejo v plačilni transakciji, zanesli drug na drugega, je treba zagotoviti pravno varnost, na podlagi katere ponudnik plačilne storitve, ki mu ni mogoče pripisati odgovornosti, prejme nadomestilo za nastalo izgubo ali zneske, plačane v skladu z določbami te direktive glede odgovornosti. Nadaljnje pravice in podrobnosti v zvezi z obsegom regresne pravice ter način obravnavanja zahtevkov do ponudnika plačilnih storitev ali posrednika, ki mu je mogoče pripisati nepravilno izvedeno plačilno transakcijo, bi se morali določiti v pogodbah.

- (70) Ponudnik plačilnih storitev bi moral imeti možnost nedvoumno določiti informacije, ki so potrebne za pravilno izvršitev plačilnega naloga. Po drugi strani pa zaradi preprečevanja razdrobljenosti in ogrožanja ustanavljanja integriranih plačilnih sistemov v Uniji državam članicam ne bi smelo biti dovoljeno zahtevati uporabe posebnih identifikacijskih oznak za plačilne transakcije. Vendar to državam članicam ne bi smelo preprečiti, da od ponudnika plačilnih storitev plačnika zahtevajo skrbno ravnanje in preverjanje usklajenosti enolične identifikacijske oznake, kjer je to tehnično izvedljivo in ni potrebno ročno posredovanje, če se ugotovi, da je enolična identifikacijska oznaka neusklajena, pa zavrnitev plačilnega naloga in obvestitev plačnika. Obveznost ponudnika plačilnih storitev bi morala biti omejena na pravilno izvršitev plačilne transakcije v skladu s plačilnim nalogom uporabnika plačilnih storitev.
- (71) Za spodbujanje učinkovitega preprečevanja goljufij in za boj proti goljufijam v zvezi s plačili na celotnem ozemlju Unije bi bilo treba urediti učinkovito izmenjavo podatkov med ponudniki plačilnih storitev, ki bi morali imeti dovoljenje za zbiranje, obdelavo in izmenjavo osebnih podatkov v zvezi z osebami, vpletenimi v goljufije v zvezi s plačili. Za obdelavo osebnih podatkov za namene te direktive se uporabljajo Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta³⁷, nacionalni predpisi, ki prenašajo Direktivo 95/46/ES, in Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta³⁸.
- (72) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, vključno s pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja, pravico do varstva osebnih podatkov, svobodo gospodarske pobude, pravico do učinkovitega pravnega sredstva in pravico, da se za isto kaznivo dejanje kazensko ne preganja ali kaznuje dvakrat. To direktivo je treba izvajati v skladu s temi pravicami in načeli.
- (73) Treba je zagotoviti učinkovito uresničevanje določb nacionalne zakonodaje, sprejetih na podlagi te direktive. Zato bi bilo treba vzpostaviti ustrezne postopke, s katerimi bo možno obravnavati pritožbe proti ponudnikom plačilnih storitev, ki ne izpolnjujejo navedenih določb, in zagotoviti, če je primerno, določitev učinkovitih, sorazmernih in odvračalnih kazni. Za učinkovito zagotavljanje skladnosti s to direktivo bi morale države članice imenovati pristojne organe, ki izpolnjujejo pogoje iz Uredbe (ES) št. 1093/2010³⁹ Evropskega parlamenta in Sveta in delujejo neodvisno od ponudnikov plačilnih storitev. Zaradi preglednosti bi morale države članice Komisijo obvestiti o organih, ki so jih imenovali, in jasno opisati njihove dolžnosti po tej direktivi.

³⁷ Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

³⁸ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

³⁹ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

- (74) Brez poseganja v pravico strank, da sprožijo postopke na sodišču, bi morale države članice zagotoviti lahko dostopno in stroškovno učinkovito izvensodno reševanje sporov med ponudniki plačilnih storitev in potrošniki, ki so posledica pravic in obveznosti iz te direktive. Uredba (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁰ določa, da zaščitite potrošnika, ki jo zagotavljajo obvezni zakonodajni predpisi njegove države stalnega prebivališča, ne smejo ogroziti nobene pogodbene določbe o zakonodaji, ki se uporablja. Glede vzpostavitve učinkovitega in uspešnega postopka za reševanje sporov bi morale države članice zagotoviti, da ponudniki plačilnih storitev uvedejo učinkovite pritožbene postopke za stranke, ki jih te lahko uporabijo, preden se spor prične reševati v izvensodnem postopku ali pred sodiščem. Pritožbeni postopek bi moral vsebovati kratke in jasno določene časovne okvire, znotraj katerih bi moral ponudnik plačilnih storitev odgovoriti na pritožbo.
- (75) Države članice bi morale določiti, ali so organi, pristojni za izdajo dovoljenj plačilnim institucijam, lahko pristojni tudi za izvensodne pritožbene postopke in postopke za izvensodno reševanje sporov.
- (76) Ta direktiva ne bi smela posegati v določbe nacionalne zakonodaje v zvezi s posledicami glede odgovornosti za nepravilnosti pri izražanju v izjavi ali njenem posredovanju.
- (77) Ta direktiva ne bi smela posegati v določbe v zvezi z obravnavo DDV za plačilne storitve v Direktivi 2006/112/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁴¹.
- (78) Zaradi pravne varnosti je primerno, da se sprejmejo prehodne ureditve, v skladu s katerimi lahko osebe, ki so začele opravljati dejavnosti plačilnih institucij v skladu z nacionalno zakonodajo, ki je veljala pred prenosom Direktive 2007/64/ES, v določenem obdobju še naprej opravljajo navedene dejavnosti v zadevnih državah članicah.
- (79) Pooblastilo za sprejetje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije bi moralo biti podeljeno Komisiji v zvezi s prilagoditvijo sklicevanja na Priporočilo 2003/361/ES, če bo to priporočilo spremenjeno, in v zvezi s posodobitvijo povprečnega zneska plačilnih transakcij, ki jih izvrši ponudnik plačilnih storitev, ki se uporablja kot mejni znesek za države članice, ki uporabljajo možnost opustitve (delov) zahtev za izdajo dovoljenja za manjše plačilne institucije, in sicer v primeru inflacije ali večjih dogodkov na trgu. Zlasti je pomembno, da Komisija med pripravljanim delom opravi ustrezna posvetovanja, tudi na strokovni ravni. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti sočasno, pravočasno in ustrezno predložitev ustreznih dokumentov Evropskemu parlamentu in Svetu.
- (80) Da se zagotovi dosledna uporaba te direktive, bi morala imeti Komisija možnost, da se zaneše na strokovno znanje in podporo EBA, katerega naloga bi morala biti priprava smernic in regulativnih tehničnih standardov o varnostnih vidikih pri plačilnih storitvah, ter na sodelovanje držav članic v okviru zagotavljanja storitev in ustanavljanja plačilnih institucij, ki so pridobile dovoljenje, v drugih državah članicah. Komisija bi morala imeti pooblastila za sprejetje teh regulativnih tehničnih standardov. Te posebne naloge so v celoti v skladu z vlogo in pristojnostmi EBA, kot so opredeljene v Uredbi (EU) št. 1093/2010, s katero je bil ustanovljen.
- (81) Ker cilja te direktive, to je nadaljnje integracije enotnega trga plačilnih storitev, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, saj zahteva usklajitev številnih različnih pravil, ki trenutno obstajajo v pravnih sistemih različnih držav članic, in ga je zato lažje doseči na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5

⁴⁰ Uredba (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o pravu, ki se uporablja za nepogodbene obveznosti (Rim I) (UL L 177, 4.7.2008, str. 6).

⁴¹ Direktiva 2006/112/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

- (82) Države članice so se v skladu s skupno politično izjavo držav članic in Komisije o obrazložitvenih dokumentih z dne 28. septembra 2011⁴² zavezale, da bodo v utemeljenih primerih obvestilu o svojih ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih bo pojasnjeno razmerje med sestavnimi deli Direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takšnih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.
- (83) Zaradi števila sprememb, ki jih je treba vnesti v Direktivo 2007/64/ES, jo je primerno razveljaviti in nadomestiti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

⁴² Skupna politična izjava držav članic in Komisije z dne 28. septembra 2011 o obrazložitvenih dokumentih (UL C 369, 17.12.2011, str. 14).

NASLOV I

VSEBINA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1 *Vsebina*

1. Ta direktiva določa pravila, v skladu s katerimi države članice razlikujejo naslednjih šest kategorij ponudnikov plačilnih storitev:
 - (a) kreditne institucije v smislu člena 4(1)(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁴³, vključno s podružnicami v smislu člena 4(1)(17) navedene uredbe, ki se nahajajo v Uniji, kreditnih institucij, katerih poslovanje deluje v Uniji, ali v skladu s členom 47 Direktive 2013/36/EU zunaj Unije;
 - (b) institucije za izdajo elektronskega denarja v smislu člena 2(1) Direktive 2009/110/ES;
 - (c) poštne institucije, ki opravljajo storitev brezgotovinskega nakazovanja, ki imajo pravico opravljati plačilne storitve na podlagi nacionalne zakonodaje;
 - (d) plačilne institucije v smislu člena 4(4) te direktive;
 - (e) Evropska centralna banka in nacionalne centralne banke, kadar ne delujejo kot monetarni organ ali drugi javni organi;
 - (f) države članice ali njihovi regionalni ali lokalni organi, kadar ne delujejo kot javni organi.
2. Ta direktiva določa tudi pravila glede preglednosti pogojev in zahtev po obveščanju o plačilnih storitvah ter ustrezne pravice in obveznosti uporabnikov plačilnih storitev in ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev kot redne zaposlitve ali poslovne dejavnosti.

Člen 2 *Področje uporabe*

1. Ta direktiva se uporablja za plačilne storitve, ki se opravljajo v Uniji, če se tako ponudnik plačilnih storitev plačnika kot ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila ali edini ponudnik plačilnih storitev v plačilni transakciji nahajajo v Uniji. Člen 78 in Naslov III se uporabljata tudi za plačilne transakcije, pri katerih se samo eden od ponudnikov plačilnih storitev nahaja v Uniji, in sicer za tiste dele plačilne transakcije, ki se izvršijo v Uniji.
2. Naslov III se uporablja za plačilne storitve v kateri koli valuti. Naslov IV se uporablja za plačilne storitve, izvršene v eurih ali v valuti države članice zunaj euroobmočja.
3. Države članice lahko opustijo uporabo vseh ali nekaterih določb te direktive za institucije iz člena 2(5)(2)–(23) Direktive 2013/36/EU, razen za institucije iz odstavka 5(2) in (3) navedenega člena.

⁴³ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

Člen 3
Izjeme od uporabe

Ta direktiva se ne uporablja za:

- (a) plačilne transakcije, izvršene izključno v gotovini neposredno od plačnika do prejemnika plačila in brez posredovanja posrednika;
- (b) plačilne transakcije od plačnika do prejemnika plačila s posredovanjem zastopnika, pooblaščenega, da se pogaja ali dogovori v imenu plačnika ali prejemnika plačila o prodaji ali nakupu blaga oziroma storitev;
- (c) poklicni fizični prevoz bankovcev in kovancev vključno z zbiranjem, obdelavo in dostavo;
- (d) plačilne transakcije nepoklicnega zbiranja in dostave gotovine v okviru nepridobitne ali dobrodelne dejavnosti;
- (e) storitve, s katerimi prejemnik plačila posreduje plačniku gotovino kot del plačilne transakcije po izrecni zahtevi uporabnika plačilnih storitev, podani tik pred izvršitvijo plačilne transakcije v obliki plačila za nakup blaga ali storitev;
- (f) dejavnosti „gotovina za gotovino“, pri čemer se sredstva ne hranijo na plačilnem računu;
- (g) plačilne transakcije na podlagi enega od naslednjih dokumentov, ki so izdani na ponudnika plačilnih storitev, z namenom dati sredstva na razpolago prejemniku plačila:
 - i. papirni čeki, ki jih ureja Ženevska konvencija z dne 19. marca 1931, ki zagotavlja enotne zakone za čeke;
 - ii. papirni čeki, podobni tistim iz točke (i), ki jih ureja zakonodaja držav članic, ki niso članice Ženevske konvencije z dne 19. marca 1931, ki zagotavlja enotne zakone za čeke;
 - iii. papirne menice in zadolžnice v skladu z Ženevsko konvencijo z dne 7. junija 1930, ki zagotavlja enotne zakone o menicah in zadolžnicah;
 - iv. papirne menice in zadolžnice, podobne tistim iz točke (iii), ki jih ureja zakonodaja držav članic, ki niso članice Ženevske konvencije z dne 7. junija 1930, ki zagotavlja enotne zakone za menice in zadolžnice;
 - v. papirna potrdila;
 - vi. papirni potovalni čeki;
 - vii. papirne poštna nakaznice, kakor jih je opredelila Svetovna poštna zveza;
- (h) plačilne transakcije, izvedene znotraj plačilnega sistema ali sistema poravnave vrednostnih papirjev med posredniki za poravnavo, centralnimi nasprotnimi strankami, klirinškimi hišami in/ali centralnimi bankami in drugimi udeleženci v sistemu ter ponudniki plačilnih storitev, brez poseganja v člen 29;
- (i) plačilne transakcije v zvezi s servisiranjem vrednostnih papirjev, vključno z dividendami, delitvami prihodkov ali drugimi delitvami, ali odkupom ali prodajo, ki jih izvedejo osebe iz točke (h) ali investicijske družbe, kreditne institucije, kolektivna naložbena podjetja ali družbe za upravljanje premoženja, ki opravljajo investicijske storitve, in vsi drugi subjekti, ki lahko hranijo finančne instrumente;
- (j) storitve, ki jih ponujajo ponudniki tehničnih storitev, ki podpirajo opravljanje plačilnih storitev, ne da bi v katerem koli trenutku imeli v posesti sredstva, ki se

prenašajo, vključno z obdelavo in shranjevanjem podatkov, storitvami za varovanje zaupanja in zasebnosti, avtentikacijo podatkov in subjektov, zagotavljanjem informacijske tehnologije (IT) in komunikacijske mreže, zagotavljanjem in vzdrževanjem terminalov in naprav, ki se uporabljajo za plačilne storitve, razen storitev odreditve plačil in storitev zagotavljanja informacij o računih;

- (k) storitve, ki temeljijo na posebnih instrumentih, namenjenih za obravnavanje določenih potreb, katerih načini uporabe so omejeni, bodisi zato, ker imetniku posebnega instrumenta omogočajo nakup blaga ali storitev samo v prostorih izdajatelja posebnega instrumenta ali v okviru omejene mreže ponudnikov storitev na podlagi neposredne poslovne pogodbe s poklicnim izdajateljem, bodisi zato, ker jih je mogoče uporabljati samo za nakup omejenega izbora blaga ali storitev;
- (l) plačilne transakcije, ki jih izvrši ponudnik elektronskih komunikacijskih omrežij, ali storitve, pri katerih je transakcija zagotovljena naročniku omrežja ali storitve in za nakup digitalne vsebine kot pomožne storitve elektronskim komunikacijskim storitvam, ne glede na napravo, uporabljeno za nakup ali porabo vsebine, če vrednost nobene posamezne plačilne transakcije ne presega 50 EUR, skupna vrednost plačilnih transakcij pa v nobenem obračunskem mesecu ne presega 200 EUR;
- (m) plačilne transakcije, izvršene med ponudniki plačilnih storitev, njihovimi zastopniki ali podružnicami za njihov račun;
- (n) plačilne transakcije med matično družbo in njeno hčerinsko družbo ali med hčerinskimi družbami iste matične družbe, brez vmesnega posredovanja ponudnika plačilnih storitev, ki ni podjetje iz iste skupine;

Člen 4 ***Opredelitve pojmov***

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „matična država članica“ pomeni katero koli od naslednjih:
 - i. državo članico, v kateri je registrirani sedež ponudnika plačilnih storitev; ali
 - ii. če ponudnik plačilnih storitev v skladu z nacionalno zakonodajo nima registriranega sedeža, državo članico, kjer je njegova glavna uprava;
2. „država članica gostiteljica“ pomeni katero koli državo članico, razen matične države članice, v kateri ima ponudnik plačilnih storitev zastopnika ali podružnico ali opravlja plačilne storitve;
3. „plačilna storitev“ pomeni katero koli poslovno dejavnost, opredeljeno v Prilogi I;
4. „plačilna institucija“ pomeni pravno osebo, ki je v skladu s členom 10 pridobila dovoljenje za opravljanje in izvrševanje plačilnih storitev v Uniji;
5. „plačilna transakcija“ pomeni dejanje pologa, prenosa ali dviga sredstev, ki ga odredi plačnik ali v njegovem imenu prejemnik plačila neodvisno od osnovnih obveznosti med plačnikom in prejemnikom plačila;
6. „plačilni sistem“ pomeni sistem za prenos sredstev s formalnimi in standardiziranimi dogovori ter skupnimi pravili za obdelavo, kliring in/ali poravnavo plačilnih transakcij;
7. „plačnik“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki je imetnik plačilnega računa in odobri plačilni nalog v breme plačilnega računa, ali, če plačilni račun ne obstaja, fizično ali pravno osebo, ki izda plačilni nalog;

8. „prejemnik plačila“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki je predvideni prejemnik sredstev, ki so bila predmet plačilne transakcije;
9. „ponudnik plačilnih storitev“ pomeni subjekte iz člena 1(1) ter pravne in fizične osebe, ki jim je bila odobrena opustitev v skladu s členom 27;
10. „ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun“ pomeni ponudnika plačilnih storitev, ki zagotavlja in vodi plačilne račune za plačnika;
11. „tretji izvajalec storitev“ pomeni ponudnika plačilnih storitev, ki opravlja poslovne dejavnosti iz točke 7 Priloge I;
12. „uporabnik plačilnih storitev“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki uporablja plačilne storitve kot plačnik ali prejemnik plačila ali oboje;
13. „potrošnik“ pomeni fizično osebo, ki pri pogodbah o plačilnih storitvah iz te direktive deluje zunaj področja svoje trgovske, poslovne ali poklicne dejavnosti;
14. „okvirna pogodba“ pomeni pogodbo o plačilnih storitvah, ki ureja izvršitev enkratne plačilne transakcije ali več zaporednih plačilnih transakcij v prihodnosti in lahko vsebuje obveznost in pogoje za odprtje plačilnega računa;
15. „denarno nakazilo“ pomeni plačilno storitev, pri kateri se sredstva prejmejo od plačnika, ne da bi se odprl plačilni račun v imenu plačnika ali prejemnika plačila, izključno z namenom, da se prenese ustrezen znesek prejemniku plačila ali drugemu ponudniku plačilnih storitev, ki deluje v imenu prejemnika plačila, in/ali kadar se taka sredstva prejmejo v imenu prejemnika plačila in se mu dajo na voljo;
16. „plačilni račun“ pomeni račun, voden v imenu enega ali več uporabnikov plačilnih storitev, ki se uporablja za izvrševanje plačilnih transakcij;
17. „denarna sredstva“ pomenijo bankovce in kovance, knjižni denar in elektronski denar, kakor je opredeljen v členu 2(2) Direktive 2009/110/ES;
18. „plačilni nalog“ pomeni navodilo plačnika ali prejemnika plačila njegovemu ponudniku plačilnih storitev, s katerim zahteva izvršitev plačilne transakcije;
19. „datum valute“ pomeni referenčni čas, ki ga uporablja ponudnik plačilnih storitev za izračun obresti na sredstva, knjižena v breme ali v dobro plačilnega računa;
20. „referenčni menjalni tečaj“ pomeni menjalni tečaj, ki se uporablja kot osnova za izračun kakršne koli menjave valut in ga da na voljo ponudnik plačilnih storitev ali prihaja iz javno dostopnega vira;
21. „avtentikacija“ pomeni postopek, ki ponudniku plačilnih storitev omogoča, da preveri istovetnost identitete uporabnika določenega plačilnega instrumenta, vključno z uporabo osebnih varnostnih elementov ali preverjanjem osebnih dokumentov.
22. „močna avtentikacija strank“ pomeni postopek za potrditev istovetnosti identitete fizične ali pravne osebe z uporabo dveh ali več elementov, ki spadajo v kategorijo znanja, lastništva in inherence, ki so med seboj neodvisni, kar pomeni, da kršitev enega elementa ne zmanjšuje zanesljivosti drugih, in so zasnovani na tak način, da varujejo zaupnost podatkov, ki se preverjajo;
23. „referenčna obrestna mera“ pomeni obrestno mero, ki se uporablja kot osnova za izračun obresti, ki se uporabljajo, in prihaja iz javno dostopnega vira, ki ga lahko preverita obe stranki pogodbe o plačilnih storitvah;
24. „enolična identifikacijska oznaka“ pomeni kombinacijo črk, števil ali znakov, ki jo ponudnik plačilnih storitev določi uporabniku plačilnih storitev in jo mora uporabnik plačilnih storitev navesti za nedvoumno identifikacijo drugega uporabnika plačilnih

storitev in/ali plačilnega računa navedenega drugega uporabnika plačilnih storitev pri plačilni transakciji;

25. „zastopnik“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki deluje v imenu plačilne institucije pri opravljanju plačilnih storitev;
26. „plačilni instrument“ pomeni vsako osebno napravo oziroma naprave in/ali niz postopkov, dogovorjenih med uporabnikom plačilnih storitev in ponudnikom plačilnih storitev, ki se uporablja za odreditev plačilnega naloga;
27. „sredstvo za sporazumevanje na daljavo“ pomeni vsako sredstvo, ki se lahko brez sočasne fizične navzočnosti ponudnika in uporabnika plačilnih storitev uporablja za sklepanje pogodb o plačilnih storitvah;
28. „trajni nosilec podatkov“ pomeni vsak instrument, ki uporabniku plačilnih storitev omogoča shranjevanje podatkov, naslovljenih osebno nanj, tako da so dostopni za poznejšo uporabo tako dolgo, kolikor je potrebno za namene teh podatkov, in ki omogoča reproduciranje nespremenjenih shranjenih podatkov;
29. „mikropodjetje“ pomeni podjetje, ki je ob sklenitvi pogodbe o plačilnih storitvah podjetje, kakor je opredeljeno v členu 1 ter členu 2(1) in (3) Priloge k Priporočilu 2003/361/ES v različici z dne 6. maja 2003;
30. „delovni dan“ pomeni dan, na katerega zadevni ponudnik plačilnih storitev plačnika ali ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila, ki sodeluje pri izvršitvi plačilne transakcije, posluje tako, kakor se zahteva za izvršitev plačilne transakcije;
31. „direktna obremenitev“ pomeni plačilno storitev za obremenitev plačilnega računa plačnika, pri kateri plačilno transakcijo odredi prejemnik plačila na podlagi soglasja, ki ga plačnik da bodisi prejemniku plačila bodisi ponudniku plačilnih storitev prejemnika plačila ali svojemu ponudniku plačilnih storitev;
32. „storitev odreditve plačil“ pomeni plačilno storitev, ki omogoča dostop do plačilnega računa, ki ga zagotavlja tretji ponudnik plačilnih storitev, kadar je plačnik lahko aktivno vključen v odreditev plačila ali aktivno uporablja programsko opremo tretjega ponudnika plačilnih storitev ali kadar lahko plačnik ali prejemnik plačila uporabljata plačilne instrumente za prenos podatkov o plačniku ponudniku plačilnih storitev, ki vodi račun;
33. „storitev zagotavljanja podatkov o računih“ pomeni plačilno storitev, pri kateri se uporabniku plačilnih storitev v strnjeni in uporabniku prijazni obliki zagotovijo podatki o enem ali več plačilnih računih, ki jih ima uporabnik plačilnih storitev pri enem ali več ponudnikih plačilnih storitev, ki vodijo račune;
34. „podružnica“ pomeni poslovno enoto, ki ni glavna uprava, je pa del plačilne institucije, ki ni pravna oseba in neposredno izvaja nekatere ali vse transakcije, ki so del poslovanja plačilne institucije; vse poslovne enote, ki jih v isti državi članici ustanovijo plačilne institucije z glavno upravo v drugi državi članici, se štejejo za eno samo podružnico;
35. „skupina“ pomeni skupino podjetij, sestavljeno iz matičnega podjetja, njegovih hčerinskih družb in subjektov, v katerih imajo matično podjetje ali njegove hčerinske družbe delež, ter podjetij v medsebojni povezavi iz člena 12(1) Direktive 83/349/EGS;
36. „elektronsko komunikacijsko omrežje“ pomeni omrežje, kakor je opredeljeno v členu 2(a) Direktive 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁴;

⁴⁴ Direktiva 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva) (UL L 108, 24.4.2002, str. 33).

37. „elektronska komunikacijska storitev“ pomeni storitev, kakor je opredeljena v členu 2(c) Direktive 2002/21/ES;
38. „digitalna vsebina“ pomeni blago ali storitev, kakor so opredeljeni v členu 2(11) Direktive 2011/83/EU.

NASLOV II

PONUĐNIKI PLAČILNIH STORITEV

POGLAVJE 1

Plačilne institucije

ODDELEK 1

SPLOŠNA PRAVILA

Člen 5

Zahteva za izdajo dovoljenja

Plačilna institucija mora za pridobitev dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev pristojnim organom matične države članice predložiti pisno zahtevo in naslednje dokumente:

- (a) program poslovanja, v katerem so opredeljene zlasti vrste predvidenih plačilnih storitev;
- (b) poslovni načrt, vključno z izračunom predvidenega proračuna za prva tri poslovna leta, ki dokazuje, da je vložnik sposoben uporabljati ustrezne in sorazmerne sisteme, vire sredstev in postopke za zanesljivo poslovanje;
- (c) dokazilo, da plačilna institucija zagotavlja zahtevani začetni kapital iz člena 6;
- (d) za plačilne institucije iz člena 9(1) opis ukrepov za varovanje denarnih sredstev uporabnikov plačilnih storitev v skladu s členom 9;
- (e) opis upravljaljske ureditve vložnika in mehanizmov notranje kontrole, vključno z administrativnimi in računovodskimi postopki ter postopki upravljanja tveganj, ki dokazujejo, da so ta administrativna ureditev ter mehanizmi in postopki kontrole sorazmerni, ustrezni, zanesljivi in zadostni;
- (f) opis vzpostavljenega postopka za spremljanje in reševanje varnostnih incidentov in z varnostjo povezanih pritožb strank ter naknadno ukrepanje v zvezi z njimi, vključno z mehanizmom za poročanje o incidentih, ki upošteva obveznosti plačilne institucije glede obveščanja iz člena 86;
- (g) opis vzpostavljenega postopka za spremljanje, sledenje in omejevanje dostopa do občutljivih plačilnih podatkov ter ključnih logičnih in fizičnih virov;
- (h) opis ureditve za zagotavljanje neprekinjenega poslovanja, vključno z jasno opredelitvijo najpomembnejših operacij, učinkovitim načrtom ravnanja v nepredvidljivih okoliščinah in postopkom za redno preizkušanje in preverjanje ustreznosti in učinkovitosti takih načrtov;
- (i) opis načel in opredelitev, ki se uporabljajo za zbiranje statističnih podatkov o uspešnosti, transakcijah in goljufijah;
- (j) dokument o varnostni strategiji, podrobno oceno tveganj v zvezi s plačilnimi storitvami zadevne institucije ter opis varnostnih ukrepov za nadzor nad tveganji in njihovo zmanjšanje, sprejetih za ustrezno zaščito uporabnikov plačilnih storitev pred ugotovljenimi tveganji, vključno z goljufijami ter nezakonito uporabo občutljivih in osebnih podatkov;
- (k) opis mehanizmov notranje kontrole, ki jih je vzpostavil vložnik zaradi izpolnjevanja obveznosti v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma na podlagi Direktive

2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁵ in Uredbe (ES) št. 1781/2006 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁶;

- (l) opis vložnikove organizacijske strukture, vključno z opisom nameravane uporabe zastopnikov in podružnic ter dogovorov o zunanjih izvajalcih, kadar je to ustrezno, ter vložnikovega sodelovanja v nacionalnem ali mednarodnem plačilnem sistemu;
- (m) navedbo oseb, ki imajo pri vložniku neposredno ali posredno kvalificirane deleže v smislu člena 3(1)(33) Direktive 2013/36/EU, velikost njihovih deležev ter dokazilo o primernosti imetnikov deležev, ob upoštevanju, da je treba zagotoviti varno in skrbno upravljanje plačilne institucije;
- (n) navedbo direktorjev in oseb, odgovornih za upravljanje plačilne institucije, ter, kadar je primerno, oseb, odgovornih za vodenje poslov plačilne institucije v zvezi s plačilnimi storitvami, ter dokazila, da imajo te osebe ugled ter ustrezno znanje in izkušnje pri opravljanju plačilnih storitev v skladu s predpisi matične države članice plačilne institucije;
- (o) kadar je ustrezno, navedbo zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij, opredeljenih v Direktivi 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁷;
- (p) pravni status in ustanovni akt vložnika;
- (q) naslov glavne uprave vložnika.

Za namene točk (d), (e), (f) in (l) mora vložnik zagotoviti opis revizijskih postopkov in organizacijskih rešitev, ki jih je vzpostavil z namenom, da bi zagotovil vse razumne ukrepe za zavarovanje interesov svojih uporabnikov ter neprekinjenost in zanesljivost izvajanja plačilnih storitev.

V opisu varnostnih ukrepov za nadzor nad tveganji in njihovo zmanjšanje iz točke (j) se navede, na kakšen način ti ukrepi zagotavljajo visoko raven tehnične varnosti, med drugim za programsko opremo in informacijske sisteme, ki jih uporabljajo vložnik ali podizvajalci, ki v celoti ali delno opravljajo dejavnosti zanj. Navedeni ukrepi vključujejo tudi varnostne ukrepe iz člena 86(1). Navedeni ukrepi upoštevajo smernice o varnostnih ukrepih Evropskega bančnega organa (EBA) iz člena 86(2), ko bodo oblikovane.

Člen 6 **Začetni kapital**

Države članice od plačilnih institucij zahtevajo, da imajo v času izdaje dovoljenja začetni kapital, sestavljen iz postavk iz člena 12 in Direktive 2013/36/EU, in sicer:

- (a) če plačilna institucija opravlja le plačilne storitve iz točke 6 Priloge I, njen kapital nikoli ne sme biti nižji od 20 000 EUR;
- (b) če plačilna institucija opravlja plačilne storitve iz točke 7 Priloge I, njen kapital nikoli ne sme biti nižji od 50 000 EUR;
- (c) če plačilna institucija opravlja katero koli plačilno storitev iz točk 1 do 5 Priloge I, njen kapital nikoli ne sme biti nižji od 125 000 EUR.

⁴⁵ Direktiva 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2005 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma (UL L 309, 25.11.2005, str. 15).

⁴⁶ Uredba (ES) št. 1781/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. novembra 2006 o podatkih o plačniku, ki spremljajo prenose denarnih sredstev (UL L 345, 8.12.2006, str. 1).

⁴⁷ Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi Direktive Sveta 84/253/EGS (UL L 157, 9.6.2006, str. 87).

Člen 7
Kapital

1. Kapital plačilne institucije ne sme biti nižji od najvišjega izmed zneskov, zahtevanih v členih 6 ali 8 te direktive.
2. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za preprečitev večkratne uporabe sestavin, ki so sprejemljive kot kapital, če plačilna institucija sodi v isto skupino kot neka druga plačilna institucija, kreditna institucija, investicijska družba, družba za upravljanje premoženja ali zavarovalnica. Ta odstavek se uporablja tudi, če ima plačilna institucija hibridni značaj in opravlja dejavnosti, ki niso plačilne storitve.
3. Če so izpolnjeni pogoji iz člena 7 Uredbe (EU) št. 575/2013, državam članicam ali njihovim pristojnim organom ni treba uporabljati člena 8 te direktive za plačilne institucije, ki so v skladu z Direktivo 2013/36/EU zajete v konsolidirani nadzor matične kreditne institucije.

Člen 8

Izračun kapitala

1. Ne glede na zahteve glede začetnega kapitala, določene v členu 6, države članice od plačilnih institucij zahtevajo, da vedno zagotavljajo kapital, izračunan na podlagi ene od naslednjih treh metod, ki jo v skladu z nacionalno zakonodajo določijo pristojni organi:

Metoda A

Kapital plačilne institucije mora znašati najmanj 10 % njenih stalnih splošnih stroškov iz preteklega leta. Pristojni organi lahko to zahtevo prilagodijo v primeru bistvene spremembe v poslovanju plačilne institucije glede na preteklo leto. Če plačilna institucija na dan izračuna posluje manj kot leto dni, mora njen kapital znašati najmanj 10 % višine ustreznih stalnih splošnih stroškov, predvidenih v njenem poslovnem načrtu, razen če pristojni organi zahtevajo prilagoditev tega načrta.

Metoda B

Kapital plačilne institucije mora biti enak najmanj vsoti naslednjih sestavin, pomnoženi s faktorjem za uravnoteženje, opredeljenim v odstavku 2, pri čemer obseg plačil predstavlja eno dvanajstino skupnega zneska plačilnih transakcij, ki jih je v preteklem letu izvedla plačilna institucija:

- (a) 4,0 % obsega plačil do 5 milijonov EUR,
plus
- (b) 2,5 % obsega plačil od 5 milijonov EUR do 10 milijonov EUR,
plus
- (c) 1 % obsega plačil od 10 milijonov EUR do 100 milijonov EUR,
plus
- (d) 0,5 % obsega plačil od 100 milijonov EUR do 250 milijonov EUR,
plus
- (e) 0,25 % obsega plačil nad 250 milijonov EUR.

Metoda C

Kapital plačilne institucije mora biti enak najmanj indikatorju, opredeljenemu v točki (a), pomnoženemu z množiteljem, opredeljenim v točki (b), in faktorjem za uravnoteženje, opredeljenim v odstavku 2.

- (a) Indikator je enak vsoti:
- prihodkov od obresti,
 - odhodkov iz naslova obresti,
 - prejetih provizij in nadomestil ter
 - drugih poslovnih prihodkov.

Vsaka sestavina se vključi v vsoto s svojim pozitivnim ali negativnim predznakom. Za izračun indikatorja se ne smejo upoštevati prihodki iz izrednih ali občasnih postavk. Indikator se lahko zmanjša za odhodke iz naslova storitev, ki jih izvaja tretja oseba, če stroški bremenijo podjetje, ki je predmet nadzora po tej direktivi. Indikator se izračuna na podlagi podatkov za dvanajstmesečno obdobje ob koncu preteklega poslovnega leta. Indikator se izračuna za preteklo poslovno leto. Kapital, izračunan po metodi C, kljub temu ne sme biti nižji od 80 % povprečja indikatorja za pretekla tri poslovna leta. Če revidirani podatki niso na voljo, se lahko uporabijo poslovne ocene.

- (b) Množitelj je enak:
- i. 10 % indikatorja do 2,5 milijona EUR,
 - ii. 8 % indikatorja od 2,5 milijona EUR do 5 milijonov EUR;
 - (iii) 6 % indikatorja od 5 milijona EUR do 25 milijonov EUR;
 - iv. 3 % indikatorja od 25 milijonov EUR do 50 milijonov EUR;
 - v. 1,5 % indikatorja nad 50 milijonov EUR.

2. Faktor za uravnoteženje, ki se uporabi pri metodah B in C, je enak:

- (a) 0,5, če plačilna institucija opravlja le plačilne storitve iz točke 6 Priloge I;
- (b) 1, če plačilna institucija opravlja plačilne storitve iz točk 1 do 5 ali 7 Priloge I.

3. Pristojni organi lahko na podlagi ocene postopkov za upravljanje tveganj, podatkovnih zbirk o tveganju izgub in mehanizmov notranje kontrole plačilne institucije od te plačilne institucije zahtevajo, da zagotavlja kapital, ki je do 20 % višji od zneska, izračunanega po metodi, izbrani v skladu z odstavkom 1, ali ji dovolijo, da zagotavlja kapital, ki je do 20 % nižji od zneska, izračunanega po metodi, izbrani v skladu z odstavkom 1.

Člen 9

Zahteve glede varstva denarnih sredstev

1. Države članice ali pristojni organi zahtevajo, da plačilna institucija, ki opravlja plačilne storitve ter, če sočasno opravlja druge poslovne dejavnosti iz člena 17(1)(c), varuje vsa denarna sredstva, ki jih je prejela od uporabnikov plačilnih storitev oziroma prek drugega ponudnika plačilnih storitev za izvršitev plačilnih transakcij, in sicer na enega od naslednjih načinov:

- (a) denarna sredstva se nikoli ne smejo voditi skupaj s sredstvi fizične ali pravne osebe, ki ni uporabnik plačilnih storitev, v imenu katerega se sredstva vodijo, in se – če jih še vedno hrani plačilna institucija ter do izteka delovnega dne, ki sledi dnevu prejema sredstev, še niso bila prenesena prejemniku plačila ali drugemu ponudniku plačilnih storitev – položijo na poseben račun pri kreditni instituciji ali naložijo v varna, likvidna sredstva z nizkim tveganjem, kakor jih opredelijo pristojni organi

matične države članice, ter so v skladu z nacionalno zakonodajo v korist uporabnikov plačilnih storitev izvzeta iz zahtevkov drugih upnikov plačilne institucije, zlasti v primeru insolventnosti;

- (b) sredstva so krita z zavarovalno pogodbo ali drugo primerljivo garancijo, sklenjeno z zavarovalnico ali kreditno institucijo, ki ne sodi v isto skupino kot plačilna institucija, in sicer za znesek, enak tistemu, ki bi bil sicer ločen, če ga ne bi krila zavarovalna pogodba ali primerljiva garancija, izplačljiva v primeru, da plačilna institucija ne more izpolniti svojih finančnih obveznosti.
2. Kadar se od plačilne institucije zahteva, da varuje sredstva v skladu z odstavkom 1, in se del teh sredstev uporabi za prihodnje plačilne transakcije, ob tem pa se preostali znesek uporablja za neplačilne storitve, tudi za ta del sredstev, prejetih za prihodnje plačilne transakcije, veljajo zahteve iz odstavka 1. Kadar se ta del spreminja ali ni vnaprej znan, države članice plačilnim institucijam omogočijo, da ta odstavek uporabljajo na podlagi reprezentativnega deleža, ki bo predvidoma uporabljen za plačilne storitve, če se lahko tak reprezentativni delež po mnenju pristojnih organov zadostno in zadovoljivo oceni na podlagi preteklih podatkov.

Člen 10 *Izdaja dovoljenja*

1. Države članice od podjetij, ki niso podjetja iz člena 1(1)(a), (b), (c), (e) in (f) ter niso pravne ali fizične osebe, ki jim je bila odobrena opustitev iz člena 27, in nameravajo opravljati plačilne storitve, zahtevajo, da pred začetkom opravljanja plačilnih storitev pridobijo dovoljenje za poslovanje kot plačilna institucija. Dovoljenje se izda le pravnim osebam s sedežem v državi članici.
2. Dovoljenje se izda, če informacije in dokazila, priloženi zahtevi za izdajo dovoljenja, izpolnjujejo vse zahteve iz člena 5 in če pristojni organi, ki so pregledali zahtevo, dajo ugodno splošno oceno. Pred izdajo dovoljenja se lahko pristojni organi po potrebi posvetujejo z nacionalno centralno banko ali drugimi ustreznimi javnimi organi.
3. Plačilna institucija, ki mora imeti v skladu z nacionalno zakonodajo matične države registriran sedež, mora imeti glavno upravo v isti državi članici kot registrirani sedež.
4. Ob upoštevanju, da je treba zagotoviti varno in skrbno upravljanje plačilne institucije, pristojni organi dovoljenje izdajo le, če ima plačilna institucija zanesljivo ureditev upravljanja za dejavnost plačilnih storitev, ki vključuje jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi razmerji glede odgovornosti, učinkovitimi postopki za ugotavljanje, upravljanje in spremljanje tveganj ter poročanje o tveganjih, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena, ter primerne mehanizme notranjih kontrol, vključno z zanesljivimi administrativnimi in računovodskimi postopki; te ureditve, postopki in mehanizmi morajo biti celoviti in sorazmerni z naravo, obsegom in kompleksnostjo plačilnih storitev, ki jih opravlja plačilna institucija.
5. Če plačilna institucija poleg plačilnih storitev iz Priloge istočasno opravlja tudi druge poslovne dejavnosti, lahko pristojni organi zahtevajo ustanovitev ločenega subjekta za opravljanje dejavnosti plačilnih storitev, če dejavnosti plačilne institucije, ki niso plačilne storitve, škodujejo ali utegnejo škodovati bodisi finančni stabilnosti plačilne institucije bodisi zmožnosti pristojnih organov za spremljanje, kako plačilna institucija izpolnjuje svoje obveznosti, določene v tej direktivi.
6. Pristojni organi zavrnejo izdajo dovoljenja, če se jim delničarji ali družbeniki, ki so imetniki kvalificiranih deležev, z vidika zagotavljanja varnega in skrbnega upravljanja plačilne institucije ne zdijo primerni.

7. Če med plačilno institucijo in drugimi fizičnimi ali pravnimi osebami obstaja tesna povezanost, kakor je opredeljena v členu 4(1)(38) Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi izdajo dovoljenje le, če ta povezanost ne preprečuje učinkovitega izvajanja njihovih nadzornih funkcij.
8. Pristojni organi prav tako izdajo dovoljenje le, če zakoni in drugi predpisi v tretji državi, ki veljajo za eno ali več fizičnih ali pravnih oseb, s katerimi je plačilna institucija tesno povezana, ali težave pri izvrševanju navedenih zakonov in drugih predpisov ne preprečujejo učinkovitega izvajanja nadzornih funkcij pristojnih organov.
9. Dovoljenje velja v vseh državah članicah in zadevni plačilni instituciji omogoča opravljanje plačilnih storitev na celotnem ozemlju Unije, bodisi na podlagi pravice do opravljanja storitev bodisi na podlagi pravice do ustanavljanja, pod pogojem, da dovoljenje zajema takšne storitve.

Člen 11

Obvestilo o izdaji ali zavrnitvi dovoljenja

Pristojni organi v treh mesecih od prejema zahteve ali, če je zahteva nepopolna, od prejema vseh informacij, potrebnih za odločanje, obvestijo vložnika, ali je bilo dovoljenje izdano ali zavrnjeno. V primeru zavrnitve se navedejo razlogi za zavrnitev.

Člen 12

Odvzem dovoljenja

1. Pristojni organi lahko plačilni instituciji odvzamejo izdano dovoljenje le, če navedena institucija:
 - (a) v 12 mesecih dovoljenja ne uporabi, dovoljenje izrecno odkloni ali več kot šest mesecev ne posluje, če zadevna država članica ni določila, da dovoljenje v takih primerih preneha veljati;
 - (b) pridobi dovoljenje na podlagi neresničnih podatkov ali kakor koli drugače nepravilno;
 - (c) ne izpolnjuje več pogojev za izdajo dovoljenja ali ne obvesti pristojnega organa o večjih spremembah glede izpolnjevanja pogojev;
 - (d) bi z nadaljnjim opravljanjem plačilnih storitev ogrozila stabilnost plačilnega sistema ali zaupanje vanj;
 - (e) sodi v enega od drugih primerov, za katere nacionalna zakonodaja predpisuje odvzem dovoljenja.
2. Za vsak odvzem dovoljenja se navedejo razlogi in o njih ustrezno obvestijo zadevne osebe.
3. Odvzem dovoljenja se javno objavi, med drugim v registrih iz členov 13 in 14.

Člen 13

Registracija v matični državi članici

Države članice vzpostavijo javni register plačilnih institucij, ki imajo dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev, njihovih zastopnikov in podružnic ter fizičnih in pravnih oseb, njihovih zastopnikov in podružnic, ki jim je bila odobrena opustitev v skladu s členom 27, ter institucij iz člena 2(3), ki so na podlagi nacionalne zakonodaje upravičene opravljati plačilne storitve. Navedeni subjekti se vpišejo v register matične države članice.

V registru so opredeljene plačilne storitve, za katere je bilo plačilni instituciji izdano dovoljenje ali za katere je bila fizična ali pravna oseba registrirana. Plačilne institucije, ki imajo dovoljenje za

opravljanje plačilnih storitev, so v registru navedene ločeno od fizičnih in pravnih oseb, ki so bile registrirane v skladu s členom 27. Register je na vpogled javnosti in dostopen prek spletne strani ter se redno posodablja.

Člen 14 **Spletni portal EBA**

1. EBA vzpostavi spletni portal, ki bo deloval kot evropska točka za elektronski dostop in bo povezoval javne registre iz člena 13. EBA razvije in upravlja to dostopno točko.
2. Sistem medsebojno povezanih javnih registrov sestavljajo:
 - (a) osrednji registri držav članic;
 - (b) portal, ki deluje kot evropska točka za elektronski dostop.
3. Države članice zagotavljajo dostop do svojih registrov prek te dostopne točke.
4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi tehnične zahteve glede dostopa do informacij, ki se hranijo v javnih registrih iz člena 13 na ravni Unije. EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do [... v dveh letih od dneva začetka veljavnosti te direktive].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom, določenim v členih 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 15 **Ohranjanje dovoljenja**

Če na točnost podatkov in dokazil, predloženih v skladu s členom 5, vpliva kakršna koli sprememba, plačilna institucija o tem brez odlašanja obvesti pristojne organe svoje matične države članice.

Člen 16 **Računovodstvo in obvezna revizija**

1. Za plačilne institucije se smiselno uporabljajo Direktiva 78/660/EGS ter, če je ustrezno, Direktiva 83/349/EGS, Direktiva 86/635/EGS in Uredba (ES) 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁸.
2. Zakoniti revizorji ali revizijska podjetja v smislu Direktive 2006/43/ES revidirajo letne računovodske izkaze in konsolidirane računovodske izkaze plačilnih institucij, razen če so izvzete iz obveznosti revizije v skladu z Direktivo 78/660/EGS ter, če je ustrezno, direktivama 83/349/EGS in 86/635/EGS.
3. Države članice zaradi nadzora zahtevajo, da plačilne institucije predložijo ločene računovodske informacije o plačilnih storitvah in dejavnostih iz člena 17(1), ki so predmet revizorjevega poročila. Če je ustrezno, to poročilo pripravijo zakoniti revizorji ali revizijsko podjetje.
4. Pri dejavnostih plačilnih storitev se za zakonite revizorje ali revizijska podjetja plačilnih institucij smiselno uporabljajo obveznosti, določene v členu 63 Direktive 2013/36/EU.

⁴⁸ Uredba (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov (UL L 243, 11.9.2002, str. 1).

Člen 17
Dejavnosti

1. Poleg opravljanja plačilnih storitev imajo plačilne institucije pravico do opravljanja naslednjih dejavnosti:
 - (a) opravljanje operativnih in tesno povezanih pomožnih storitev, kakor so zagotavljanje izvršitve plačilnih transakcij, storitve menjave valut, dejavnosti hrambe ter shranjevanje in obdelava podatkov;
 - (b) upravljanje plačilnih sistemov, brez poseganja v člen 29;
 - (c) poslovne dejavnosti, ki niso plačilne storitve, ob upoštevanju veljavne zakonodaje Unije in nacionalne zakonodaje.
2. Če plačilne institucije opravljajo eno ali več plačilnih storitev, lahko vodijo samo plačilne račune, ki se uporabljajo izključno za plačilne transakcije. Države članice zagotavljajo, da je dostop do teh plačilnih računov sorazmeren.
3. Denarna sredstva, ki jih plačilne institucije prejmejo od uporabnikov plačilnih storitev zaradi opravljanja plačilnih storitev, ne predstavljajo depozitov ali drugih vračljivih denarnih sredstev v smislu člena 9 Direktive 2013/36/EU ali elektronskega denarja v smislu člena 2(2) Direktive 2009/110/ES.
4. Plačilne institucije lahko odobrijo posojilo, ki se nanaša na plačilne storitve iz točke 4 ali 5 Priloge I, samo če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) posojilo je pomožno in se odobri izključno v povezavi z izvršitvijo plačilne transakcije;
 - (b) ne glede na nacionalne predpise o dajanju posojil prek kreditnih kartic, se posojilo, odobreno v povezavi s plačilom in izvršeno v skladu s členom 10(9) in členom 26, odplača v kratkem roku, ki v nobenem primeru ne presega dvanajstih mesecev;
 - (c) takšno posojilo ne sme biti odobreno iz sredstev, ki so prejeta ali se hranijo z namenom izvršitve plačilne transakcije;
 - (d) kapital plačilne institucije mora biti za nadzorne organe vedno zadosten glede na skupni znesek odobrenega posojila.
5. Plačilne institucije ne opravljajo poslova sprejemanja depozitov ali drugih vračljivih denarnih sredstev v smislu člena 9 Direktive 2013/36/EU.
6. Ta direktiva ne posega v Direktivo 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁹ ali drugo ustrezno zakonodajo Unije ali nacionalne ukrepe o pogojih za odobritev posojil potrošnikom, ki jih ta direktiva ne usklajuje, ki je v skladu z zakonodajo Unije.

ODDELEK 2
DRUGE ZAHTEVE

Člen 18
Uporaba zastopnikov, podružnic ali zunanjih izvajalcev

1. Kadar namerava plačilna institucija opravljati plačilne storitve preko zastopnika, sporoči pristojnim organom v matični državi članici naslednje informacije:
 - (a) ime in naslov zastopnika;

⁴⁹ Direktiva 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive 87/102/EGS (UL L 133, 22.5.2008, str. 66).

- (b) opis mehanizmov notranje kontrole, ki jih bodo uporabljali zastopniki zaradi izpolnjevanja obveznosti v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma v skladu z Direktivo 2005/60/ES;
 - (c) navedbo direktorjev in oseb, odgovornih za vodenje poslovanja zastopnika, ki bodo uporabljeni za opravljanje plačilnih storitev, in dokazila, da so za to sposobne in primerne osebe.
2. Ko pristojni organi prejmejo informacije v skladu z odstavkom 1, vpišejo zastopnika v register, določen v členu 13.
 3. Če pristojni organi dvomijo v pravilnost predloženih informacij, pred vpisom zastopnika v register sprejmejo dodatne ukrepe, s katerimi te informacije preverijo.
 4. Če pristojni organi tudi po ukrepih preverjanja informacij, ki so jim bile predložene v skladu z odstavkom 1, niso prepričani, da so informacije pravilne, zavrnejo vpis zastopnika v register, določen v členu 13.
 5. Če želi plačilna institucija opravljati plačilne storitve v drugi državi članici prek zastopnika, se ravna po postopkih iz člena 26. V tem primeru pristojni organi matične države članice pred vpisom zastopnika v register v skladu s tem členom pristojne organe države članice gostiteljice obvestijo o svoji nameri, da zastopnika vpišejo v register, in upoštevajo njihovo mnenje.
 6. Če imajo pristojni organi države članice gostiteljice utemeljene razloge za sum, da gre ali je šlo v povezavi z nameravano uporabo zastopnika ali ustanovitvijo podružnice za poskus ali storitev kaznivega dejanja pranja denarja ali financiranja terorizma v smislu Direktive 2005/60/ES, ali da bi uporaba takega zastopnika ali ustanovitev takšne podružnice lahko povečala tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, o tem obvestijo pristojne organe matične države članice, ki lahko zavrnejo registracijo zastopnika ali podružnice ali jo prekličejo, če je že bila opravljena.
 7. Kadar namerava plačilna institucija za izvajanje operativnih nalog, povezanih z izvajanjem plačilnih storitev, uporabiti zunanje izvajalce, o tem obvesti pristojne organe svoje matične države članice.

Uporaba zunanjih izvajalcev za izvajanje pomembnih operativnih nalog ne sme biti taka, da bi bistveno škodovala kakovosti notranje kontrole plačilne institucije in zmožnosti organov, pristojnih za nadziranje, kako družba izpolnjuje svoje obveznosti, določene v tej direktivi.

Za namene drugega pododstavka se operativna naloga šteje za pomembno, če bi napaka ali izpad v njenem izvajanju bistveno ogrozila neprekinjeno izpolnjevanje obveznosti v skladu z izdanim dovoljenjem, za katero je plačilna institucija zaprosila na podlagi tega naslova, ali drugih obveznosti plačilne institucije po tej direktivi, njen finančni položaj ali zanesljivost ali neprekinjenost izvajanja plačilnih storitev. Države članice zagotovijo, da plačilne institucije, ki za izvajanje pomembnih operativnih nalog uporabljajo zunanje izvajalce, izpolnjujejo naslednje pogoje:

- (a) prenos izvajanja teh nalog na zunanjega izvajalca ne povzroči prenosa odgovornosti višjega vodstva na zunanjega izvajalca;
- (b) razmerje in obveznosti plačilne institucije do njenih uporabnikov plačilnih storitev v skladu s to direktivo se ne spremenijo;
- (c) pogoji, ki jih mora izpolnjevati plačilna institucija za pridobitev in ohranitev dovoljenja v skladu s tem naslovom, niso ogroženi;
- (d) nobeden od drugih pogojev, ki jih mora plačilna institucija izpolniti za pridobitev dovoljenja, ni odpravljen ali spremenjen.

8. Plačilne institucije zagotovijo, da zastopniki ali podružnice, ki delujejo v njihovem imenu, o tem obvestijo uporabnike plačilnih storitev.
9. Plačilne institucije brez odlašanja obvestijo pristojne organe v matični državi članici o vseh spremembah glede uporabe zastopnikov, vključno z dodatnimi zastopniki, podružnicami ali zunanjimi izvajalci njihovih dejavnosti, ter ustrezno posodobijo informacije iz odstavka 1.

Člen 19
Odgovornost

1. Države članice zagotovijo, da plačilne institucije, ki uporabljajo tretje osebe za opravljanje operativnih nalog, sprejmejo ustrezne ukrepe, da zagotovijo izpolnitev zahtev iz te direktive.
2. Države članice zahtevajo, da plačilne institucije ostanejo v celoti odgovorne za vsa dejanja svojih zaposlenih ter vseh zastopnikov, podružnic ali zunanjih izvajalcev.

Člen 20
Vodenje evidenc

Države članice zahtevajo, da plačilne institucije za namene tega naslova vodijo vse ustrezne evidence najmanj pet let, brez poseganja v Direktivo 2005/60/ES ali drugo zadevno zakonodajo Unije.

ODDELEK 3
PRISTOJNI ORGANI IN NADZOR

Člen 21
Imenovanje pristojnih organov

1. Države članice kot pristojne organe, odgovorne za izdajo dovoljenj in bonitetni nadzor plačilnih institucij, ki bodo opravljale naloge v skladu s tem naslovom, imenujejo javne organe ali organe, ki jih priznajo nacionalna zakonodaja ali javni organi, ki jih v ta namen izrecno pooblasti nacionalna zakonodaja, vključno z nacionalnimi centralnimi bankami.

Pristojni organi zagotovijo neodvisnost od gospodarskih subjektov in se izogibajo navzkrižju interesov. Brez poseganja v prvi pododstavek plačilne institucije, kreditne institucije, institucije za izdajo elektronskega denarja ali poštne institucije, ki opravljajo storitev brezgotovinskega nakazovanja, ne smejo biti imenovane kot pristojni organi.

Države članice o imenovanju obvestijo Komisijo.
2. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi, imenovani na podlagi odstavka 1, vsa potrebna pooblastila za opravljanje svojih nalog.
3. Če je za zadeve, ki jih obravnava ta naslov, na njenem ozemlju pristojen več kakor en organ, država članica zagotovi, da navedeni organi tesno sodelujejo, da lahko učinkovito opravljajo svoje naloge. Enako velja za primere, ko organi, pristojni za zadeve, ki jih obravnava ta naslov, niso organi, pristojni za nadzor kreditnih institucij.
4. Pristojni organi matične države članice so odgovorni za naloge pristojnih organov, imenovanih na podlagi odstavka 1.
5. Odstavek 1 ne pomeni, da morajo pristojni organi poleg plačilnih storitev in dejavnosti iz člena 17(1)(a) nadzorovati tudi druge poslovne dejavnosti plačilnih institucij.

Člen 22

Nadzor

1. Države članice zagotovijo, da je nadzor, ki ga izvajajo pristojni organi za preverjanje neprekinjene skladnosti s tem naslovom, sorazmeren, primeren in prilagojen tveganjem, ki so jim izpostavljene plačilne institucije.

Za preverjanje skladnosti s tem naslovom lahko pristojni organi sprejmejo zlasti naslednje ukrepe:

- (a) zahtevajo, da plačilna institucija predloži vse podatke, ki so potrebni za spremljanje skladnosti;
 - (b) opravljajo preglede poslovanja na kraju samem v plačilnih institucijah, pri vseh zastopnikih ali podružnicah, ki opravljajo plačilne storitve na odgovornost plačilne institucije ali pri vseh zunanjih izvajalcih plačilnih storitev;
 - (c) izdajajo priporočila, smernice ter, če je ustrezno, zavezujoče upravne ukrepe;
 - (d) začasno prekličejo ali odvzamejo dovoljenje v primerih iz člena 12.
2. Brez poseganja v postopke za odvzem dovoljenj in v določbe kazenskega prava države članice predpišejo, da lahko njihovi pristojni organi v zvezi s plačilnimi institucijami ali tistimi, ki dejansko obvladujejo poslovanje plačilnih institucij, ki kršijo zakone in druge predpise o nadzoru ali opravljanju njihovih dejavnosti plačilnih storitev, sprejmejo ali jim naložijo kazni ali ukrepe, izrecno namenjene odpravi ugotovljenih kršitev ali vzrokov zanje.
 3. Ne glede na zahteve iz člena 6, člena 7(1) in (2) ter člena 8 države članice zagotovijo, da lahko pristojni organi sprejmejo ukrepe, opisane v odstavku 1 tega člena, da zagotovijo zadosten kapital za plačilne storitve, zlasti v primeru, ko dejavnosti plačilne institucije, ki niso plačilne storitve, škodijo ali utegnejo škoditi finančni stabilnosti plačilne institucije.

Člen 23

Poklicna skrivnost

1. Države članice zagotovijo, da vse osebe, ki delajo ali so delale za pristojne organe, ter strokovnjake, ki delujejo v imenu pristojnih organov, zavezuje dolžnost varovanja poklicne skrivnosti, brez poseganja v primere, ki sodijo v kazensko pravo.
2. Pri izmenjavi informacij v skladu s členom 25 se strogo uporablja načelo poklicne skrivnosti, da se zagotovi varstvo pravic posameznikov in podjetij.
3. Države članice lahko uporabljajo ta člen ob smiselnem upoštevanju členov 53 do 61 Direktive 2013/36/EU.

Člen 24

Pravica do sodnega varstva

1. Države članice zagotovijo, da se odločitve, ki jih sprejmejo pristojni organi za plačilne institucije na podlagi zakonov in drugih predpisov, sprejetih v skladu s to direktivo, lahko izpodbijajo pred sodišči.
2. Odstavek 1 se uporablja tudi v primerih neukrepanja.

Člen 25
Izmenjava informacij

1. Pristojni organi različnih držav članic sodelujejo med seboj in po potrebi tudi z Evropsko centralno banko, nacionalnimi centralnimi bankami držav članic, Evropskim bančnim organom in drugimi ustreznimi pristojnimi organi, določenimi v skladu z zakonodajo Unije ali nacionalno zakonodajo, ki se uporablja za ponudnike plačilnih storitev.
2. Države članice poleg tega dovolijo izmenjavo informacij med svojimi pristojnimi organi in:
 - (a) pristojnimi organi drugih držav članic, odgovornimi za izdajo dovoljenj in nadzor plačilnih institucij;
 - (b) Evropsko centralno banko in nacionalnimi centralnimi bankami držav članic kot monetarnimi in nadzornimi organi ter po potrebi drugimi javnimi organi, pristojnimi za nadzor nad plačilnimi sistemi in sistemi poravnave;
 - (c) drugimi ustreznimi organi, imenovanimi na podlagi te direktive, Direktive 2005/60/ES in druge zakonodaje Unije, ki se uporablja za ponudnike plačilnih storitev, kot je zakonodaja, ki ureja pranje denarja in financiranje terorizma;
 - (d) Evropskim bančnim organom kot organom, ki prispeva k doslednemu in skladnemu delovanju nadzornih mehanizmov iz člena 1(5)(a) Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 26
Uresničevanje pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev

1. Vsaka plačilna institucija, ki ima dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev in želi prvič opravljati plačilne storitve v državi članici, ki ni njena matična država članica, na podlagi uresničevanja pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev, o tem obvesti pristojne organe matične države članice.

Pristojni organi matične države članice v enem mesecu od prejema navedenega obvestila obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice o imenu in naslovu plačilne institucije, imenih odgovornih za upravljanje podružnice, njeni organizacijski strukturi ter o vrstah plačilnih storitev, ki jih namerava opravljati na ozemlju države članice gostiteljice.

Pristojni organi matične države članice sodelujejo s pristojnimi organi države članice gostiteljice, da lahko opravljajo nadzor in sprejemajo potrebne ukrepe, določene v členu 22, v zvezi z zastopnikom, podružnico ali zunanjim izvajalcem plačilne institucije, ki se nahaja na ozemlju druge države članice.
2. Kadar koli nameravajo pristojni organi matične države članice opraviti pregled poslovanja na kraju samem na ozemlju države članice gostiteljice, o tem v okviru sodelovanja v skladu z odstavkoma 1 in 2 obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice.

Vendar lahko pristojni organi matične države članice nalogo opravljanja pregledov poslovanja na kraju samem v ustrezni instituciji prenesejo na pristojne organe države članice gostiteljice.
3. Pristojni organi si med seboj zagotovijo vse bistvene in/ali ustrezne informacije, zlasti v primeru kršitev ali domnevnih kršitev s strani zastopnika, podružnice ali zunanjega izvajalca. V tem smislu pristojni organi na zahtevo sporočijo vse ustrezne informacije, na lastno pobudo pa vse bistvene informacije.
4. Odstavki 1 do 4 ne posegajo v obveznost pristojnih organov, da v skladu z Direktivo 2005/60/ES in Uredbo (ES) št. 1781/2006, zlasti členom 37(1) Direktive 2005/60/ES in

členom 15(3) Uredbe (ES) št. 1781/2006, nadzorujejo ali spremljajo spoštovanje zahtev iz teh instrumentov.

5. EBA izda smernice, naslovljene na pristojne organe v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, o elementih, ki jih je treba upoštevati pri presojanju, ali dejavnost, ki jo namerava institucija opravljati v drugi državi članici na podlagi odstavka 1 tega člena, pomeni uresničevanje pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev. Navedene smernice se izdajo do [v dveh letih od dneva začetka veljavnosti te direktive].
6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi okvir za sodelovanje in izmenjavo informacij med pristojnimi organi matične države članice iz odstavka 1 tega člena in organi države članice gostiteljice v skladu s tem členom in členom 18. V osnutkih regulativnih tehničnih standardov se določijo način, sredstva in podrobnosti glede sodelovanja pri obveščanju o plačilnih institucijah, ki poslujejo čezmejno, zlasti glede obsega in obdelave podatkov, ki jih je treba predložiti, vključno s skupnim izrazjem in standardnimi predlogami za obveščanje, da se zagotovi dosledno in učinkovito obveščanje.
EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do (vstaviti datum) [... v dveh letih od dneva začetka veljavnosti te direktive].
7. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi okvir za sodelovanje in izmenjavo informacij med pristojnimi organi matične države članice in organi države članice gostiteljice v skladu z odstavki 2, 3 in 4 tega člena ter členom 22. V osnutkih regulativnih tehničnih standardov se določijo način, sredstva in podrobnosti glede nadzora plačilnih institucij, ki poslujejo čezmejno, zlasti glede obsega in obdelave podatkov, ki se izmenjujejo, da se zagotovi dosleden in učinkovit nadzor nad plačilnimi institucijami, ki opravljajo čezmejne plačilne storitve.
EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do (vstaviti datum) [... v dveh letih od dneva začetka veljavnosti te direktive].
8. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz odstavkov 6 in 7 v skladu s postopkom, določenim v členih 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

ODDELEK 4 **OPUSTITEV**

Člen 27 **Pogoji**

1. Ne glede na člen 13 lahko države članice opustijo ali dovolijo svojim pristojnim organom, da opustijo uporabo dela ali celotnega postopka in pogojev iz oddelkov 1 do 3, razen iz členov 21, 23, 24 in 25, ter dovolijo vpis fizične ali pravne osebe v register iz člena 13, če:
 - (a) povprečje skupnega zneska plačilnih transakcij, ki jih je v preteklih dvanajstih mesecih izvršila zadevna oseba, vključno z vsemi zastopniki, za katere prevzema polno odgovornost, ne presega 1 milijon EUR mesečno; ta zahteva se oceni glede na predvideni skupni znesek plačilnih transakcij v njenem poslovnem načrtu, razen če pristojni organi zahtevajo prilagoditev tega načrta;
 - (b) nobena od fizičnih oseb, ki so odgovorne za vodenje ali izvajanje dejavnosti, ni bila obsojena zaradi kaznivih dejanj pranja denarja ali financiranja terorizma ali drugega finančnega kaznivega dejanja.
2. Vsaka fizična ali pravna oseba, registrirana v skladu z odstavkom 1, mora imeti glavno upravo ali prebivališče v državi članici, v kateri dejansko opravlja dejavnost.

3. Osebe iz odstavka 1 tega člena se obravnavajo kot plačilne institucije, vendar se člen 10(9) in člen 26 zanje ne uporabljata.
4. Države članice lahko določijo tudi, da lahko vsaka fizična ali pravna oseba, registrirana v skladu z odstavkom 1 tega člena, opravlja samo nekatere dejavnosti iz člena 17.
5. Osebe iz odstavka 1 tega člena obvestijo pristojne organe o vsaki spremembi svojega položaja, ki vpliva na izpolnjevanje pogojev iz navedenega odstavka. Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za zagotovitev, da zadevne osebe v primeru, ko pogoji iz odstavkov 1, 2 in 4 niso več izpolnjeni, v skladu s postopkom iz člena 10 v roku 30 koledarskih dni zaprosijo za dovoljenje.
6. Odstavki 1 do 5 tega člena se ne uporabljajo v zvezi z določbami Direktive 2005/60/ES niti v zvezi z nacionalnimi določbami o preprečevanju pranja denarja.

Člen 28

Obveščanje in informacije

Če država članica uporablja opustitev iz člena 27, o tem obvesti Komisijo do [vstaviti datum (končni datum za prenos)] in jo nemudoma obvesti o vseh naknadnih spremembah. Poleg tega država članica obvesti Komisijo o številu zadevnih fizičnih in pravnih oseb, enkrat letno pa tudi o skupnem znesku izvršenih plačilnih transakcij po stanju na dan 31. decembra vsakega koledarskega leta, kakor je navedeno v členu 27(1)(a).

POGLAVJE 2

Skupne določbe

Člen 29

Dostop do plačilnih sistemov

1. Države članice zagotovijo, da so pravila o dostopu ponudnikov plačilnih storitev, ki imajo dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev, ali registriranih ponudnikov plačilnih storitev, ki so pravne osebe, do plačilnih sistemov objektivna, nediskriminatorna in sorazmerna ter ne omejujejo dostopa bolj, kot je potrebno za varovanje pred posebnimi tveganji, kot so tveganje poravnave, operativno tveganje in poslovno tveganje, ter za varovanje finančne in operativne stabilnosti plačilnega sistema.

Plačilni sistemi ponudnikom plačilnih storitev, uporabnikom plačilnih storitev ali drugim plačilnim sistemom ne smejo določati nobene od naslednjih zahtev:

 - (a) kakršnih koli omejevalnih pravil v zvezi z dejansko udeležbo v drugih plačilnih sistemih;
 - (b) kakršnih koli pravil, ki razlikujejo med ponudniki plačilnih storitev, ki imajo dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev, ali registriranimi ponudniki plačilnih storitev glede pravic, obveznosti in upravičenj udeležencev;
 - (c) kakršnih koli omejitev na podlagi institucionalnega statusa.
2. Odstavek 1 se ne uporablja za:
 - (a) plačilne sisteme, določene na podlagi Direktive 98/26/ES;
 - (b) plačilne sisteme, ki združujejo izključno ponudnike plačilnih storitev, ki spadajo v skupino subjektov, povezanih s kapitalom, v kateri ima eden od povezanih subjektov dejansko kontrolo nad drugimi povezanimi subjekti.

Za namene točke (a) prvega pododstavka tega odstavka države članice zagotovijo, da v primeru, ko določeni plačilni sistem ponudniku plačilnih storitev omogoča pošiljanje

nalogov za prenos skozi sistem prek neposrednega udeleženca, se tak posreden dostop v skladu z odstavkom 1 na zahtevo zagotovi tudi drugim ponudnikom plačilnih storitev, ki imajo dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev, ali registriranim ponudnikom plačilnih storitev.

Člen 30

Prepoved opravljanja plačilnih storitev osebam, ki niso ponudniki plačilnih storitev, in obveznost obveščanja

1. Države članice prepovejo opravljanje plačilnih storitev fizičnim ali pravnim osebam, ki niso niti ponudniki plačilnih storitev niti izrecno izključeni iz področja uporabe te direktive.
2. Države članice zahtevajo, da ponudniki storitev pred začetkom opravljanja storitve iz člena 3(k), za katero obseg plačilnih transakcij, izračunan v skladu s členom 27(1)(a), presega prag iz navedenega člena, o svoji nameri obvestijo pristojne organe in predložijo zahtevo, da se jim prizna status omejene mreže.

Pristojni organ v enem mesecu od prejema navedene zahteve sprejme utemeljeno odločitev na podlagi meril iz člena 3(k), s katerim dejavnost prizna ali je ne prizna kot omejeno mrežo ter o tem ustrezno obvesti ponudnika storitev. Povzetek odločitve se objavi v javnem registru, določenem v členu 13.

Pristojni organi Komisijo obvestijo o vseh odločitvah, sprejetih v skladu z drugim pododstavkom.

NASLOV III

PREGLEDNOST POGOJEV IN ZAHTEVE PO OBVEŠČANJU V ZVEZI S PLAČILNIMI STORITVAMI

POGLAVJE 1

Splošna pravila

Člen 31

Področje uporabe

1. Ta naslov se uporablja za enkratne plačilne transakcije, okvirne pogodbe in plačilne transakcije iz teh pogodb. Pogodbene stranke se lahko dogovorijo, da se v celoti ali delno ne uporablja, kadar uporabnik plačilnih storitev ni potrošnik.
2. Države članice lahko določijo, da se določbe iz tega naslova za mikropodjetja uporabljajo na enak način kot za potrošnike.
3. Ta direktiva ne posega v Direktivo 2008/48/ES ali drugo ustrezno zakonodajo Unije ali nacionalne ukrepe o pogojih za odobritev posojil potrošnikom, ki jih ta direktiva ne usklajuje, ki je v skladu z zakonodajo Unije.

Člen 32

Druge določbe zakonodaje Unije

Določbe tega naslova ne posegajo v zakonodajo Unije, ki vsebuje dodatne zahteve glede predhodnega obveščanja.

Vendar se v primerih, ko se uporablja tudi Direktiva 2002/65/ES, zahteve po obveščanju iz člena 3(1) navedene direktive, razen točk (2)(c) do (g), (3)(a), (d) in (e) ter (4)(b) navedenega odstavka, nadomestijo s členi 37, 38, 44 in 45 te direktive.

Člen 33

Stroški obveščanja

1. Ponudnik plačilnih storitev uporabniku plačilnih storitev ne sme zaračunati nadomestil za obveščanje iz tega naslova.
2. Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik plačilnih storitev se lahko dogovorita o nadomestilih za dodatno ali bolj pogosto obveščanje ali o pošiljanju informacij s sredstvi, ki niso določena v okvirni pogodbi, ki je bilo izvršeno na zahtevo uporabnika plačilnih storitev.
3. Kadar sme ponudnik plačilnih storitev zaračunati nadomestilo za obveščanje v skladu z odstavkom 2, mora biti nadomestilo primerno in v skladu z njegovimi dejanskimi stroški.

Člen 34

Breme dokazovanja glede zahtev po obveščanju

Države članice lahko določijo, da ponudnik plačilnih storitev nosi breme dokazovanja, da je izpolnil zahteve glede obveščanja iz tega naslova.

Člen 35

Odstopanje od zahtev po obveščanju za instrumente za plačila malih vrednosti in elektronski denar

1. V primeru plačilnih instrumentov, ki v skladu z okvirno pogodbo omogočajo samo izvrševanje posameznih plačilnih transakcij v vrednosti do največ 30 EUR, ali instrumentov, ki imajo bodisi omejitev porabe na 150 EUR bodisi shranjena denarna sredstva, katerih znesek v nobenem trenutku ne presega 150 EUR:
 - (a) z odstopanjem od členov 44, 45 in 49 ponudnik plačilnih storitev zagotavlja plačniku zgolj informacije o glavnih značilnostih plačilne storitve, vključno z možnim načinom uporabe plačilnega instrumenta, odgovornostjo, zaračunanim nadomestilom in drugimi bistvenimi informacijami, potrebnimi za sprejetje utemeljene odločitve, ter podatek o tem, kje so zlahka na voljo kakršne koli druge informacije ali pogoji iz člena 45;
 - (b) se lahko z odstopanjem od člena 47 sklene dogovor, da ponudniku plačilnih storitev ni treba predlagati sprememb pogodbenih pogojev okvirne pogodbe na enak način, kot je določeno v členu 44(1);
 - (c) se lahko z odstopanjem od členov 50 in 51 sklene dogovor, da po izvršitvi posamezne plačilne transakcije:
 - (i) ponudnik plačilnih storitev zagotovi ali da na voljo zgolj sklic, ki uporabniku plačilne storitve omogoča identifikacijo plačilne transakcije, znesek plačilne transakcije in vsa nadomestila, in/ali v primeru več plačilnih transakcij iste vrste za istega prejemnika plačila zgolj informacije o celotnem znesku in nadomestilih za te plačilne transakcije;
 - (ii) ponudniku plačilnih storitev ni treba zagotoviti niti dati na voljo informacij iz točke (i), če se plačilni instrument uporabi anonimno ali če jih ponudnik plačilnih storitev tehnično ni zmožen zagotoviti. Vendar ponudnik plačilnih storitev plačniku omogoči, da preveri znesek shranjenih denarnih sredstev.
2. Za nacionalne plačilne transakcije lahko države članice ali njihovi pristojni organi znižajo ali podvojijo zneske iz odstavka 1. Za predplačniške plačilne instrumente lahko države članice te zneske zvišajo do 500 EUR.

POGLAVJE 2

Enkratne plačilne transakcije

Člen 36

Področje uporabe

1. To poglavje se uporablja za enkratne plačilne transakcije, ki niso zajete v okvirni pogodbi.
2. Kadar se plačilni nalog za enkratno plačilno transakcijo posreduje prek plačilnega instrumenta iz okvirne pogodbe, ponudnik plačilnih storitev ni dolžan zagotoviti ali dati na voljo informacij, ki so ali bodo uporabniku plačilnih storitev že dane na voljo na podlagi okvirne pogodbe z drugim ponudnikom plačilnih storitev.

Člen 37

Predhodne splošne informacije

1. Države članice zahtevajo, da ponudnik plačilnih storitev uporabniku plačilnih storitev omogoči, da se pravočasno in zlahka seznanijo z informacijami in pogoji, določenimi v členu 38, preden se uporabnik zaveže s kakršno koli pogodbo ali ponudbo. Ponudnik

plačilnih storitev informacije in pogoje na zahtevo uporabnika plačilnih storitev zagotovi na papirju ali drugem trajnem nosilcu podatkov. Informacije in pogoji morajo biti podani na lahko razumljiv način ter v jasni in razumljivi obliki v uradnem jeziku države članice, v kateri se ponuja plačilna storitev, ali v drugem jeziku, o katerem se dogovorita stranki.

2. Če je bila pogodba o enkratni plačilni transakciji na zahtevo uporabnika plačilnih storitev sklenjena z uporabo sredstev za sporazumevanje na daljavo, ki ponudniku plačilnih storitev ne omogočajo ravnanja v skladu z odstavkom 1, ponudnik plačilnih storitev izpolni svoje obveznosti iz tega odstavka takoj po izvršitvi plačilne transakcije.
3. Obveznosti iz odstavka 1 tega člena se lahko izpolnijo tudi s predložitvijo izvoda osnutka pogodbe o enkratni plačilni transakciji ali osnutka plačilnega naloga, ki vsebuje informacije in pogoje, določene v členu 38.

Člen 38

Informacije in pogoji

1. Države članice zagotovijo, da se uporabniku plačilnih storitev zagotovijo ali dajo na voljo naslednje informacije in pogoji:
 - (a) navedba informacij ali enolične identifikacijske oznake, ki jo mora navesti uporabnik plačilnih storitev, da se lahko plačilni nalog pravilno odredi ali izvrši;
 - (b) najdaljši rok izvršitve ponujene plačilne storitve;
 - (c) vsa nadomestila, ki jih ponudnik plačilnih storitev zaračuna uporabniku plačilnih storitev, ter, če je ustrezno, razčlenitev zneskov nadomestil;
 - (d) če je ustrezno, dejanski ali referenčni menjalni tečaj, ki je bil uporabljen pri plačilni transakciji.
2. Države članice zagotovijo, da tretji ponudnik plačilnih storitev, za storitve odreditve plačil plačniku zagotovi informacije o ponujeni storitvi in kontaktne podatke o tretjem ponudniku plačilnih storitev.
3. Če je ustrezno, morajo biti uporabniku plačilnih storitev na lahko dostopen način na voljo vse druge ustrezne informacije ali pogoji, določeni v členu 42. .

Člen 39

Informacije za plačnika in prejemnika plačila pri storitvi odreditve plačil

Kadar tretji ponudnik plačilnih storitev na zahtevo plačnika odredi plačilni nalog, plačniku in, kadar je ustrezno, prejemniku plačila takoj po odreditvi zagotovi ali da na voljo naslednje informacije:

- (a) potrdilo o uspešni odreditvi plačilnega naloga s ponudnikom plačilnih storitev, ki vodi račun plačnika;
- (b) sklic, ki plačniku in prejemniku plačila omogoča identifikacijo plačilne transakcije in po potrebi tudi plačnika, ter vse informacije, posredovane s plačilno transakcijo;
- (c) znesek plačilne transakcije,
- (d) kadar je ustrezno, znesek morebitnih nadomestil za plačilno transakcijo ter po potrebi njegovo razčlenitev.

Člen 40

Informacije za ponudnika plačilnih storitev, ki vodi račun plačnika, pri storitvi odreditve plačil

Kadar plačilni nalog odredi lastni sistem tretjega ponudnika plačilnih storitev, ta v primeru goljufije ali spora plačniku in ponudniku plačilnih storitev, ki vodi račun, da na voljo sklic transakcije in

podatke o odobritvi transakcije.

Člen 41

Informacije za plačnika po prejemu plačilnega naloga

Takoj po prejemu plačilnega naloga plačnikov ponudnik plačilne storitve plačniku, na enak način, kakor je določeno v členu 37(1), zagotovi ali da na voljo naslednje informacije:

- (a) sklic, ki plačniku omogoča identifikacijo plačilne transakcije, in, če je ustrezno, informacije o prejemniku plačila;
- (b) znesek plačilne transakcije v valuti, uporabljeni v plačilnem nalogu;
- (c) znesek morebitnih nadomestil za plačilno transakcijo, zaračunanih plačniku, in, če je ustrezno, razčlenitev zneskov takšnih nadomestil;
- (d) če je ustrezno, menjalni tečaj, ki ga je pri plačilni transakciji uporabil plačnikov ponudnik plačilnih storitev, ali sklic nanj, kadar je drugačen od tečaja, sporočenega v skladu s členom 38(1)(d), ter znesek plačilne transakcije po tej pretvorbi valute;
- (e) datum prejema plačilnega naloga.

Člen 42

Informacije za prejemnika plačila po izvršitvi plačilne transakcije

Takoj po izvršitvi plačilne transakcije ponudnik plačilnih storitev prejemniku plačila slednjemu, na enak način, kakor je določeno v členu 37(1), zagotovi ali da na voljo naslednje informacije:

- (a) sklic, ki prejemniku plačila omogoča identifikacijo plačilne transakcije in, kadar je primerno, plačnika, ter vse podatke, posredovane s plačilno transakcijo;
- (b) znesek plačilne transakcije v valuti, v kateri so denarna sredstva na razpolago prejemniku plačila;
- (c) znesek morebitnih nadomestil za plačilne transakcije, zaračunanih prejemniku plačila, in, če je ustrezno, razčlenitev zneskov takšnih nadomestil;
- (d) če je ustrezno, menjalni tečaj, ki ga je pri plačilni transakciji uporabil ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila, ter znesek plačilne transakcije pred to pretvorbo valute;
- (e) datum valute knjiženja v dobro.

POGLAVJE 3

Okvirne pogodbe

Člen 43

Področje uporabe

To poglavje se uporablja za plačilne transakcije iz okvirne pogodbe.

Člen 44

Predhodne splošne informacije

1. Države članice zahtevajo, da ponudnik plačilnih storitev uporabniku plačilnih storitev pravočasno zagotovi informacije in pogoje, določene v členu 45, na papirju ali drugem trajnem nosilcu podatkov, preden se uporabnik zaveže s kakršno koli pogodbo ali ponudbo. Informacije in pogoji morajo biti podani na lahko razumljiv način ter v jasni in razumljivi obliki v uradnem jeziku države članice, v kateri se ponuja plačilna storitev, ali v drugem jeziku, o katerem se dogovorita stranki.

2. Če je bila okvirna pogodba sklenjena na zahtevo uporabnika plačilnih storitev z uporabo sredstev za sporazumevanje na daljavo, ki ponudniku plačilnih storitev ne omogoča ravnanja v skladu z odstavkom 1, ponudnik plačilnih storitev izpolni svojo obveznost iz navedenega odstavka takoj po sklenitvi okvirne pogodbe.
3. Obveznost iz odstavka 1 se lahko izpolni tudi s predložitvijo izvoda osnutka okvirne pogodbe, ki vsebuje informacije in pogoje, določene v členu 45.

Člen 45

Informacije in pogoji

Države članice zagotovijo, da se uporabniku plačilnih storitev zagotovijo naslednje informacije in pogoji:

1. o ponudniku plačilnih storitev:
 - (a) naziv ponudnika plačilnih storitev, točen naslov njegove glavne uprave in, če je ustrezno, točen naslov njegovega zastopnika ali podružnice s sedežem v državi članici, v kateri se opravlja plačilna storitev, ter vsi drugi naslovi, vključno z elektronskim naslovom, za komunikacijo s ponudnikom plačilnih storitev;
 - (b) podatki o ustreznih nadzornih organih ter registru, določenem v členu 13, ali drugem ustreznem zadevnem javnem registru dovoljenj ponudnikov plačilnih storitev ter registracijska številka oziroma enakovredna identifikacijska oznaka v tem registru;
2. o uporabi plačilnih storitev:
 - (a) opis glavnih značilnosti plačilne storitve, ki se opravlja;
 - (b) navedba informacij ali enolične identifikacijske oznake, ki jo mora navesti uporabnik plačilnih storitev, da se lahko plačilni nalog pravilno odredi ali izvrši;
 - (c) oblika in postopek za podajo soglasja za odreditev ali izvršitev plačilne transakcije in preklic takega soglasja v skladu s členoma 57 in 71;
 - (d) navedba časa prejema plačilnega naloga, kakor je opredeljen v členu 69, in morebitna časovna omejitev, ki jo določi ponudnik plačilnih storitev;
 - (e) najdaljši rok izvršitve plačilne storitve;
 - (f) ali obstaja možnost dogovora o omejitvi porabe pri uporabi plačilnega instrumenta v skladu s členom 60(1);
3. o nadomestilih, obrestnih merah in menjalnih tečajih:
 - (a) vsa nadomestila, ki jih ponudnik plačilnih storitev zaračuna uporabniku plačilnih storitev, ter, če je ustrezno, razčlenitev zneskov nadomestil;
 - (b) če je ustrezno, obrestne mere in menjalni tečaji, ki se bodo uporabljali, ali, če se bodo uporabljale referenčne obrestne mere in menjalni tečaji, metoda za izračun dejanskih obresti ter ustrezni datum in indeks ali osnova za ugotavljanje dejanske obrestne mere ali menjalnega tečaja;
 - (c) po dogovoru, takojšnja uporaba sprememb referenčne obrestne mere ali menjalnega tečaja in zahteve glede obveščanja v zvezi s spremembami v skladu s členom 47(2);
4. o načinu komunikacije:
 - (a) če je ustrezno, komunikacijska sredstva, vključno s tehničnimi zahtevami glede opreme in programske opreme uporabnika plačilnih storitev, o katerih se pogodbeni stranki dogovorita za prenos informacij ali obvestil v skladu s to direktivo;
 - (b) način in pogostost zagotavljanja ali dajanja informacij iz te direktive na voljo;

- (c) jezik ali jeziki, v katerih bo sklenjena okvirna pogodba in v katerem bo potekala komunikacija v času trajanja pogodbenega razmerja;
 - (d) pravica uporabnika plačilnih storitev, da prejme pogodbeno določila okvirne pogodbe ter informacije in pogoje v skladu s členom 46;
5. o zaščitnih in korektivnih ukrepih:
- (a) če je ustrezno, opis ukrepov, ki jih mora sprejeti uporabnik plačilnih storitev za zaščito plačilnega instrumenta, in načina obveščanja ponudnika plačilnih storitev za namene člena 61(1)(b); ter varnega postopka, ki ga bo ponudnik plačilnih storitev uporabljal za obveščanje stranke v primeru domnevnih ali dejanskih goljufij ali varnostnih groženj;
 - (b) po dogovoru pogoji, pod katerimi si ponudnik plačilnih storitev pridržuje pravico, da blokira instrument v skladu s členom 60;
 - (c) odgovornost plačnika v skladu s členom 66, vključno z informacijami o ustreznem znesku;
 - (d) na kakšen način in v kakšnem roku mora uporabnik plačilnih storitev obvestiti ponudnika plačilnih storitev o vseh neodobrenih in nepravilno odrejenih ali izvršenih plačilnih transakcijah v skladu s členom 63 ter odgovornost ponudnika plačilnih storitev za neodobrene plačilne transakcije v skladu s členom 65;
 - (e) odgovornost ponudnika plačilnih storitev za odreditev ali izvršitev plačilnih transakcij v skladu s členom 80;
 - (f) pogoji za povračilo v skladu s členoma 67 in 68;
6. o spremembah in prenehanju okvirne pogodbe:
- (a) po dogovoru informacije o možnosti, da se bo štelo, da je uporabnik plačilnih storitev sprejel spremembe pogojev v skladu s členom 47, razen če do dneva njihovega predlaganega začetka veljavnosti ne obvesti ponudnika plačilnih storitev, da jih ne sprejema;
 - (b) trajanje pogodbe;
 - (c) pravica uporabnika plačilne storitve, da odpove okvirno pogodbo in morebitne dogovore, vezane na odpoved, v skladu s členom 47(1) in členom 48;
7. o reševanju sporov:
- (a) vse pogodbene klavzule o pravu, ki se uporablja za okvirno pogodbo, in/ali pristojnem sodišču;
 - (b) o izvensodnih pritožbenih postopkih in postopkih za izvensodno reševanje sporov, ki so na voljo uporabniku plačilnih storitev v skladu s členu 88 do 91.

Člen 46

Dostop do informacij in pogojev okvirne pogodbe

Uporabnik plačilnih storitev ima v času trajanja pogodbenega razmerja pravico, da na zahtevo kadar koli prejme pogodbeno določila okvirne pogodbe ter informacije in pogoje, opredeljene v členu 45, na papirju ali drugem trajnem nosilcu podatkov.

Člen 47

Spremembe pogojev okvirne pogodbe

1. Ponudnik plačilnih storitev predlaga vse spremembe okvirne pogodbe ter informacij in pogojev, opredeljenih v členu 45, na enak način, kakor je opredeljen v členu 44(1), in sicer najpozneje dva meseca pred predlaganim dnevom začetka uporabe spremenjenih pogojev.
Če je to ustrezno v skladu s točko (a) člena 45(6), ponudnik plačilnih storitev obvesti uporabnika plačilnih storitev, da se šteje, da je uporabnik plačilnih storitev sprejel spremembe pogojev, če do predlaganega datuma njihovega začetka veljavnosti ne obvesti ponudnika plačilnih storitev, da jih ne sprejema. Če uporabnik plačilnih storitev ne sprejme sprememb pogojev, ponudnik plačilnih storitev navede tudi, da ima uporabnik plačilnih storitev pravico, da do predlaganega datuma začetka veljavnosti sprememb takoj in brez plačila nadomestil odpove okvirno pogodbo.
2. Spremembe obrestnih mer ali menjalnih tečajev se lahko uveljavijo takoj in brez obvestila, če je bilo tako dogovorjeno v okvirni pogodbi in če spremembe temeljijo na dogovorjeni referenčni obrestni meri ali menjalnem tečaju v skladu s točkama (b) in (c) člena 45(3). Uporabnika plačilnih storitev se o kakršni koli spremembi obrestne mere obvesti ob prvi priložnosti na enak način, kakor je opredeljen v členu 44(1), razen če sta se pogodbeni stranki dogovorili o pogostosti ali načinu zagotavljanja ali dajanja informacij na voljo. Spremembe obrestne mere ali menjalnega tečaja, ki so za uporabnike plačilnih storitev ugodnejše, se lahko uveljavijo brez obvestila.
3. Spremembe obrestnih mer ali menjalnih tečajev, ki se uporabljajo za plačilne transakcije, se izvedejo in izračunavajo na nevtralen način, in sicer tako, da ni razlikovanja med uporabniki plačilnih storitev.

Člen 48

Odpoved

1. Uporabnik plačilnih storitev lahko kadar koli odpove okvirno pogodbo, razen če sta se pogodbeni stranki dogovorili o odpovednem roku. Odpovedni rok ne sme biti daljši od enega meseca.
2. Odpoved okvirne pogodbe, ki je bila sklenjena za določen čas za več kot dvanajst mesecev ali za nedoločen čas, je za uporabnika plačilnih storitev po izteku dvanajstih mesecev brezplačna. V vseh ostalih primerih morajo biti nadomestila, ki se zaračunajo zaradi odpovedi, razumna in sorazmerna z dejanskimi stroški.
3. Če je tako dogovorjeno v okvirni pogodbi, lahko ponudnik plačilnih storitev odpove okvirno pogodbo, sklenjeno za nedoločen čas, z vsaj dvomesečnim odpovednim rokom na enak način, kakor je določen v členu 44(1).
4. Redno zaračunana nadomestila za plačilne storitve plača uporabnik plačilnih storitev le v sorazmernem deležu do odpovedi pogodbe. Če se taka nadomestila plačujejo vnaprej, se sorazmerni delež povrne.
5. Določbe tega člena ne posegajo v zakone in predpise držav članic, ki urejajo pravico pogodbenih strank, da okvirno pogodbo razglasijo za neizvršljivo ali nično.
6. Države članice lahko zagotovijo ugodnejše določbe za uporabnike plačilnih storitev.

Člen 49

Informacije pred izvršitvijo posamezne plačilne transakcije

V primeru posamezne plačilne transakcije na podlagi okvirne pogodbe, ki jo je odredil plačnik, ponudnik plačilnih storitev na zahtevo plačnika za zadevno plačilno transakcijo zagotovi jasne

informacije o najdaljšem roku izvršitve in nadomestilih, ki se zaračunajo plačniku, ter, če je ustrezno, razčlenitev zneskov morebitnih nadomestil.

Člen 50

Informacije za plačnika o posameznih plačilnih transakcijah

1. Potem ko se plačnikov račun obremeni za znesek posamezne plačilne transakcije, ali, če plačnik ne uporablja plačilnega računa, po prejemu plačilnega naloga, plačniku njegov ponudnik plačilnih storitev brez odlašanja zagotovi naslednje informacije na enak način, kakor je določen v členu 44(1):
 - (a) sklic, ki plačniku omogoča identifikacijo vsake plačilne transakcije, in po potrebi informacije v zvezi s prejemnikom plačila;
 - (b) znesek plačilne transakcije v valuti, v kateri se obremeni plačnikov račun, ali v valuti, uporabljeni v plačilnem nalogu;
 - (c) znesek morebitnih nadomestil, zaračunanih za plačilne transakcije in, če je ustrezno, njihovo razčlenitev ali obresti, ki jih plača plačnik;
 - (d) če je ustrezno, menjalni tečaj, ki ga je pri plačilni transakciji uporabil plačnikov ponudnik plačilnih storitev, ter znesek plačilne transakcije po tej pretvorbi valute;
 - (e) datum valute obremenitve računa ali datum prejema plačilnega naloga.
2. Okvirna pogodba lahko vsebuje pogoj, da se informacije iz odstavka 1 zagotavljajo ali dajejo na voljo redno vsaj enkrat na mesec in na dogovorjen način, ki plačniku omogoča shranjevanje in reproduciranje nespremenjenih informacij.
3. Vendar lahko države članice od ponudnikov plačilnih storitev zahtevajo, da enkrat na mesec brezplačno zagotovijo informacije na papirju.

Člen 51

Informacije za prejemnika plačila o posameznih plačilnih transakcijah

1. Po izvršitvi posamezne plačilne transakcije ponudnik plačilnih storitev prejemniku plačila brez odlašanja na enak način, kakor je določen v členu 44(1), zagotovi naslednje informacije:
 - (a) sklic, ki prejemniku plačila omogoča identifikacijo plačilne transakcije in po potrebi tudi plačnika, ter vse podatke, prenesene s plačilno transakcijo;
 - (b) znesek plačilne transakcije v valuti, v kateri se knjižijo transakcije v dobro na plačilnem računu prejemnika plačila;
 - (c) če je ustrezno, znesek morebitnih nadomestil, zaračunanih za plačilno transakcijo in, če je ustrezno, njihovo razčlenitev ali obresti, ki jih plača prejemnik plačila;
 - (d) če je ustrezno, menjalni tečaj, ki ga je pri plačilni transakciji uporabil ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila, ter znesek plačilne transakcije pred to pretvorbo valute;
 - (e) datum valute knjiženja v dobro.
2. Okvirna pogodba lahko vsebuje pogoj, da se informacije iz odstavka 1 zagotavljajo ali dajejo na voljo redno vsaj enkrat na mesec in na dogovorjeni način, ki prejemniku plačila omogoča shranjevanje in reproduciranje nespremenjenih informacij.
3. Vendar lahko države članice od ponudnikov plačilnih storitev zahtevajo, da enkrat na mesec brezplačno zagotovijo informacije na papirju.

POGLAVJE 4

Skupne določbe

Člen 52

Valuta in pretvorba valute

1. Plačila se opravijo v valuti, o kateri se dogovorita obe pogodbeni stranki.
2. Če se storitev pretvorbe valute ponudi pred odreditvijo plačilne transakcije in če je storitev pretvorbe valute ponujena na prodajnem mestu ali jo ponudi prejemnik plačila, pogodbeni stranka, ki ponuja storitev pretvorbe valute plačniku, razkrije plačniku vsa nadomestila, ki jih bo zaračunala, ter menjalni tečaj, ki bo uporabljen za pretvorbo plačilne transakcije.

Plačnik na tej podlagi soglašava s storitvijo pretvorbe valute.

Člen 53

Informacije o dodatnih nadomestilih ali znižanjih

1. Če prejemnik plačila za uporabo določenega plačilnega instrumenta zahteva plačilo nadomestila ali ponuja znižanje, prejemnik plačila plačnika o tem obvesti pred odreditvijo plačilne transakcije.
2. Če ponudnik plačilnih storitev ali tretja oseba za uporabo določenega plačilnega instrumenta zahteva plačilo nadomestila, uporabnika plačilnih storitev o tem obvesti pred odreditvijo plačilne transakcije.

NASLOV IV

PRAVICE IN OBVEZNOSTI V ZVEZI Z OPRAVLJANJEM IN UPORABO PLAČILNIH STORITEV

POGLAVJE 1

SKUPNE DOLOČBE

Člen 54

Področje uporabe

1. Če uporabnik plačilnih storitev ni potrošnik, se uporabnik in ponudnik plačilnih storitev lahko dogovorita, da se člen 55(1), člen 57(3) ter členi 64, 66, 67, 68, 71 in 80 ne uporabljajo v celoti ali delno. Uporabnik in ponudnik plačilnih storitev se lahko dogovorita tudi o drugačnem roku, kot je določen v členu 63.
2. Države članice lahko določijo, da se člen 91 ne uporablja, kadar uporabnik plačilne storitve ni potrošnik.
3. Države članice lahko določijo, da se določbe iz tega naslova za mikropodjetja uporabljajo na enak način kot za potrošnike.
4. Ta direktiva ne posega v Direktivo 2008/48/ES ali drugo ustrezno zakonodajo Unije ali nacionalno zakonodajo o pogojih za odobritev posojil potrošnikom, ki jih ta direktiva ne usklajuje, ki je v skladu z zakonodajo Unije.

Člen 55

Nadomestila, ki se uporabljajo

1. Ponudnik plačilnih storitev uporabniku plačilnih storitev ne sme zaračunati nadomestila za izpolnjevanje svojih obveznosti glede obveščanja ali izvajanja korektivnih in preventivnih ukrepov iz tega naslova, razen če je drugače določeno v členu 70(1), členu 71(5) in členu 79(2). O teh nadomestilih, ki morajo biti primerna in v skladu z dejanskimi stroški ponudnika plačilnih storitev, se dogovorita uporabnik in ponudnik plačilnih storitev.
2. Če plačilna transakcija ne vključuje pretvorbe valute, države članice zahtevajo, da prejemnik plačila plača nadomestila, ki jih zaračuna njegov ponudnik plačilnih storitev, plačnik pa plača nadomestila, ki jih zaračuna njegov ponudnik plačilnih storitev.
3. Ponudnik plačilnih storitev prejemniku plačila ne sme preprečiti, da od plačnika zahteva plačilo nadomestila ali da mu ponudi znižanje ali drugo spodbudo za uporabo določenega plačilnega instrumenta. Vendar zaračunana nadomestila ne smejo preseči stroškov, ki jih ima prejemnik plačila zaradi uporabe določenega plačilnega instrumenta.
4. Države članice zagotovijo, da prejemnik plačnika ne zahteva nadomestil za uporabo plačilnih instrumentov, za katere Uredba (EU) št. [XX/XX/XX/] določa uporabo medbančnih provizij [OP, prosimo, vstavite naslov in številko uredbe, ko bo sprejeta]

Člen 56

Odstopanje za instrumente za plačila malih vrednosti in elektronski denar

1. V primeru plačilnih instrumentov, ki v skladu z okvirno pogodbo omogočajo samo posamezne plačilne transakcije v vrednosti do največ 30 EUR, ali instrumentov, ki imajo bodisi omejitve porabe na 150 EUR bodisi shranjena sredstva, katerih znesek v nobenem

trenutku ne presega 150 EUR, se ponudniki plačilnih storitev z uporabniki plačilnih storitev lahko dogovorijo:

- (a) da se člen 61(1)(b), člen 62(1)(c) in (d) ter tudi člen 66(2) ne uporabljajo, če plačilnega instrumenta ni mogoče blokirati ali preprečiti njegove nadaljnje uporabe;
 - (b) da se člena 64 in 65 ter člen 66(1) in (2) ne uporabljajo, če se plačilni instrument uporablja anonimno oziroma ponudnik plačilne storitve iz drugih razlogov, značilnih za plačilni instrument, ne more dokazati, da je bila plačilna transakcija odobrena;
 - (c) da z odstopanjem od člena 70(1) ponudniku plačilnih storitev ni treba obvestiti uporabnika plačilnih storitev o zavrnitvi plačilnega naloga, če neizvršitev izhaja iz okoliščin posameznega primera;
 - (d) da z odstopanjem od člena 71 plačnik ne more preklicati plačilnega naloga, potem ko ga je že posredoval oziroma podal soglasje, da se plačilna transakcija izvrši, prejemniku plačila;
 - (e) da se z odstopanjem od členov 74 in 75 uporabljajo drugačni roki za izvršitev.
2. Za nacionalne plačilne transakcije lahko države članice ali njihovi pristojni organi znižajo ali podvojijo zneske iz odstavka 1. Za predplačniške instrumente jih lahko zvišajo do 500 EUR.
 3. Člena 65 in 66 se uporabljata tudi za elektronski denar v smislu člena 2(2) Direktive 2009/110/ES, razen če plačnikov ponudnik plačilnih storitev ne more blokirati plačilnega računa ali plačilnega instrumenta. Države članice lahko to odstopanje omejijo na plačilne račune ali plačilne instrumente določene vrednosti.

POGLAVJE 2

Odobritev plačilnih transakcij

Člen 57

Soglasje in umik soglasja

1. Države članice zagotovijo, da se šteje, da je plačilna transakcija odobrena le, če je plačnik dal soglasje za njeno izvršitev. Plačnik lahko odobri plačilno transakcijo pred izvršitvijo plačilne transakcije ali – če se tako dogovorita plačnik in ponudnik plačilnih storitev – po izvršitvi plačilne transakcije.
2. Soglasje za izvršitev plačilne transakcije ali sklopa plačilnih transakcij je podano v obliki, ki je dogovorjena med plačnikom in ponudnikom plačilnih storitev. Soglasje se lahko poda neposredno ali posredno prek prejemnika plačila. Soglasje za izvršitev plačilne transakcije se šteje za podano tudi, kadar plačnik pooblasti tretjega ponudnika plačilnih storitev za odreditev plačilne transakcije pri ponudniku plačilnih storitev, ki vodi račun.
Če soglasje ni bilo podano, se šteje, da plačilna transakcija ni bila odobrena.
3. Plačnik lahko soglasje kadarkoli umakne, toda samo do trenutka nepreklicnosti po členu 71. Umakne se lahko tudi soglasje za izvršitev sklopa plačilnih transakcij, kar pomeni, da se vsaka poznejša plačilna transakcija šteje za neodobreno.
4. O postopku za dajanje soglasja se dogovorijo plačnik in ustrezni ponudnik(i) plačilnih storitev.

Člen 58

Dostop do podatkov o plačilnem računu in njihova uporaba s strani tretjega ponudnika plačilnih storitev

1. Države članice zagotovijo, da ima plačnik pravico pridobiti plačilne storitve, ki omogočajo dostop do plačilnih računov iz točke 7 Priloge I, od tretjega ponudnika plačilnih storitev.
2. Če plačnik za opravljanje plačilnih storitev v skladu z odstavkom 1 pooblasti tretjega ponudnika plačilnih storitev, ima ta naslednje obveznosti:
 - (a) zagotoviti mora, da osebni varnostni elementi uporabnika plačilne storitve niso dostopni drugim pogodbenim strankam;
 - (b) nedvoumno mora dokazati svojo istovetnost pri ponudniku plačilnih storitev, ki vodi račun imetnika računa;
 - (c) ne sme hraniti občutljivih plačilnih podatkov ali osebnih varnostnih elementov uporabnika plačilnih storitev.
3. Če ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, prejme plačilni nalog plačnika za storitev odreditve plačila prek storitev tretjega ponudnika plačilnih storitev, slednjega takoj obvesti o prejemu plačilnega naloga in mu zagotovi informacije o razpoložljivosti zadostnih denarnih sredstev za zadevno plačilno transakcijo.
4. Ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, obravnava plačilne naloge, posredovane prek storitev tretjega ponudnika plačilnih storitev, enako kot plačilne naloge, ki jih prejme neposredno od plačnika, razen če je drugačna obravnava potrebna iz objektivnih razlogov, povezanih z roki in prednostno obravnavo.

Člen 59

Dostop do podatkov o plačilnem računu in njihova uporaba s strani tretjega izdajatelja plačilnih instrumentov

1. Države članice zagotovijo, da ima plačnik pravico uporabljati storitve kartičnih plačil, ki jih zagotavlja tretji izdajatelj plačilnih instrumentov.
2. Če je plačnik dal soglasje tretjemu izdajatelju plačilnih instrumentov, ki je plačniku zagotovil plačilni instrument, da pridobi podatke o razpoložljivosti zadostnih denarnih sredstev za določeno plačilno transakcijo na določenem plačilnem računu plačnika, ponudnik plačilnih storitev, ki vodi zadevni plačilni račun, zagotovi te podatke tretjemu izdajatelju plačilnih instrumentov takoj po prejemu plačnikovega plačilnega naloga.
3. Ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, obravnava plačilne naloge, posredovane prek storitev tretjega izdajatelja plačilnih instrumentov, enako kot plačilne naloge, ki jih prejme neposredno osebno od plačnika, razen če je drugačna obravnava potrebna iz objektivnih razlogov, povezanih z roki in prednostno obravnavo.

Člen 60

Omejitve uporabe plačilnega instrumenta

1. Kadar se za dajanje soglasja uporablja določen plačilni instrument, se plačnik in njegov ponudnik plačilnih storitev lahko dogovorita o omejitvah porabe za plačilne transakcije, izvršene prek navedenega plačilnega instrumenta.
2. Če je tako dogovorjeno v okvirni pogodbi, si lahko ponudnik plačilnih storitev pridrži pravico, da blokira plačilni instrument iz objektivno utemeljenih razlogov, povezanih z varnostjo plačilnega instrumenta, zaradi suma, da gre za neodobreno ali goljufivo uporabo plačilnega instrumenta, ali zaradi znatno povečanega tveganja, da plačnik ne bo mogel

izpolniti svoje obveznosti plačila v primeru plačilnega instrumenta z uporabo kreditne linije.

3. V tem primeru mora ponudnik plačilnih storitev o blokadi plačilnega instrumenta in o razlogih zanjo na dogovorjeni način obvestiti plačnika, če je mogoče, preden je plačilni instrument blokiran, sicer pa najpozneje takoj po blokadi, razen če je posredovanje te informacije v nasprotju z objektivno utemeljenimi varnostnimi razlogi ali prepovedano z drugo zadevno zakonodajo Unije ali nacionalno zakonodajo.
4. Ponudnik plačilnih storitev ponovno omogoči uporabo plačilnega instrumenta ali ga nadomesti z novim plačilnim instrumentom, ko razlogi za blokado prenehajo.

Člen 61

Obveznosti uporabnika plačilnih storitev v zvezi s plačilnimi instrumenti

1. Uporabnik plačilnih storitev, ki ima pravico uporabljati plačilni instrument, ima naslednje obveznosti:
 - (a) plačilni instrument uporablja v skladu z objektivnimi, nediskriminatornimi in sorazmernimi pogoji, ki urejajo izdajo in uporabo plačilnega instrumenta;
 - (b) brez odlašanja obvesti ponudnika plačilnih storitev ali osebo, ki jo določi slednji, če ugotovi, da je bil plačilni instrument izgubljen, ukraden, zlorabljen ali uporabljen brez dovoljenja.
2. Za namene točke (a) odstavka 1 uporabnik plačilnih storitev, zlasti takoj po prejemu plačilnega instrumenta, sprejme vse razumne ukrepe, da zavaruje svoje osebne varnostne elemente. Obveznosti uporabnikov plačilnih storitev glede skrbnosti ne ovirajo uporabe plačilnih instrumentov in storitev, dovoljenih v skladu s to direktivo.

Člen 62

Obveznosti ponudnika plačilnih storitev v zvezi s plačilnimi instrumenti

1. Ponudnik plačilnih storitev, ki izdaja plačilne instrumente, ima naslednje obveznosti:
 - (a) zagotovi, da osebni varnostni elementi plačilnega instrumenta niso dostopni drugim osebam, razen uporabniku plačilnih storitev, ki ima pravico uporabljati plačilni instrument, brez poseganja v obveznosti uporabnika plačilnih storitev iz člena 61;
 - (b) brez izrecne zahteve uporabnika temu ne sme poslati plačilnega instrumenta, razen če se že izdan plačilni instrument nadomešča z novim;
 - (c) zagotovi, da so vedno na voljo primerna sredstva, ki uporabniku plačilnih storitev omogočajo, da pošlje obvestilo na podlagi člena 61(1)(b) ali zaprosi za odpravo blokade plačilnega instrumenta v skladu s členom 60(4); ponudnik plačilnih storitev uporabniku plačilnih storitev na zahtevo zagotavlja sredstva, s katerimi lahko še 18 mesecev po obvestilu dokaže, da je poslal tako obvestilo;
 - (d) plačniku zagotovi možnost, da pošlje obvestilo v skladu s členom 61(1)(b), ki je brezplačno, in da zaračuna, če sploh, samo stroške nadomestitve, neposredno povezane s plačilnim instrumentom;
 - (e) prepreči vsakršno uporabo plačilnega instrumenta, potem ko je bilo poslano obvestilo v skladu s členom 61(1)(b).
2. Ponudnik plačilnih storitev nosi tveganje, povezano s pošiljanjem plačilnega instrumenta plačniku ali pošiljanjem kakršnih koli osebnih varnostnih elementov instrumenta.

Člen 63

Obveščanje o neodobrenih ali nepravilno izvršenih plačilnih transakcijah

1. Ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, uporabniku plačilnih storitev zagotovi popravek samo, če ta ponudnika plačilnih storitev obvesti takoj, ko ugotovi, da je prišlo do neodobrenih ali nepravilno izvršenih plačilnih transakcij, ki so vzrok za terjatev, tudi terjatev v skladu s členom 80, in ne pozneje kot 13 mesecev po datumu obremenitve, razen če, kadar je to ustrezno, ponudnik plačilnih storitev informacij o tej plačilni transakciji ni posredoval ali jih ni dal na voljo v skladu z naslovom III.
2. Če je vključen tretji ponudnik plačilnih storitev, uporabniku plačilnih storitev popravek zagotovi tudi ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, v skladu z odstavkom 1 tega člena in brez poseganja v člena 65(2) in 80(1).

Člen 64

Breme dokazovanja pristnosti in izvršitve plačilne transakcije

1. Države članice zahtevajo, da morata v primeru, ko uporabnik plačilne storitve trdi, da ni odobril izvršene plačilne transakcije ali da plačilna transakcija ni bila izvršena pravilno, ponudnik plačilnih storitev in, če je vključen in če je ustrezno, tretji ponudnik plačilnih storitev dokazati, da je bila opravljena avtentikacija plačilne transakcije, da je bila plačilna transakcija pravilno evidentirana in knjižena ter da na njeno izvršitev ni vplivala nikakršna tehnična okvara ali druga napaka.
Če se je plačilna transakcija odredila prek tretjega ponudnika plačilnih storitev, mora slednji dokazati, da na plačilno transakcijo ni vplivala tehnična okvara ali druga napaka, povezana s plačilno storitvijo, ki jo opravlja.
2. Če uporabnik plačilne storitve trdi, da ni odobril izvršene plačilne transakcije, zgolj uporaba plačilnega instrumenta, ki jo evidentira ponudnik plačilnih storitev, vključno s tretjim ponudnikom plačilnih storitev, če je ustrezno, ni nujno zadosten dokaz, da je plačnik odobril plačilno transakcijo ali da je goljufal ali da naklepno ali iz hude malomarnosti ni izpolnil ene ali več obveznosti iz člena 61.

Člen 65

Odgovornost ponudnika plačilnih storitev za neodobrene plačilne transakcije

1. Države članice brez poseganja v člen 63 zagotovijo, da v primeru neodobrene plačilne transakcije plačnikov ponudnik plačilnih storitev temu takoj povrne znesek neodobrene plačilne transakcije in, če je ustrezno, vzpostavi tako stanje obremenjenega plačilnega računa, kakršno bi bilo, če neodobrena plačilna transakcija ne bi bila izvršena. S tem se tudi zagotavlja, da datum valute knjiženja v dobro na plačilnem računu plačnika ni poznejši od datuma, ko je bil znesek knjižen v breme.
2. Če je vključen tretji ponudnik plačilnih storitev, ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, nemudoma povrne znesek neodobrene plačilne transakcije in, če je ustrezno, vzpostavi tako stanje obremenjenega plačilnega računa, kakršno bi bilo, če neodobrena plačilna transakcija ne bi bila izvršena. Zaračuna se lahko finančno nadomestilo, ki ga tretji ponudnik plačilnih storitev plača ponudniku plačilnih storitev, ki vodi račun.
3. Če je primerno, se lahko v skladu z zakonodajo, ki se uporablja za pogodbo, sklenjeno med plačnikom in ponudnikom plačilnih storitev, ali pogodbo, sklenjeno med plačnikom in tretjim ponudnikom plačilnih storitev, določi dodatno finančno nadomestilo.

Člen 66

Odgovornost plačnika za neodobrene plačilne transakcije

1. Z odstopanjem od člena 65 je plačnik lahko obvezan, da krije izgubo v zvezi s kakršno koli neodobreno plačilno transakcijo, ki je posledica uporabe izgubljenega ali ukradenega plačilnega instrumenta ali zlorabe plačilnega instrumenta, v višini do največ 50 EUR.
Plačnik krije vse izgube v zvezi z neodobrenimi plačilnimi transakcijami, če nastanejo s plačnikovo prevaro ali ker naklepno ali iz hude malomarnosti ni izpolnil ene ali več obveznosti iz člena 61. V takih primerih se največji znesek iz odstavka 1 tega člena ne uporablja. Za plačila prek sporazumevanja na daljavo, pri katerih ponudnik plačilnih storitev ne zahteva močne avtentikacije strank, plačnik nosi samo finančne posledice, ki izhajajo iz goljufivega ravnanja z njegove strani. Če prejemnik plačila ali njegov ponudnik plačilnih storitev zavrneta močno avtentikacijo strank, povrneta finančno škodo, povzročeno plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev.
2. Plačnik ne nosi nobenih finančnih posledic, ki izhajajo iz uporabe izgubljenega, ukradenega ali zlorabljenega plačilnega instrumenta, po obvestilu v skladu s členom 61(1)(b), razen če je ravnal goljufivo. Če ponudnik plačilnih storitev ne zagotovi ustreznih sredstev za obveščanje ob vsakem času o izgubljenem, ukradenem ali zlorabljenem plačilnem instrumentu, kakor se zahteva v skladu s členom 62(1)(c), plačnik ni odgovoren za finančne posledice, ki izhajajo iz uporabe navedenega plačilnega instrumenta, razen če je ravnal goljufivo.

Člen 67

Povračila plačilnih transakcij, ki jih je odredil prejemnik plačila ali so bile odrejene prek njega

1. Države članice zagotovijo, da ima plačnik pravico, da mu njegov ponudnik plačilnih storitev povrne odobreno plačilno transakcijo, ki jo je odredil prejemnik plačila ali je bila odrejena prek njega in je bila že izvršena, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) ob odobritvi ni bil naveden točen znesek plačilne transakcije;
 - (b) znesek plačilne transakcije presega znesek, ki bi ga lahko plačnik upravičeno pričakoval ob upoštevanju zneskov preteklih plačilnih transakcij, pogojev v okvirni pogodbi in drugih zadevnih okoliščin primera.Na zahtevo ponudnika plačilnih storitev mora plačnik dokazati, da so takšni pogoji izpolnjeni.
Povračilo mora biti enako celotnemu znesku izvršene plačilne transakcije. Poleg tega datum knjiženja v dobro na plačilnem računu plačnika ne sme biti poznejši od datuma, ko je bil znesek knjižen v breme.
Za direktne obremenitve ima plačnik brezpogojno pravico do povračila v roku, določenem v členu 68, razen če je prejemnik plačila že izpolnil pogodbene obveznosti in je plačnik že prejel storitve oziroma potrošil blago. Na zahtevo ponudnika plačilnih storitev mora prejemnik plačila dokazati, da so pogoji iz tretjega pododstavka izpolnjeni.
2. Vendar pa za namene točke (b) prvega pododstavka odstavka 1 plačnik kot razloga ne more navajati menjave valut, če je bil uporabljen referenčni menjalni tečaj, dogovorjen s ponudnikom plačilnih storitev v skladu s členom 38(1)(d) in členom 45(3)(b).
3. Plačnik in ponudnik plačilnih storitev se v okvirni pogodbi lahko dogovorita, da plačnik nima pravice do povračila, če je dal soglasje za izvršitev plačilne transakcije neposredno ponudniku plačilnih storitev in je, če je ustrezno, ponudnik plačilnih storitev ali prejemnik plačila plačniku na dogovorjen način zagotovil ali dal na voljo informacije o prihodnji plačilni transakciji vsaj štiri tedne pred dnevom zapadlosti.

Člen 68

Zahtevki za povračila plačilnih transakcij, ki jih je odredil prejemnik plačila ali so bile odrejene prek njega

1. Države članice zagotovijo, da lahko plačnik zahteva povračilo zneska odobrene plačilne transakcije iz člena 67, ki jo je odredil prejemnik plačila ali je bila odrejena prek njega, v roku osmih tednov od dneva obremenitve.
2. Ponudnik plačilnih storitev mora v desetih delovnih dneh po tem, ko je prejel zahtevek za povračilo, povrniti celoten znesek plačilne transakcije ali pa plačniku navesti razloge za zavrnitev zahteve z navedbo organov, ki jim lahko plačnik preda zadevo v skladu s členi 88 do 91, če se ne strinja s podanimi razlogi.

Pravica ponudnika plačilnih storitev iz prvega pododstavka, da zavrne povračilo, se ne uporablja v primeru iz četrtega pododstavka člena 67(1).

POGLAVJE 3

Izvrševanje plačilnih transakcij

ODDELEK 1

PLAČILNI NALOGI IN PRENESENI ZNESKI

Člen 69

Prejem plačilnega naloga

1. Države članice zagotovijo, da je trenutek prejema takrat, ko plačnikov ponudnik plačilnih storitev prejme plačilni nalog, ki ga odredi neposredno plačnik ali ga v njegovem imenu odredi tretji ponudnik plačilnih storitev ali ga posredno odredi prejemnik plačila oziroma se odredi prek slednjega. Če čas prejema ni delovni dan za plačnikovega ponudnika plačilnih storitev, se šteje, da je bil plačilni nalog prejet naslednji delovni dan. Ponudnik plačilnih storitev lahko določi časovno omejitev proti koncu delovnega dne, tako da se za vse plačilne naloge, prejete po tej omejitvi, šteje, da so bili prejeti naslednji delovni dan.
2. Če se uporabnik plačilnih storitev, ki je odredil plačilni nalog, in ponudnik plačilnih storitev dogovorita, da se izvrševanje plačilnega naloga začne na določen dan ali ob koncu določenega obdobja ali na dan, ko plačnik da na voljo sredstva ponudniku plačilnih storitev, se šteje, da je čas prejema za namene člena 74 dogovorjeni dan. Če dogovorjeni dan ni delovni dan za ponudnika plačilnih storitev, se za plačilni nalog šteje, da je bil prejet naslednji delovni dan.

Člen 70

Zavrnitev plačilnega naloga

1. Če ponudnik plačilnih storitev zavrne izvršitev plačilnega naloga, se o zavrnitvi in, če je mogoče, razlogih za zavrnitev in postopku za odpravo vseh dejanskih napak, ki so bile vzrok za zavrnitev, obvesti uporabnika plačilnih storitev, razen če je to prepovedano z drugo ustrezno zakonodajo Unije ali nacionalno zakonodajo.

Ponudnik plačilnih storitev na dogovorjeni način pošlje ali da na voljo obvestilo takoj, ko je mogoče, v vsakem primeru pa v rokih, določenih v členu 74.

Okvirna pogodba lahko vključuje določbo, da lahko ponudnik plačilnih storitev zaračuna takšno obvestilo, če je zavrnitev utemeljena iz objektivnih razlogov.

2. Če so izpolnjeni vsi pogoji iz okvirne pogodbe plačnika, ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun plačnika, ne sme zavrniti izvršitve odobrenega plačilnega naloga, ne glede na

to, ali je plačilni nalog odredil plačnik, tretji ponudnik plačilnih storitev v imenu plačnika ali prejemnik plačila oziroma je bil odrejen prek prejemnika plačila, razen če je to prepovedano z drugo ustrežno zakonodajo Unije ali nacionalno zakonodajo.

3. Za namene členov 74 in 80 se za plačilni nalog, katerega izvršitev je bila zavrnjena, šteje, da ni bil prejet.

Člen 71

Nepreklicnost plačilnega naloga

1. Države članice zagotovijo, da uporabnik plačilnih storitev ne more preklicati plačilnega naloga potem, ko ga prejme plačnikov ponudnik plačilnih storitev, razen če je v tem členu določeno drugače.
2. Če plačilno transakcijo odredi tretji ponudnik plačilnih storitev v imenu plačnika ali prejemnik plačila oziroma se odredi prek prejemnika plačila, plačnik ne sme preklicati plačilnega naloga potem, ko je dal soglasje tretjemu ponudniku plačilnih storitev za odreditev plačilne transakcije ali posredovanje plačilnega naloga ali soglasje prejemniku plačila za izvršitev plačilne transakcije.
3. Vendar lahko plačnik v primeru direktne obremenitve in brez poseganja v pravice do povračila prekliče plačilni nalog najpozneje do konca delovnega dne pred dogovorjenim dnevom obremenitve računa.
4. Uporabnik plačilnih storitev lahko v primeru iz člena 69(2) prekliče plačilni nalog najpozneje do konca delovnega dne pred dogovorjenim dnevom.
5. Po poteku rokov iz odstavkov 1 do 4 se plačilni nalog lahko prekliče samo, če se o tem dogovorijo uporabnik plačilnih storitev in zadevni ponudniki plačilnih storitev. V primeru iz odstavkov 2 in 3 je potrebno tudi soglasje prejemnika plačila. Če je tako dogovorjeno v okvirni pogodbi, lahko zadevni ponudnik plačilnih storitev preklic zaračuna.

Člen 72

Preneseni in prejeti zneski

1. Države članice zahtevajo, da ponudniki plačilnih storitev plačnika, ponudniki plačilnih storitev prejemnika plačila in morebitni posredniki ponudnikov plačilnih storitev prenesejo celotni znesek plačilne transakcije in od prenesenega zneska ne odtegnejo nadomestil.
2. Vendar pa se prejemnik plačila in ponudnik plačilnih storitev lahko dogovorita, da zadevni ponudnik plačilnih storitev odtegne svoja nadomestila od prenesenega zneska, preden ga knjiži v dobro prejemnika plačila. V takšnem primeru je v informacijah, zagotovljenih prejemniku plačila, celotni znesek plačilne transakcije ločen od nadomestil.
3. Če se od prenesenega zneska odtegnejo kakršna koli nadomestila, ki niso nadomestila iz odstavka 2, ponudnik plačilnih storitev plačnika zagotovi, da prejemnik plačila prejme celotni znesek plačilne transakcije, ki jo odredi plačnik. Če je plačilno transakcijo odredil prejemnik plačila ali je bila odrejena prek njega, ponudnik plačilnih storitev zagotovi, da prejemnik plačila prejme celoten znesek plačilne transakcije.

ODDELEK 2

ROK IZVRŠITVE IN DATUM VALUTE

Člen 73

Področje uporabe

1. Ta oddelek se uporablja za:

- (a) plačilne transakcije v eurih;
 - (b) nacionalne plačilne transakcije v valuti države članice izven euroobmočja;
 - (c) plačilne transakcije, ki vključujejo zgolj eno pretvorbo valut med eurom in valuto države članice izven euroobmočja, če je potrebna pretvorba valut izvedena v zadevni državi članici, ki je izven euroobmočja, pri čezmejnih plačilnih transakcijah pa se čezmejno plačilo izvrši v eurih.
2. Ta oddelek se uporablja za druge plačilne transakcije, razen če je drugače dogovorjeno med uporabnikom plačilnih storitev in ponudnikom plačilnih storitev, razen člena 78, ki se za pogodbene stranke ne uporablja. Vendar, če se uporabnik in ponudnik plačilnih storitev dogovorita o daljšem obdobju, kot je določeno v členu 74, takšno obdobje za plačilne transakcije znotraj Unije ne sme biti daljše od štirih delovnih dni po času prejema v skladu s členom 69.

Člen 74

Plačilne transakcije na plačilni račun

1. Države članice zahtevajo, da ponudnik plačilnih storitev plačnika zagotovi, da je znesek plačilne transakcije knjižen v dobro računa ponudnika plačilnih storitev prejemnika plačila najpozneje do konca naslednjega delovnega dne po prejemu v skladu s členom 69. Ti roki se v primeru plačilnih transakcij, odrejenih na papirju, lahko podaljšajo za dodaten delovni dan.
2. Države članice zahtevajo, da ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila znesek plačilne transakcije knjiži in da na voljo na plačilnem računu prejemnika plačila, potem ko je ponudnik plačilnih storitev prejel sredstva v skladu s členom 78.
3. Države članice zahtevajo, da ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila posreduje plačilni nalog, ki ga je odredil prejemnik plačila ali je bil odrejen prek njega, plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev v rokih, o katerih sta se dogovorila prejemnik plačila in ponudnik plačilnih storitev, tako da bo na dogovorjeni dan zapadlosti mogoče izvršiti direktno obremenitev.

Člen 75

Prejemnik plačila brez plačilnega računa pri ponudniku plačilnih storitev

Če prejemnik plačila nima plačilnega računa pri ponudniku plačilnih storitev, mu ponudnik plačilnih storitev, ki prejme sredstva za prejemnika plačila, da sredstva na voljo v roku, določenem v členu 74.

Člen 76

Gotovinski pologi na plačilni račun

Če potrošnik položi gotovino na plačilni račun pri navedenem ponudniku plačilnih storitev v valuti navedenega plačilnega računa, ponudnik plačilnih storitev zagotovi, da je ta znesek na voljo in knjižen takoj po prejemu sredstev. Če uporabnik plačilne storitve ni potrošnik, je znesek na voljo in knjižen najpozneje naslednji delovni dan po prejemu sredstev.

Člen 77

Nacionalne plačilne transakcije

Za nacionalne plačilne transakcije lahko države članice določijo krajši najdaljši rok izvršitve od tistega, ki je določen v tem oddelku.

Člen 78

Datum valute in razpoložljivost sredstev

1. Države članice zagotovijo, da je datum valute odobritve prejemnikovega plačilnega računa v zvezi z izvršitvijo plačilne transakcije najpozneje delovni dan, ko so sredstva plačilne transakcije odobrena na računu prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev.
Ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila zagotovi, da je znesek plačilne transakcije na voljo prejemniku plačila takoj po tem, ko se zadevni znesek knjiži v dobro na račun ponudnika plačilnih storitev prejemnika plačila; to vključuje plačila znotraj enega ponudnika plačilnih storitev.
2. Države članice zagotovijo, da datum valute obremenitve plačnikovega plačilnega računa v zvezi z izvršitvijo plačilne transakcije ni zgodnejši od datuma, ko se navedeni plačilni račun obremeni za znesek plačilne transakcije.

ODDELEK 3 ODGOVORNOST

Člen 79

Nepravilne enolične identifikacijske oznake

1. Če je prejemnik plačila v plačilnem nalogu določen z enolično identifikacijsko oznako, se šteje, da je bil plačilni nalog izvršen pravilno glede prejemnika plačila, če se je izvršil prejemniku v skladu z enolično identifikacijsko oznako.
2. Če je enolična identifikacijska oznaka, ki jo predloži uporabnik plačilnih storitev, nepravilna, ponudnik plačilnih storitev v skladu s členom 80 ni odgovoren za neizvršitev ali nepravilno izvršitev plačilne transakcije.
3. Vendar si mora plačnikov ponudnik plačilnih storitev v razumnih mejah prizadevati, da bi izterjal znesek izvršene plačilne transakcije.
4. Za izterjavo lahko ponudnik plačilnih storitev uporabniku plačilnih storitev zaračuna nadomestilo, če je tako dogovorjeno v okvirni pogodbi.
5. Če uporabnik plačilnih storitev predloži dodatne informacije poleg tistih, določenih v členu 38(1)(a) ali členu 45(2)(b), je ponudnik plačilnih storitev odgovoren samo za izvršitev plačilnih transakcij v skladu z enolično identifikacijsko oznako, ki jo predloži uporabnik plačilnih storitev.

Člen 80

Neizvršitev, nepravilna izvršitev ali pozna izvršitev

1. Kadar je plačilni nalog neposredno odredil plačnik, je ponudnik plačilnih storitev brez poseganja v člen 63, člen 79(2) in (3) ter člen 83 plačniku odgovoren za pravilno izvršitev plačilne transakcije, razen če lahko dokaže plačniku in, če je ustrezno, ponudniku plačilnih storitev prejemnika plačila, da je ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila prejel znesek plačilne transakcije v skladu s členom 74(1). V tem primeru je za pravilno izvršitev plačilne transakcije prejemniku plačila odgovoren ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila.

Kadar je plačilni nalog plačnik odredil prek tretjega ponudnika plačilnih storitev, je tretji ponudnik plačilnih storitev brez poseganja v člen 63, člen 79(2) in (3) ter člen 83 plačniku odgovoren za pravilno izvršitev plačilne transakcije, razen če lahko dokaže plačniku in, če je ustrezno, ponudniku plačilnih storitev, ki vodi račun plačnika, da je ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun plačnika, prejel odreditev plačila v skladu s členom 69. V tem

primeru je za pravilno izvršitev plačilne transakcije prejemniku plačila odgovoren ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun plačnika.

Če je plačnikov ponudnik plačilnih storitev ali tretji ponudnik plačilnih storitev odgovoren v skladu s prvim ali drugim pododstavkom, zadevni ponudnik plačilnih storitev plačniku brez odlašanja povrne znesek neizvršene oziroma nepravilno izvršene plačilne transakcije in, če je ustrezno, na obremenjenem plačilnem računu vzpostavi takšno stanje, kakršno bi bilo, če do nepravilne izvršitve ne bi prišlo. Datum valute knjiženja v dobro na plačilnem računu plačnika ne sme biti poznejši od datuma, ko je bil znesek knjižen v breme.

V primeru pozne izvršitve plačilne transakcije se lahko plačnik odloči, da mora biti znesek knjižen na plačilnem računu prejemnika plačila najpozneje na dan, ko bi moral biti knjižen v primeru pravilno izvršene transakcije.

Če je ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila odgovoren v skladu s prvim pododstavkom, da prejemniku plačila takoj na voljo znesek plačilne transakcije in, če je ustrezno, ustrezní znesek knjiži v dobro na njegov plačilni račun. Znesek mora biti knjižen najpozneje na dan, ko bi moral biti knjižen v primeru pravilno izvršene transakcije.

V primeru neizvršene oziroma nepravilno izvršene plačilne transakcije, kadar je plačilni nalog odredil plačnik, ponudnik plačilnih storitev ne glede na odgovornost v skladu s tem odstavkom na zahtevo nemudoma ukrepa, da bi izsledil plačilno transakcijo, plačnika pa obvesti o rezultatih njegovih prizadevanj. To je za plačnika brezplačno.

2. Kadar je plačilni nalog odredil prejemnik plačila ali je bil odrejen prek njega, je ponudnik plačilnih storitev brez poseganja v člen 63, člen 79(2) in (3) ter člen 83 prejemniku plačila odgovoren za pravilno posredovanje plačilnega naloga plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev v skladu s členom 74(3). Če je ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila odgovoren v skladu s tem pododstavkom, plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev takoj ponovno posreduje zadevni plačilni nalog. V primeru poznega posredovanja plačilnega naloga mora biti znesek knjižen na plačilnem računu prejemnika plačila najpozneje na dan, ko bi moral biti knjižen v primeru pravilno izvršene transakcije.

Poleg tega je ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila brez poseganja v člen 63, člen 79(2) in (3) ter člen 83 prejemniku plačila odgovoren za obravnavo plačilne transakcije v skladu s svojimi obveznostmi iz člena 78. Če je ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila odgovoren v skladu s tem pododstavkom, zagotovi, da je znesek plačilne transakcije na voljo prejemniku plačila takoj po tem, ko je znesek knjižen v dobro na račun ponudnika plačilnih storitev prejemnika plačila. Znesek mora biti na plačilnem računu prejemnika plačila knjižen najpozneje na dan, ko bi moral biti knjižen v primeru pravilno izvršene transakcije.

V primeru neizvršene oziroma nepravilno izvršene plačilne transakcije, za katero ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila v skladu s prvim in drugim pododstavkom ni odgovoren, je plačniku odgovoren plačnikov ponudnik plačilnih storitev. Če je plačnikov ponudnik plačilnih storitev v tem smislu odgovoren, plačniku po potrebi in brez odlašanja povrne znesek neizvršene oziroma nepravilno izvršene plačilne transakcije in na obremenjenem plačilnem računu vzpostavi takšno stanje, kakršno bi bilo, če do nepravilne izvršitve ne bi prišlo. Datum valute knjiženja v dobro na plačilnem računu plačnika ne sme biti poznejši od datuma, ko je bil znesek knjižen v breme.

V primeru pozne izvršitve plačilne transakcije lahko plačnik odloči, da mora biti znesek knjižen na plačilnem računu prejemnika plačila najpozneje na dan, ko bi moral biti knjižen v primeru pravilno izvršene transakcije.

V primeru neizvršene ali nepravilno izvršene plačilne transakcije, kadar je plačilni nalog odredil prejemnik plačila ali je bil odrejen prek njega, ponudnik plačilnih storitev ne glede

na odgovornost v skladu s tem odstavkom na zahtevo nemudoma ukrepa, da bi izsledil plačilno transakcijo, prejemnika plačila pa obvesti o rezultatih njegovih prizadevanj. To je brezplačno za prejemnika plačila.

3. Ponudniki plačilnih storitev so poleg tega odgovorni svojim uporabnikom plačilnih storitev za vse zaračunane zneske, za katere odgovarjajo, in vse obresti, ki se zaračunajo uporabniku plačilnih storitev zaradi neizvršitve ali nepravilne, tudi pozne, izvršitve plačilne transakcije.

Člen 81

Dodatna finančna nadomestila

Vsa dodatna finančna nadomestila poleg tistih, ki so predvidena v tem oddelku, se lahko določijo v skladu z zakonodajo, ki se uporablja za pogodbo, sklenjeno med uporabnikom in ponudnikom plačilnih storitev.

Člen 82

Regresna pravica

1. Če je odgovornost ponudnika plačilnih storitev v skladu s členom 80 mogoče pripisati drugemu ponudniku plačilnih storitev ali posredniku, ta ponudnik plačilnih storitev oziroma posrednik prvemu ponudniku plačilnih storitev zagotovi nadomestilo za kakršno koli nastalo izgubo ali plačane zneske v skladu s členom 80. To vključuje nadomestila, kadar kateri izmed ponudnikov plačilnih storitev ne uporablja močne avtentikacije strank.
2. Dodatna finančna nadomestila se lahko določijo v skladu s sporazumi, sklenjenimi med ponudniki plačilnih storitev in/ali posredniki, ter v skladu z zakonodajo, ki se uporablja za sporazum, sklenjen med njimi.

Člen 83

Oprostitev odgovornosti

Odgovornost na podlagi poglavij 2 in 3 se ne uporablja v primeru izjemnih in nepredvidljivih okoliščin, na katere stranka, ki skuša uveljavljati te okoliščine, ne more vplivati, posledice takšnih okoliščin pa bi bile kljub vsem nasprotnim prizadevanjem neizogibne, ali v primerih, ko ponudnika plačilnih storitev zavezujejo druge pravne obveznosti, ki jih ureja nacionalna zakonodaja ali zakonodaja Unije.

POGLAVJE 4

VARSTVO PODATKOV

Člen 84

Varstvo podatkov

Kakršna koli obdelava osebnih podatkov za namene te direktive se izvaja v skladu z Direktivo 95/46/ES, nacionalnimi predpisi, ki prenašajo Direktivo 95/46/ES, in Uredbo (ES) št. 45/2001.

POGLAVJE 5

OPERATIVNE IN VARNOSTNE ZAHTEVE TER AVTENTIKACIJA

Člen 85

Zahteve glede varnosti in priglasitev incidentov

1. Za ponudnike plačilnih storitev se uporablja Direktiva [direktiva o varnosti omrežij in informacij] [OP, prosimo, vstavite številko direktive, ko bo sprejeta] in zlasti zahteve glede upravljanja tveganj in poročanja o incidentih iz členov 14 in 15 Direktive.
2. Organ, določen v skladu s členom 6(1) Direktive [direktiva o varnosti omrežij in informacij] [OP, prosimo, vstavite številko direktive, ko bo sprejeta], brez odlašanja obvesti pristojni organ v matični državi članici in organ EBA o priglasitvah incidentov v zvezi z varnostjo omrežij in informacij, ki jih je prejel od ponudnikov plačilnih storitev.
3. Po prejemu obvestila, in če je ustrezno, organ EBA o tem uradno obvesti pristojne organe v drugih državah članicah.
4. Poleg izpolnjevanja določb člena 14(4) Direktive [direktiva o varnosti omrežij in informacij] [OP, prosimo, vstavite številko direktive, ko bo sprejeta] ponudnik plačilnih storitev, kadar lahko varnostni incident vpliva na finančne interese uporabnikov plačilnih storitev ponudnika plačilnih storitev, brez odlašanja obvesti uporabnike njegovih plačilnih storitev o incidentu ter o možnih ukrepih, ki jih lahko sprejmejo sami, da bi zmanjšali negativne učinke incidenta.

Člen 86

Izvajanje in poročanje

1. Države članice zagotovijo, da ponudniki plačilnih storitev organu, določenemu v skladu s členom 6(1) Direktive [direktiva o varnosti omrežij in informacij] [OP, prosimo, vstavite številko direktive, ko bo sprejeta], enkrat letno zagotavljajo posodobljene informacije o oceni operativnih in varnostnih tveganj, povezanih s plačilnimi storitvami, ki jih opravljajo, in o ustreznosti ukrepov za zmanjšanje tveganj in nadzornih mehanizmov, ki se izvajajo kot odziv na ta tveganja. Organ, določen v skladu s členom 6(1) Direktive [direktiva o varnosti omrežij in informacij] [OP, prosimo, vstavite številko direktive, ko bo sprejeta], brez odlašanja pošlje kopijo teh informacij pristojnemu organu v matični državi članici.
2. Brez poseganja v člena 14 in 15 Direktive [direktiva o varnosti omrežij in informacij] [OP, prosimo, vstavite številko direktive, ko bo sprejeta] EBA v tesnem sodelovanju z ECB pripravi smernice o vzpostavitvi, izvajanju in spremljanju varnostnih ukrepov, po potrebi vključno s postopki certificiranja. Med drugim upošteva standarde in/ali specifikacije, ki jih objavi Komisija v skladu s členom 16(2) Direktive [direktiva o varnosti omrežij in informacij] [OP, prosimo, vstavite številko direktive, ko bo sprejeta].
3. EBA v tesnem sodelovanju z ECB redno pregleduje smernice, in sicer najmanj vsaki dve leti.
4. Brez poseganja v člena 14 in 15 Direktive [direktiva o varnosti omrežij in informacij] [OP, prosimo, vstavite številko direktive, ko bo sprejeta] EBA izda smernice, na podlagi katerih ponudniki plačilnih storitev lažje opredelijo glavne incidente in okoliščine, v katerih mora plačilna institucija priglasiti varnostni incident. Navedene smernice se izdajo do [vstavite datum – dve leti od začetka veljavnosti te direktive].

Člen 87
Avtentikacija

1. Države članice zagotovijo, da ponudnik plačilnih storitev opravi močno avtentikacijo, ko plačnik odredi elektronsko plačilno transakcijo, razen če smernice EBA dovoljujejo posebne izjeme na podlagi tveganj, povezanih z opravljeno plačilno storitvijo. To velja tudi za tretjega ponudnika plačilnih storitev, kadar odredi plačilno transakcijo v imenu plačnika. Ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, omogoči tretjemu ponudniku plačilnih storitev, da se zanaša na njegove metode za avtentikacijo, kadar deluje v imenu uporabnika plačilnih storitev.
2. Kadar ponudnik plačilnih storitev zagotavlja storitve iz točke 7 Priloge I, mora sam dokazati svojo istovetnost pri ponudniku plačilnih storitev, ki vodi račun imetnika računa.
3. EBA v tesnem sodelovanju z ECB v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice, naslovljene na ponudnike plačilnih storitev iz člena 1(1) te direktive, o naj sodobnejših metodah za avtentikacijo strank in o vseh izjemah pri uporabi močne avtentikacije strank. Navedene smernice se izdajo do [vstavite datum – dve leti od dneva začetka veljavnosti te direktive] in se redno posodablajo, kadar je potrebno.

POGLAVJE 6

IZVENSODNI PRITOŽBENI POSTOPKI IN POSTOPKI ZA IZVENSODNO REŠEVANJE SPOROV

ODDELEK 1 ***PRITOŽBENI POSTOPKI***

Člen 88
Pritožbe

1. Države članice zagotovijo, da se vzpostavijo postopki, ki uporabnikom plačilnih storitev in drugim zainteresiranim stranem, vključno z združenji potrošnikov, omogočajo vlaganje pritožb pri pristojnih organih v zvezi z domnevnimi kršitvami te direktive s strani ponudnika plačilnih storitev.
2. Po potrebi in brez poseganja v pravico, da vložijo pravno sredstvo pri sodišču v skladu z nacionalnim procesnim pravom, pristojni organi v odgovoru obvestijo pritožnika o obstoju izvensodnih pritožbenih postopkov in postopkov za izvensodno reševanje sporov, vzpostavljenih v skladu s členom 91.

Člen 89
Pristojni organi

1. Države članice imenujejo pristojne organe za zagotavljanje in spremljanje dejanskega izpolnjevanja določb te direktive. Navedeni pristojni organi sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotavljanje takšnega izpolnjevanja. Pristojni organi so neodvisni od ponudnikov plačilnih storitev. Navedeni pristojni organi so pristojni organi v smislu člena 4(2) Uredbe 1039/2010.
2. Organi iz odstavka 1 morajo imeti vsa potrebna pooblastila za opravljanje svojih nalog. Kadar je za zagotavljanje in spremljanje dejanskega izpolnjevanja določb te direktive pristojnih več organov, države članice zagotovijo, da ti organi tesno sodelujejo in učinkovito opravljajo svoje naloge.
3. V primeru kršitev ali domnevnih kršitev določb nacionalne zakonodaje, sprejetih na podlagi naslovov III in IV, so pristojni organi iz odstavka 1 tega člena tisti iz matične države članice ponudnika plačilnih storitev, razen za zastopnike in podružnice,

ustanovljene v skladu s pravico do ustanavljanja, za katere so pristojni organi države članice gostiteljice.

4. Države članice Komisijo obvestijo o pristojnih organih iz odstavka 1, ki so jih imenovale, najpozneje do [... eno leto po začetku veljavnosti te direktive]. Komisijo obvestijo o morebitni delitvi nalog med temi organi. O vsaki naknadni spremembi v zvezi z imenovanjem in pristojnostmi navedenih organov takoj obvestijo Komisijo.

ODDELEK 2

IZVENSODNI POSTOPKI ZA REŠEVANJE SPOROV IN SANKCIJE

Člen 90

Notranje reševanje sporov

1. Države članice zagotovijo, da ponudniki plačilnih storitev vzpostavijo ustrezne in učinkovite postopke za reševanje pritožb potrošnikov za obravnavanje pritožb uporabnikov plačilnih storitev v zvezi s pravicami in obveznostmi, ki izhajajo iz te direktive.
2. Države članice zahtevajo, da si ponudniki plačilnih storitev prizadevajo, kolikor je mogoče, pisno odgovoriti na pritožbe uporabnikov plačilnih storitev in obravnavati vse zadeve v ustreznem času, najpozneje pa v 15 delovnih dneh. V izjemnih primerih, če odgovor ne more biti zagotovljen v 15 delovnih dneh zaradi razlogov, na katere ponudnik plačilnih storitev ne more vplivati, mora ta poslati začasni odgovor, v katerem jasno navede razloge za zamudo pri odgovoru na pritožbo in določi rok, v katerem bo potrošnik prejel končni odgovor. Ta rok v nobenem primeru ne sme biti daljši od dodatnih 30 delovnih dni.
3. Ponudnik plačilnih storitev obvesti uporabnika plačilnih storitev o subjektih za izvensodno reševanje sporov, ki so pristojni za obravnavo sporov v zvezi s pravicami in obveznostmi, ki izhajajo iz te direktive.
4. Informacije iz odstavka 2 morajo biti enostavno, neposredno, vidno in trajno dostopne na spletni strani ponudnika plačilnih storitev, če ta obstaja, v splošnih pogojih pogodb, sklenjenih med ponudnikom in uporabnikom plačilnih storitev, ter na računih, povezanih s takimi pogodbami. V njih mora biti navedeno, kako se lahko pridobijo nadaljnje informacije o zadevnem subjektu za izvensodno reševanje sporov in pogojih za uporabo subjekta.

Člen 91

Izvensodno reševanje sporov

1. Države članice zagotovijo, da se v skladu z zadevno nacionalno zakonodajo in zakonodajo Unije in ob uporabi obstoječih organov, če je ustrezno, vzpostavijo ustrezni in učinkoviti izvensodni pritožbeni postopki ter postopki za izvensodno reševanje sporov med uporabniki in ponudniki plačilnih storitev v zvezi s pravicami in obveznostmi, ki izhajajo iz te direktive. Države članice zagotovijo, da se taki postopki uporabljajo za ponudnike plačilnih storitev in da zajemajo tudi dejavnosti imenovanih zastopnikov.
2. Države članice zahtevajo, da organi iz odstavka 1 sodelujejo pri reševanju čezmejnih sporov v zvezi s pravicami in obveznostmi, ki izhajajo iz te direktive.

Člen 92
Sankcije

1. Države članice zagotovijo, da lahko ponudniki plačilnih storitev in tretji ponudniki plačilnih storitev odgovarjajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih v skladu s to direktivo.
2. Brez poseganja v pravico držav članic, da izrekajo kazenske sankcije, države članice zagotovijo, da lahko pristojni organi sprejemajo ustrezne upravne ukrepe in izrekajo upravne sankcije, kadar ponudniki plačilnih storitev in tretji ponudniki plačilnih storitev iz odstavka 1 kršijo nacionalne predpise, sprejete pri prenosu te direktive, ter zagotovijo, da se uporabljajo. Navedeni ukrepi in sankcije morajo biti učinkoviti, sorazmerni in odvračilni.

NASLOV V

DELEGIRANI AKTI

Člen 93

Delegirani akti

Komisija je v skladu s členom 94 pooblaščen za sprejetje delegiranih aktov v zvezi s:

- (a) prilagoditvijo sklica na Priporočilo 2003/361/ES v členu 4(29), če se to priporočilo spremeni;
- (b) posodobitvijo zneskov iz člena 27(1) in člena 66(1), da se upoštevajo inflacija in večje spremembe na trgu.

Člen 94

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov se na Komisijo prenese pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo iz člena 93 se na Komisijo prenese za nedoločen čas, in sicer od [vstavite datum – začetek veljavnosti zakonodajnega akta].
3. Pooblastilo iz člena 93 lahko kadar koli prekličeta Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu prekličeta pooblastilo, na katerega se sklep nanaša. Preklic začne veljati dan po objavi sklepa v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši datum, določen v njem. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o tem hkrati obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 93, začne veljati samo, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotujeta v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet uradno obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta se ta rok podaljša za dva meseca.

NASLOV VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 95

Popolna uskladitev

1. Kolikor ta direktiva vsebuje usklajene določbe, države članice brez poseganja v člen 31(2), člen 34, člen 35(2), člen 48(6), člen 50(3), člen 51(3), člen 54(2), člen 56(2), člen 77 in člen 96 ne ohranijo ali uvedejo drugih določb, razen tistih, določenih v tej direktivi.
2. Če država članica uporabi katero od možnosti iz odstavka 1, o tem in o vseh naknadnih spremembah obvesti Komisijo. Komisija objavi informacije na spletni strani ali na drug, lahko dostopen način.
3. Države članice zagotovijo, da ponudniki plačilnih storitev ne odstopajo v škodo uporabnikov plačilnih storitev od določb nacionalne zakonodaje za izvajanje te direktive ali uskladitev z njenimi določbami, razen če je to v direktivi izrecno določeno.

Vendar se lahko ponudniki plačilnih storitev odločijo, da bodo uporabnikom plačilnih storitev odobrili ugodnejše pogoje.

Člen 96

Klavzula o pregledu

Komisija v petih letih od začetka veljavnosti te direktive Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Evropski centralni banki predstavi poročilo o izvajanju in učinku te direktive ter zlasti o ustreznosti in učinku pravil v zvezi z nadomestili, določenimi v členu 55(3) in (4).

Člen 97

Prehodna določba

1. Države članice pravnim osebam, ki so pred [*OP, prosimo, vstavite končni datum za prenos*] začele opravljati dejavnosti kot plačilna institucija v skladu z nacionalnimi zakoni, ki prenašajo Direktivo 2007/64/ES, dovolijo, da še naprej opravljajo navedene dejavnosti v skladu z zahtevami iz Direktive 2007/64/ES, ne da bi morale zaprositi za dovoljenje v skladu s členom 5 te direktive ali spoštovati druge določbe iz naslova II te direktive ali določbe, na katere se sklicuje v naslovu II te direktive do [*OP, prosimo, vstavite končni datum za prenos + 6 mesecev*].

Države članice od pravnih oseb iz prvega pododstavka zahtevajo, da predložijo vse ustrezne podatke pristojnim organom in tako slednjim omogočijo, da do [*OP, prosimo, vstavite končni datum za prenos + 6 mesecev*] presodijo, ali navedene pravne osebe izpolnjujejo zahteve iz te direktive, in če jih ne, katere ukrepe je treba sprejeti, da se zagotovi izpolnjevanje zahtev, oziroma ali je navedenim pravnim osebam primerno odvzeti dovoljenje.

Pravnim osebam iz prvega pododstavka, ki ob preveritvi s strani pristojnih organov izpolnjujejo zahteve iz naslova II te direktive, se izda dovoljenje in se jih vpiše v register matične države članice in register EBA iz členov 13 in 14 te direktive. Če navedene pravne osebe ne izpolnijo zahtev iz naslova II te direktive do [*OP, prosimo, vstavite končni datum za prenos + 6 mesecev*], se jim v skladu s členom 30 te direktive prepove opravljanje plačilnih storitev.

2. Države članice lahko določijo, da se pravnim osebam iz prvega pododstavka odstavka 1 tega člena samodejno izda dovoljenje in se jih vpiše v njihov nacionalni register domače

države članice in register EBA iz členov 13 in 14, če pristojni organi že imajo dokazila, da so izpolnjene zahteve iz členov 5 in 10. Pristojni organi pred izdajo dovoljenja o tem obvestijo zadevne subjekte.

3. Države članice pravnim ali fizičnim osebam, ki so pred [*OP, prosimo, vstavite končni datum za prenos*] začele opravljati dejavnosti kot plačilna institucija v smislu te direktive in ki jim je bila dovoljena opustitev v skladu s členom 26 Direktive 2007/64/ES, dovolijo, da še naprej opravljajo navedene dejavnosti v zadevnih državah članicah v skladu z Direktivo 2007/64/ES do [*OP, prosimo, vstavite končni datum za prenos + 12 mesecev*], ne da bi morale pridobiti dovoljenje v skladu s členom 5 ali 27 te direktive ali izpolnjevati druge določbe iz naslova II te direktive ali določbe, na katere se sklicuje v naslovu II te direktive. Vsem osebam, ki jim ni bilo izdano dovoljenje ali jim ni bila dovoljena opustitev v tem obdobju v skladu s to direktivo, je prepovedano opravljati plačilne storitve v skladu s členom 30 te direktive.

Člen 98

Spremembe Direktive 2002/65/ES

V členu 4 Direktive 2002/65/ES se odstavek 5 nadomesti z naslednjim:

„5. Kadar se uporablja tudi Direktiva [*OP, prosimo, vnesite številko te direktive*] Evropskega parlamenta in Sveta*, se določbe glede obveščanja iz člena 3(1) te direktive, razen pododstavkov (2)(c) do (g), (3)(a), (d) in (e) ter (4)(b), nadomestijo s členi 37, 38, 44 in 45 navedene direktive.“

* Direktiva ... Evropskega parlamenta in Sveta z dne [*vstavite polni naslov*](UL L..).

Člen 99

Sprememba Direktive 2013/36/EU

V Prilogi I k Direktivi 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁵⁰ se točka 4 nadomesti z naslednjim:

„(4) Plačilne storitve, kot so opredeljene v členu 4(3) Direktive 2014/XX/EU Evropskega parlamenta in Sveta* [*OP, prosimo, vstavite naslov in številko te direktive, ko bo sprejeta*].“

*Direktiva ... Evropskega parlamenta in Sveta z dne ...

Člen 100

Spremembe Direktive 2009/110/ES

V členu 18 Direktive 2009/110/ES se doda naslednji odstavek 4:

„4. Države članice institucijam za izdajo elektronskega denarja, ki so še pred sprejetjem Direktive [*OP, prosimo, vstavite številko te direktive*] Evropskega parlamenta in Sveta* začele opravljati dejavnosti v skladu s to direktivo in Direktivo 2007/64/ES v državi članici, v kateri deluje poslovodstvo, dovolijo, da še naprej opravljajo navedene dejavnosti v navedeni državi članici ali v drugi državi članici, ne da bi morale zaprositi za dovoljenje v skladu s členom 3 te direktive ali

⁵⁰ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

izpolnjevati druge zahteve iz naslova II te direktive ali zahteve, na katere se sklicuje v naslovu II te direktive [OP, prosimo, vstavite končni datum za prenos + 6 mesecev].

Države članice od pravnih oseb iz prvega pododstavka zahtevajo, da predložijo vse ustrezne podatke pristojnim organom in jim tako omogočijo, da do [OP, prosimo, vstavite končni datum za prenos + 6 mesecev] presodijo, ali navedene pravne osebe izpolnjujejo zahteve iz naslova II te direktive, in če jih ne, katere ukrepe je treba sprejeti, da se zagotovi izpolnjevanje zahtev, oziroma ali je navedenim pravnim osebam primerno odvzeti dovoljenje.

Pravnim osebam iz prvega pododstavka, ki ob preveritvi s strani pristojnih organov izpolnjujejo zahteve iz naslova II te direktive, se izda dovoljenje in se jih vpiše v register. Če navedene pravne osebe ne izpolnijo zahtev iz naslova II te direktive do [OP, prosimo, vstavite končni datum za prenos + 6 mesecev], se jim prepove izdaja elektronskega denarja.“

* Direktiva ... Evropskega parlamenta in Sveta z dne [vstavite polni naslov](UL L..).

Člen 101 **Razveljavitev**

Direktiva 2007/64/ES se razveljavi z učinkom od [OP, prosimo, vstavite datum – dan po datumu, določenem v prvem pododstavku člena 102(2)].

Vsako sklicevanje na razveljavljeno direktivo se šteje za sklicevanje na to direktivo in se bere v skladu s korelacijsko tabelo v Prilogi II.

Člen 102 **Prenos**

1. Države članice najpozneje [*dve leti po sprejetju*] sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Komisiji nemudoma sporočijo besedilo navedenih pravnih aktov.
2. Navedene pravne akte začnejo uporabljati [...].
Države članice se v sprejetih pravnih aktih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.
3. Države članice Komisiji sporočijo besedilo glavnih določb nacionalne zakonodaje, sprejete na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 103

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 104

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

*Za Evropski parlament
Predsednik*

*Za Svet
Predsednik*

PRILOGA I
PLAČILNE STORITVE (TRETJA OPREDELITEV V ČLENU 4)

1. Storitve, ki omogočajo polog gotovine na plačilni račun, in vse dejavnosti, ki so potrebne za upravljanje plačilnega računa.
2. Storitve, ki omogočajo dvig gotovine s plačilnega računa, in vse dejavnosti, ki so potrebne za upravljanje plačilnega računa.
3. Izvrševanje plačilnih transakcij, vključno s prenosom sredstev na plačilnem računu pri ponudniku plačilnih storitev uporabnika ali pri drugem ponudniku plačilnih storitev:
 - (a) izvrševanje direktnih obremenitev, vključno z enkratnimi direktnimi obremenitvami,
 - (b) izvrševanje plačilnih transakcij s plačilno kartico ali podobno napravo,
 - (c) izvrševanje kreditnih plačil, vključno s trajnimi nalogi.
4. Izvrševanje plačilnih transakcij, pri katerih so sredstva krita z odobritvijo posojila uporabniku plačilnih storitev:
 - (a) izvrševanje direktnih obremenitev, vključno z enkratnimi direktnimi obremenitvami,
 - (b) izvrševanje plačilnih transakcij s plačilno kartico ali podobno napravo,
 - (c) izvrševanje kreditnih plačil, vključno s trajnimi nalogi.
5. Izdajanje plačilnih instrumentov in/ali pridobivanje plačilnih transakcij.
6. Denarna nakazila.
7. Storitve, ki temeljijo na dostopu do plačilnih računov in jih zagotavlja ponudnik plačilnih storitev, ki ni ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račune, v obliki:
 - (a) storitev odreditve plačil,
 - (b) storitev zagotavljanja podatkov o računih.

PRILOGA II
KORELACIJSKA TABELA

Ta direktiva:		Direktiva 2007/64/ES:	
člen 1(1)		člen 1(1)	
člen 1(2)		člen 1(2)	
člen 2(1)		člen 2(1)	
člen 2(2)		člen 2(2)	
člen 2(3)		člen 2(3)	
člen 3 točka o) izbrisana		člen 3	
člen 4 dodane opredelitve		člen 4	
	člen 5 – dodana pravila za zahteve za izdajo dovoljenja	člen 5	
člen 6		člen 6	
člen 7(1)		člen 7(1)	
člen 7(2)		člen 7(2)	
člen 7(3)		člen 7(3)	
člen 8(1)		člen 8(1)	
člen 8(2)		člen 8(2)	
člen 8(3)		člen 8(3)	
člen 9(1)		člen 9(1)	
	člen 9(2), 9 (3) in (4) izbrisan	člen 9(2)	
člen 10(1)		člen 10(1)	
člen 10(2)		člen 10(2)	
člen 10(3)		člen 10(3)	
člen 10(4)		člen 10(4)	
člen 10(5)		člen 10(5)	
člen 10(6)		člen 10(6)	
člen 10(7)		člen 10(7)	
člen 10(8)		člen 10(8)	
člen 10(9)		člen 10(9)	
člen 11		člen 11	
člen 12(1)		člen 12(1)	
člen 12(2)		člen 12(2)	
člen 12(3)		člen 12(3)	
člen 13		člen 13	
člen 14(1)			
člen 14(2)			
člen 14(3)			
člen 14(4)			
člen 15		člen 14	
člen 16(1)		člen 15(1)	
člen 16(2)		člen 15(2)	
člen 16(3)		člen 15(3)	
člen 16(4)		člen 15(4)	
člen 17(1)		člen 16(1)	

člen 17(2)	člen 16(2)	
člen 17(3)		
člen 17(4)	člen 16(3)	
člen 17(5)	člen 16(4)	
člen 17(6)	člen 16(5)	
člen 18(1)	člen 17(1)	
člen 18(2)	člen 17(2)	
člen 18(3)	člen 17(3)	
člen 18(4)	člen 17(4)	
člen 18(5)	člen 17(5)	
člen 18(6)	člen 17(6)	
člen 18(7)	člen 17(7)	
člen 18(8)	člen 17(8)	
člen 18(9)		
člen 19(1)	člen 18(1)	
člen 19(2)	člen 18(2)	
člen 20	člen 19	
člen 21(1)	člen 20(1)	
člen 21(2)	člen 20(2)	
člen 21(3)	člen 20(3)	
člen 21(4)	člen 20(4)	
člen 21(5)	člen 20(5)	
člen 22(1)	člen 21(1)	
člen 22(2)	člen 21(2)	
člen 22(3)	člen 21(3)	
člen 23(1)	člen 22(1)	
člen 23(2)	člen 22(2)	
člen 23(3)	člen 22(3)	
člen 24(1)	člen 23(1)	
člen 24(2)	člen 23(2)	
člen 25(1)	člen 24(1)	
člen 25(2)(d) dodan	člen 24(2)	
člen 26(1)	člen 25(1)	
člen 26(2)	člen 25(2)	
člen 26(3)	člen 25(3)	
člen 26(4)	člen 25(4)	
člen 26(5)	člen 25(5)	
člen 26(6)		
člen 26(7)		
člen 26(8)		
člen 26(9)		
člen 27(1)	člen 26(1)	
člen 27(2)	člen 26(2)	
člen 27(3)	člen 26(3)	
člen 27(4)	člen 26(4)	
člen 27(5)	člen 26(5)	

člen 27(6)	člen 26(6)	
člen 28	člen 27	
člen 29(1)	člen 28(1)	
člen 29(2)(c) izbrisan	člen 28(2)	
člen 30(1)	člen 29	
člen 30(2)		
člen 31(1)	člen 30(1)	
člen 31(2)	člen 30(2)	
člen 31(3)	člen 30(3)	
člen 32	člen 31	
člen 33(1)	člen 32(1)	
člen 33(2)	člen 32(2)	
člen 33(3)	člen 32(3)	
člen 34	člen 33	
člen 35(1)	člen 34(1)	
člen 35(2)	člen 34(2)	
člen 36(1)	člen 35(1)	
člen 36(2)	člen 35(2)	
člen 37(1)	člen 36(1)	
člen 37(2)	člen 36(2)	
člen 37(3)	člen 36(3)	
člen 38(1)	člen 37(1)	
člen 38(2)		
člen 38(3)	člen 37(2)	
člen 39		
člen 40		
člen 41	člen 38	
člen 42	člen 39	
člen 43	člen 40	
člen 44(1)	člen 41(1)	
člen 44(2)	člen 41(2)	
člen 44(3)	člen 41(3)	
člen 45(1)	člen 42(1)	
člen 45(2)	člen 42(2)	
člen 45(3)	člen 42(3)	
člen 45(4)	člen 42(4)	
člen 45(5)	člen 42(5)	
člen 45(6)	člen 42(6)	
člen 45(7)	člen 42(7)	
člen 46	člen 43	
člen 47(1)	člen 44(1)	
člen 47(2)	člen 44(2)	
člen 47(3)	člen 44(3)	
člen 48(1)	člen 45(1)	
člen 48(2)	člen 45(2)	
člen 48(3)	člen 45(3)	

člen 48(4)	člen 45(4)	
člen 48(5)	člen 45(5)	
člen 48(6)	člen 45(6)	
člen 49	člen 46	
člen 50(1)	člen 47(1)	
člen 50(2)	člen 47(2)	
člen 50(3)	člen 47(3)	
člen 51(1)	člen 48(1)	
člen 51(2)	člen 48(2)	
člen 51(3)	člen 48(3)	
člen 52(1)	člen 49(1)	
člen 52(2)	člen 49(2)	
člen 53(1)	člen 50(1)	
člen 53(2)	člen 50(2)	
člen 54(1)	člen 51(1)	
člen 54(2)	člen 51(2)	
člen 54(3)	člen 51(3)	
člen 54(4)	člen 51(4)	
člen 55(1)	člen 52(1)	
člen 55(2)	člen 52(2)	
člen 55(3)	člen 52(3)	
člen 55(4)		
člen 56(1)	člen 53(1)	
člen 56(2)	člen 53(2)	
člen 56(3)	člen 53(3)	
člen 57(1)	člen 54(1)	
člen 57(2)	člen 54(2)	
člen 57(3)	člen 54(3)	
člen 57(4)	člen 54(4)	
člen 58(1)		
člen 58(2)		
člen 58(3)		
člen 58(4)		
člen 59(1)		
člen 59(2)		
člen 59(3)		
člen 60(1)	člen 55(1)	
člen 60(2)	člen 55(2)	
člen 60(3)	člen 55(3)	
člen 60(4)	člen 55(4)	
člen 61(1)	člen 56(1)	
člen 61(2)	člen 56(2)	
člen 62(1)	člen 57(1)	
člen 62(2)	člen 57(2)	
člen 63(1)	člen 58	
člen 63(2)		

člen 64(1)	člen 59(1)	
člen 64(2)	člen 59(2)	
člen 65(1)	člen 60(1)	
člen 65(2)		
člen 65(3)	člen 60(2)	
člen 66(1)	člen 61(1) in (2)	
člen 66(2)	člen 61(4) in (5)	
člen 67(1)	člen 62(1)	
člen 67(2)	člen 62(2)	
člen 67(3)	člen 62(3)	
člen 68(1)	člen 63(1)	
člen 68(2)	člen 63(2)	
člen 69(1)	člen 64(1)	
člen 69(2)	člen 64(2)	
člen 70(1)	člen 65(1)	
člen 70(2)	člen 65(2)	
člen 70(3)	člen 65(3)	
člen 71(1)	člen 66(1)	
člen 71(2)	člen 66(2)	
člen 71(3)	člen 66(3)	
člen 71(4)	člen 66(4)	
člen 71(5)	člen 66(5)	
člen 72(1)	člen 67(1)	
člen 72(2)	člen 67(2)	
člen 72(3)	člen 67(3)	
člen 73(1)	člen 68(1)	
člen 73(2)	člen 68(2)	
člen 74(1)	člen 69(1)	
člen 74(2)	člen 69(2)	
člen 74(3)	člen 69(3)	
člen 75	člen 70	
člen 76	člen 71	
člen 77	člen 72	
člen 78(1)	člen 73(1)	
člen 78(2)	člen 73(2)	
člen 79(1)	člen 74(1)	
člen 79(2)	člen 74(2)	
člen 79(3)	člen 74(2)	
člen 79(4)	člen 74(2)	
člen 79(5)	člen 74(3)	
člen 80(1)	člen 75(1)	
člen 80(2)	člen 75(2)	
člen 80(3)	člen 75(3)	
člen 81	člen 76	
člen 82(1)	člen 77(1)	
člen 82(2)	člen 77(2)	

člen 83	člen 78	
člen 84	člen 79	
člen 85(1)		
člen 85(2)		
člen 85(3)		
člen 85(4)		
člen 86(1)		
člen 86(2)		
člen 86(3)		
člen 86(4)		
člen 87(1)		
člen 87(2)		
člen 87(3)		
člen 88(1)	člen 80(1)	
člen 88(2)	člen 80(2)	
člen 89(1)		
člen 89(2)		
člen 89(3)	člen 82(2)	
člen 89(4)		
člen 90(1)		
člen 90(2)		
člen 90(3)		
člen 91(1)	člen 83(1)	
člen 91(2)	člen 83(2)	
člen 92(1)		
člen 92(2)		
člen 93	člen 84	
člen 94(1)		
člen 94(2)		
člen 94(3)		
člen 94(4)		
člen 94(5)		
člen 95(1)	člen 86(1)	
člen 95(2)	člen 86(2)	
člen 95(3)	člen 86(3)	
člen 96	člen 87	
člen 97	člen 88	
člen 98(1)		
člen 98(2)		
člen 99(1)		
člen 99(2)		
člen 101		
člen 102(1)	člen 94(1)	
člen 102(2)	člen 94(1)	
člen 102(3)	člen 94(2)	

člen 103	člen 95	
člen 104	člen 96	
Priloga I	Priloga	

PRILOGA III
Ocena finančnih posledic zakonodajnega predloga – agencije

- 1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE**
 - 1.1. Naslov predloga/pobude**
 - 1.2. Zadevna področja v strukturi ABM/ABB**
 - 1.3. Vrsta predloga/pobude**
 - 1.4. Cilji**
 - 1.5. Utemeljitev predloga/pobude**
 - 1.6. Trajanje ukrepa in finančnih posledic**
 - 1.7. Načrtovani načini upravljanja**

- 2. UKREPI UPRAVLJANJA**
 - 2.1. Pravila o spremljanju in poročanju**
 - 2.2. Upravljavski in kontrolni sistem**
 - 2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti**

- 3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE**
 - 3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice**
 - 3.2. Ocenjene posledice za odhodke**
 - 3.2.1. Povzetek ocenjenih posledic za odhodke*
 - 3.2.2. Ocenjene posledice za odobritve [organa]*
 - 3.2.3. Ocenjene posledice za človeške vire [organa]*
 - 3.2.4. Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom*
 - 3.2.5. Udeležba tretjih oseb pri financiranju*
 - 3.3. Ocenjene posledice za prihodke**

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta o plačilnih storitvah na notranjem trgu, o spremembah direktiv 2002/65/ES in 2013/36/EU ter o razveljavitvi Direktive 2007/64/ES.

1.2. Zadevna področja v strukturi ABM/ABB⁵¹

Notranji trg – maloprodajne finančne storitve.

Varstvo potrošnikov – finančne storitve.

1.3. Vrsta predloga/pobude

Predlog/pobuda se nanaša na **nov ukrep**.

1.4. Cilji

1.4.1. Večletni strateški cilji Komisije, ki naj bi bili doseženi s predlogom/pobudo

Spodbujanje pametne in vključujoče rasti.

Ekonomska, socialna in teritorialna kohezija.

1.4.2. Posamezni cilji in zadevne dejavnosti v strukturi ABM/ABB

Razviti vseevropski trg za elektronska plačila, kar bo potrošnikom, trgovcem na drobno in drugim udeležencem na trgu omogočilo, da v celoti izkoristijo prednosti notranjega trga EU.

Odpraviti vrzeli na področju standardizacije in interoperabilnosti za kartična, spletna in mobilna plačila.

Odpraviti ovire za konkurenco, zlasti pri kartičnih in spletnih plačilih.

Uskladiti prakse pri zaračunavanju nadomestil in usmerjanju potrošnikov za plačilne storitve po vsej EU.

Zagotoviti, da so nove vrste plačilnih storitev in instrumentov zajete v regulativnem okviru za plačila malih vrednosti v EU.

Zagotoviti dosledno uporabo zakonodajnega okvira (direktive o plačilnih storitvah) in uskladiti izvajanje v praksi predpisov o izdaji dovoljenj in nadzoru za plačilne storitve v vseh državah članicah.

Zagotoviti ustrezno in dosledno zaščito interesov potrošnikov na področju plačilnih transakcij, vključno z razširitvijo regulativne zaščite na nove načina izvajanja plačilnih transakcij in inovativne plačilne storitve.

1.4.3. Pričakovani rezultati in posledice

Navedite, kakšne posledice naj bi imel(-a) predlog/pobuda za upravičence/ciljne skupine.

Predlagane spremembe bodo zagotovile večjo pravno jasnost in enake konkurenčne pogoje, kar bo privedlo do nižanja stroškov in cen za uporabnike plačilnih storitev, večje izbire in preglednosti pri plačilnih storitvah, manj ovir za inovativne plačilne storitve ter zagotovilo varnost in preglednost plačilnih storitev. Cilj predlaganih ukrepov je, da se to izvede tehnološko nevtralnno, tako da bo uporabno tudi, ko se bodo plačilne storitve nadalje razvijale. Ti cilji bodo doseženi s posodobitvijo in dopolnitvijo obstoječega okvira za plačilne storitve, določitvijo pravil za povečanje preglednosti, inovacij in varnosti na področju plačil malih vrednosti ter povečanjem skladnosti med nacionalnimi predpisi s posebnim poudarkom na legitimnih potrebah potrošnikov.

⁵¹ ABM: upravljanje po dejavnostih, ABB: oblikovanje proračuna po dejavnostih.

1.4.4. Kazalniki rezultatov in posledic

Ko bo direktivo začela uporabljati vsaj velika večina držav članic, bo Komisija ocenila izvajanje in učinke te direktive na podlagi ocene skladnosti nacionalnih izvedbenih ukrepov in študije učinkov direktive na trg. O rezultatih in predlaganih nadaljnjih ukrepih bo poročala Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Evropski centralni banki.

1.5. Utemeljitev predloga/pobude

1.5.1. Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno

Direktiva bo izboljšala delovanje notranjega trga za plačilne storitve in bolj na splošno za vse blago in storitve, saj obstaja potreba po inovativnih, učinkovitih in varnih načinih plačevanja. Osredotoča se zlasti na:

- zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev vsem kategorijam ponudnikov plačilnih storitev, vključno z novimi ponudniki, kar povečuje izbiro, učinkovitost, preglednost in varnost plačil malih vrednosti;
- zmanjšanje ovir za izvajanje inovativnih čezmejnih kartičnih, spletnih in mobilnih plačilnih storitev, ker zagotavlja enoten trg za vsa plačila malih vrednosti.

Poleg tega bo direktiva zagotovila pravo ravnovesje med visoko ravno varstva potrošnikov in konkurenčnostjo podjetij, zato bodo morali trgovci zaračunana nadomestila omejiti na dejansko nastale stroške.

Olajšala bo tudi ekonomske transakcije znotraj Unije, kar bo prispevalo k doseganju širših ciljev strategije EU 2020 in spodbujanju nove rasti.

1.5.2. Dodana vrednost ukrepanja EU

V skladu z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji države članice ciljev tega predloga ne morejo zadovoljivo doseči in se zato lahko lažje dosežejo na ravni Unije. Integriran evropski trg elektronskih plačil malih vrednosti prispeva k doseganju cilja iz člena 3 Pogodbe o Evropski uniji, ki določa vzpostavitev notranjega trga. Koristi integracije trga vključujejo večjo konkurenco med ponudniki plačilnih storitev ter več izbire, inovativnosti in varnosti za uporabnike plačilnih storitev, zlasti potrošnike. Integrirani trg plačil, ki temelji na omrežjih, ki presegajo nacionalne meje, po svoji naravi zahteva pristop na ravni EU, saj se morajo zaradi doseganja pravne varnosti in enakih konkurenčnih pogojev za vse udeležence na trgu v vseh državah članicah uporabljati usklajena načela, pravila, postopki in standardi. Alternativa pristopu, ki zajema sodelovanje celotne Skupnosti, bi bil sistem večstranskih ali dvostranskih sporazumov, katerih zapletenost in stroški bi bili preveliki v primerjavi z zakonodajo na ravni EU. Morebitno posredovanje na ravni EU je zato v skladu z načelom subsidiarnosti.

1.5.3. Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti

Analiza veljavnega regulativnega okvira in zlasti direktive o plačilnih storitvah je izpostavila naslednja vprašanja:

– Nedosledna uporaba obstoječih pravil v državah članicah zaradi velikega števila možnosti in pogosto zelo splošnih meril za uporabo. Zlasti se zdi, da so nekatere izjeme, določene v direktivi o plačilnih storitvah, preveč splošne ali zastarele glede na razvoj trga in se razlagajo zelo različno. Vrzeli v področju uporabe nastajajo tudi pri plačilih, kjer se ena stran transakcije nahaja zunaj EGP, in plačilih v valutah držav, ki niso članice EU, kar povzroča nadaljnjo razdrobljenost trga, regulativno arbitražo in izkrivljanje konkurence.

– Pravna praznina za nekatere nove ponudnike spletnih storitev, kot so tretji ponudniki, ki ponujajo odrejanje plačil prek spletnega bančništva. Te storitve predstavljajo izvedljivo in pogosto cenejšo alternativo kartičnim plačilom in so zanimive tudi za potrošnike, ki nimajo kartic. Vendar trenutni

poslovni modeli vzbujaajo nekatere pomisleke v bankah in določenih državah članicah, ker obstoječi zakonodajni okvir trenutno ne zajema teh ponudnikov. Pravna praznina lahko omeji inovacije in ustreznost pogojev dostopa na trg.

– Pomanjkanje standardizacije in interoperabilnosti različnih možnosti plačevanja (kartična, spletna in mobilna plačila) z različnih vidikov in v različnem obsegu, zlasti na čezmejni ravni, kar je še slabše zaradi šibkih upravljaljskih ureditev za evropski trg plačil malih vrednosti.

Zaradi različnih in neskladnih praks zaračunavanja nadomestil (za uporabo posameznega plačilnega instrumenta, ki ga uporabljajo trgovci) med državami članicami (pri čemer približno polovica držav članic dovoljuje, druga polovica pa prepoveduje zaračunavanje doplačil) obstaja za potrošnike pri nakupovanju v tujini ali prek spleta precejšnja zmeda, konkurenčni pogoji pa niso za vse enaki.

– Na področju plačilnih kartic obstaja več restriktivnih poslovnih pravil in praks, ki izkrivljajo konkurenco (v zvezi z večstranskimi medbančnimi provizijami ter pravili o izbiri in prožnosti trgovcev glede sprejemanja kartic).

Pregled evropskega okvira in zlasti direktive o plačilnih storitvah ter posvetovanja o zeleni knjigi Komisije o kartičnih, spletnih in mobilnih plačilih leta 2012 so tako privedli do sklepa, da so potrebni dodatni ukrepi in posodobitve predpisov, vključno s prilagoditvijo direktive o plačilnih storitvah, da bo lahko plačilni okvir bolje služil potrebam učinkovitega evropskega trga plačil in polno prispeval k plačilnemu okolju, ki spodbuja konkurenco, inovativnost in varnost.

1.5.4. Skladnost in možnosti sinergij z drugimi ustreznimi instrumenti

Pravni okvir, ki ga določajo direktiva o plačilnih storitvah, Uredba (ES) 924/2009 o čezmejnih plačilih in druga direktiva o elektronskem denarju (2009/110/ES), je že omogočil precejšen napredek pri splošnem povezovanju evropskega trga plačil malih vrednosti. Uredba (EU) št. 260/2012 o končnem datumu za migracijo na SEPA določa roke za uvedbo vseevropskih kreditnih plačil in direktnih obremenitev, s katerimi bodo od leta 2014 v celoti nadomeščeni nacionalni sistemi nacionalnih in čezmejnih plačil v eurih v EU. Regulativni okvir dopolnjujejo številne preiskave in sklepi Komisije v skladu s konkurenčnim pravom EU na področju maloprodajnih plačil v zadnjih letih.

Vendar je trg plačil malih vrednosti zelo dinamičen in zanj je bila v zadnjih nekaj letih značilna velika rast inovacij. Pomembna področja trga plačil, zlasti kartična plačila in novi načini plačevanja, kot so spletna in mobilna plačila, so pogosto še vedno razdrobljena po nacionalnih mejah, kar predstavlja oviro za inovativne in uporabnikom prijazne digitalne plačilne storitve, da bi se učinkovito razvile in potrošnikom in trgovcem na drobno zagotovile učinkovite, priročne in varne plačilne metode (z morebitno izjemo kreditnih kartic) na vseevropski ravni, ki bi omogočale nakup čedalje večjega števila različnega blaga in storitev. Zadnja dogajanja na teh trgih so izpostavila tudi nekatere regulativne praznine v sedanjem pravnem okviru za plačila in pomanjkljivosti na trgih za kartična, spletna in mobilna plačila, ki so obravnavane v tej pobudi.

1.6. Trajanje ukrepa in finančnih posledic

Časovno omejen(-a) predlog/pobuda:

- trajanje predloga/pobude od [D. MMMM] LLLL do [D. MMMM] LLLL,
- finančne posledice med letoma LLLL in LLLL.

Časovno neomejen(-a) predlog/pobuda:

1.7. Načrtovani načini upravljanja ⁵²

Za proračun za leto 2015

Posredno centralizirano upravljanje – prenos izvajanja na:

- izvajalske agencije,
- Deljeno upravljanje z državami članicami.
- Posredno upravljanje s prenosom pooblastil za izvrševanje proračuna na:
 - mednarodne organizacije in njihove agencije (bodo še določene);
 - EIB in Evropski investicijski sklad;
 - organe iz členov 208 in 209;
 - subjekte javnega prava;
 - subjekte zasebnega prava, ki opravljajo javne storitve, kolikor ti subjekti zagotavljajo ustrezna finančna jamstva;
 - subjekte zasebnega prava države članice, ki so pooblaščenici za izvajanje javno-zasebnih partnerstev in ki zagotavljajo ustrezna finančna jamstva;
 - osebe, pooblaščenice za izvajanje določenih ukrepov v okviru SZVP v skladu z naslovom V PEU in so opisane v zadevnem temeljnem aktu.

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1. Pravila o spremljanju in poročanju

Navedite pogostost in pogoje.

Člen 81 Uredbe o ustanovitvi Evropskega bančnega organa (EBA) zahteva, da Komisija do 2. januarja 2014 in vsaka tri leta po tem objavi splošno poročilo o izkušnjah, pridobljenih pri delovanju EBA. Komisija bo v ta namen objavila splošno poročilo, ki ga bo predložila Evropskemu parlamentu in Svetu.

2.2. Upravljavski in kontrolni sistem

2.2.1. Ugotovljena tveganja

V zvezi z zakonito, gospodarno, učinkovito in uspešno uporabo odobritev, ki izhajajo iz predloga, se pričakuje, da predlog ne bi prinesel novih tveganj, ki jih trenutno ne zajema obstoječi okvir za notranjo kontrolo EBA.

2.2.2. Načrtovani načini kontrole

Uporabljali se bodo sistemi upravljanja in nadzora, kot je določeno v Uredbi o ustanovitvi Evropskega bančnega organa (1093/2010).

⁵² Pojasnila o načinih upravljanja in sklici na finančno uredbo so na voljo na spletišču BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

Navedite obstoječe ali načrtovane preprečevalne in zaščitne ukrepe.

Za namene boja proti goljufijam, korupciji in drugim nezakonitim dejanjem se določbe Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), brez omejitev uporabljajo za EBA.

EBA pristopi k Medinstitucionalnemu sporazumu z dne 25. maja 1999 med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Komisijo Evropskih skupnosti o notranjih preiskavah Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) in takoj sprejme ustrezne določbe za vse svoje osebje.

Odločitve o financiranju ter sporazumi in iz njih izhajajoči izvedbeni instrumenti morajo izrecno določati, da lahko Računsko sodišče in OLAF po potrebi opravljata preglede na kraju samem pri prejemnikih denarnih sredstev, ki jih izplača EBA, in osebju, odgovornem za njihovo dodelitev.

Člena 64 in 65 uredbe o ustanovitvi EBA vsebujeta določbe glede izvajanja in nadzora nad proračunom EBA ter finančna pravila, ki se uporabljajo.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice

Obstoječe proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic.

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	številka [poimenovanje.....]	dif./nedif. ⁽⁵³⁾	držav Efte ⁵⁴	držav kandidat ⁵⁵	tretjih držav	po členu 21(2)(b) finančne uredbe
1.a	12.03.02 Evropski bančni organ	dif.	DA	DA	NE	NE

3.2. Ocenjene posledice za odhodke

Nove naloge bodo izvajali človeški viri, razpoložljivi v okviru proračunskega postopka letne dodelitve virov, in sicer ob upoštevanju proračunskih omejitev, ki veljajo za vse organe EU in so v skladu s finančnimi programi za agencije.

3.2.1. Povzetek ocenjenih posledic za odhodke

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Razdelek večletnega finančnega okvira		1.a	Konkurenčnost za rast in delovna mesta						
GD MARKT			2015	2016	2017	2018	2019	2020	SKUPAJ
12.03.02	obveznosti	(1)	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609
	plačila	(2)	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609

⁵³ Dif. = diferencirana sredstva / nedif. = nediferencirana sredstva.

⁵⁴ Efta: Evropsko združenje za prosto trgovino.

⁵⁵ Države kandidatke in po potrebi potencialne države kandidatke z Zahodnega Balkana.

Odobritve za GD MARKT SKUPAJ	obveznosti	=1+1a +3a	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609
	plačila	=2+2a +3b	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		2015 ⁵⁶	2016	2017	2018	2019	2020	SKUPAJ
Odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 5 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	obveznosti	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609
	plačila	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609

⁵⁶

Leto N je leto začetka izvajanja predloga/pobude.

3.2.2. *Ocenjene posledice za odobritve [organa]*

Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za poslovanje.

3.2.3. *Ocenjene posledice za človeške vire [organa]*

3.2.3.1. Povzetek

Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za upravne zadeve.

3.2.3.2. Ocenjene potrebe po človeških virih za matični GD

Za predlog/pobudo niso potrebni človeški viri.

3.2.4. *Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom*

Predlog/pobuda je v skladu z veljavnim večletnim finančnim okvirom.

3.2.5. *Udeležba tretjih oseb pri financiranju*

V predlogu/pobudi je načrtovano sofinanciranje, kot je ocenjeno v nadaljevanju:

Odobritve v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Skupaj
Države članice	0,240	0,225	0,112	0,112	0,112	0,112	0,913
Sofinancirane odobritve SKUPAJ	0,240	0,225	0,112	0,112	0,112	0,112	0,913

3.3. **Ocenjene posledice za prihodke**

Predlog/pobuda nima finančnih posledic za prihodke.

Priloga 1

Pri pregledu direktive o plačilnih storitvah so bile določene naslednje posebne pristojnosti in naloge za organ EBA, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta.

Člen 14 – razvoj in upravljanje spletnega portala

– Razvoj in upravljanje spletnega portala, ki bo služil kot evropska točka za elektronski dostop in povezoval nacionalne javne registre iz člena 13, ter priprava osnutkov regulativnih standardov, ki določajo tehnične zahteve v zvezi z dostopom do informacij v teh javnih registrih.

Člen 26 – obveznosti EBA v okviru postopka v zvezi z enotnim dovoljenjem za čezmejno opravljanje plačilnih storitev:

- Priprava smernic v zvezi z vprašanjem, ali začetek opravljanja dejavnosti v drugi državi članici na podlagi ureditve za čezmejno opravljanje plačilnih storitev z enotnim dovoljenjem pomeni uresničevanje pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev. Navedene smernice se izdajo v dveh letih od začetka veljavnosti te direktive.
- Priprava osnutkov regulativnih tehničnih standardov o sodelovanju in izmenjavi informacij pristojnih organov matične države članice iz odstavka 1 člena 26 s pristojnimi organi države članice gostiteljice v skladu s členom 26 in členom 18, ki določajo metodo, načine in podrobnosti sodelovanja pri obveščanju o plačilnih institucijah, ki poslujejo čezmejno, in zlasti področje uporabe in obravnavo informacij, ki jih bi treba predložiti, vključno s skupnim izrazjem in standardnimi predlogami za obveščanje, da se zagotovi usklajen in učinkovit postopek obveščanja. EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži v dveh letih od dneva začetka veljavnosti te direktive.
- Priprava osnutkov regulativnih tehničnih standardov o sodelovanju in izmenjavi informacij pristojnih organov matične države članice s pristojnimi organi države članice gostiteljice v skladu z odstavki 2 do 4 člena 26 in členom 22, ki določajo metodo, načine in podrobnosti sodelovanja pri nadzoru plačilnih institucij, ki poslujejo čezmejno, in zlasti področje uporabe in obravnavo informacij, ki jih bo treba izmenjati, da se zagotovi usklajen in učinkovit nadzor plačilnih institucij, ki plačilne storitve opravljajo čezmejno. EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži v dveh letih od dneva začetka veljavnosti te direktive.

Člena 86 in 87 – razvoj varnostnih smernic in izdaja smernic za obravnavo večjih varnostnih incidentov s strani ponudnikov plačilnih storitev:

- Razvoj smernic v zvezi z vzpostavitvijo, izvajanjem in spremljanjem varnostnih ukrepov v skladu s členom 85, vključno s postopki certificiranja, kadar je ustrezno, v skladu z načeli iz člena 85(3). EBA med drugim upošteva standarde in/ali specifikacije, ki jih objavi Komisija v skladu s členom 16(2) direktive o varnosti omrežij in informacij. EBA v tesnem sodelovanju z ECB redno pregleduje smernice, in sicer najmanj vsaki dve leti.
- Izdaja smernic, s pomočjo katerih bodo ponudniki plačilnih storitev lažje opredelili glavne incidente in okoliščine, v katerih mora plačilna institucija priglasiti varnostni incident. Navedene smernice se izdajo v dveh letih od začetka veljavnosti te direktive.
- Izdaja smernic o najsodobnejših metodah za avtentikacijo strank in o vseh izjemah pri uporabi močne avtentikacije strank, v tesnem sodelovanju z ECB in v skladu s

členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, ki so naslovljene na ponudnike plačilnih storitev iz člena 1(1) te direktive. Navedene smernice se izdajo v dveh letih od začetka veljavnosti te direktive in se redno posodabljujejo, kadar je potrebno.